

Evropský parlament

2019 - 2024

Jednací řád

9. volební období

červenec 2019

CS

Jednotná v rozmanitosti

CS

Poznámka pro čtenáře:

V souladu s rozhodnutími Parlamentu o používání genderově neutrálního jazyka v jeho dokumentech jednací řád byl upraven tak, aby zohledňoval příslušné pokyny, jež byly schváleny Skupinou na vysoké úrovni pro rovnost žen a mužů a rozmanitost dne 11. dubna 2018.

Výklad ustanovení jednacího řádu je vyznačen *kurzívou* (podle článku 236).

Soubor hlavních právních aktů týkajících se jednacího řádu je k dispozici na internetových stránkách Evropského parlamentu a lze jej stáhnout z těchto stránek:

<https://www.europarl.europa.eu/compendium/cs/contents.html>

Obsah

HLAVA I POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY

KAPITOLA 1	POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU
Článek 1	Evropský parlament
Článek 2	Nezávislý mandát
Článek 3	Ověřování pověřovacích listin
Článek 4	Délka funkčního období poslanců
Článek 5	Výsady a imunity
Článek 6	Zbavení imunity
Článek 7	Ochrana výsad a imunit
Článek 8	Naléhavé opatření předsedy Parlamentu s cílem potvrdit imunitu
Článek 9	Imunitní řízení
Článek 10	Pravidla chování
Článek 11	Finanční zájmy poslanců a rejstřík transparentnosti
Článek 12	Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům
Článek 13	Pozorovatelé
KAPITOLA 2	NEJVYŠŠÍ FUNKCIONÁŘI V PARLAMENTU
Článek 14	Dočasný předsedající
Článek 15	Nominace a obecná ustanovení
Článek 16	Volba předsedy – úvodní projev
Článek 17	Volba místopředsedů
Článek 18	Volba kvestorů
Článek 19	Délka funkčního období nejvyšších funkcionářů
Článek 20	Uvolněné funkce
Článek 21	Předčasné ukončení výkonu funkce
KAPITOLA 3	ORGÁNY A POVINNOSTI
Článek 22	Povinnosti předsedy
Článek 23	Povinnosti místopředsedů
Článek 24	Složení předsednictva
Článek 25	Povinnosti předsednictva
Článek 26	Složení Konference předsedů
Článek 27	Povinnosti Konference předsedů
Článek 28	Povinnosti kvestorů
Článek 29	Konference předsedů výborů
Článek 30	Konference předsedů delegací
Článek 31	Setrvání ve funkci v průběhu voleb
Článek 32	Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů
KAPITOLA 4	POLITICKÉ SKUPINY
Článek 33	Zřizování a rozpouštění politických skupin
Článek 34	Činnosti a právní postavení politických skupin
Článek 35	Meziskupiny
Článek 36	Nezařazení poslanci
Článek 37	Způsob rozdělení křesel v jednacím sále

HLAVA II LEGISLATIVNÍ A ROZPOČTOVÝ POSTUP, POSTUP UDĚLOVÁNÍ ABSOLUTORIA A JINÉ POSTUPY

KAPITOLA 1	LEGISLATIVNÍ PROCES - OBECNÁ USTANOVENÍ
Článek 38	Roční plánování
Článek 39	Dodržování základních práv
Článek 40	Ověřování právního základu
Článek 41	Přenesení legislativních pravomocí a svěřeni prováděcích pravomocí
Článek 42	Ověřování finanční slučitelnosti
Článek 43	Posuzování dodržování zásad subsidiarity a proporcionality
Článek 44	Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu
Článek 45	Zastoupení Parlamentu na zasedáních Rady
Článek 46	Právo Parlamentu předkládat návrhy
Článek 47	Žádost, aby Komise předložila návrh
Článek 48	Projednávání právně závazných aktů
Článek 49	Urychlení legislativních postupů
Článek 50	Legislativní postupy týkající se podnětů jiných orgánů než Komise nebo podnětů členských států
KAPITOLA 2	POSTUP VE VÝBORU
Článek 51	Legislativní zprávy
Článek 52	Zjednodušený postup
Článek 53	Nelegislativní zprávy
Článek 54	Zprávy z vlastního podnětu
Článek 55	Navrhování zpráv
Článek 56	Stanoviska výborů
Článek 57	Postup s přidruženými výbory
Článek 58	Postup společných schůzí výborů
KAPITOLA 3	ŘÁDNÝ LEGISLATIVNÍ POSTUP
ODDÍL 1 - PRVNÍ ČTENÍ	
Článek 59	Hlasování v Parlamentu – první čtení
Článek 60	Vrácení příslušnému výboru
Článek 61	Opětovné postoupení Parlamentu
Článek 62	Dohoda z prvního čtení
ODDÍL 2 - DRUHÉ ČTENÍ	
Článek 63	Postoupení postoje Rady
Článek 64	Prodloužení lhůt
Článek 65	Projednání v příslušném výboru
Článek 66	Předkládání dokumentů Parlamentu
Článek 67	Hlasování v Parlamentu – druhé čtení
Článek 68	Přípustnost pozměňovacích návrhů k postoji Rady
Článek 69	Dohoda z druhého čtení
ODDÍL 3 - INTERSTITUCIONÁLNÍ JEDNÁNÍ V RÁMCI ŘÁDNÉHO LEGISLATIVNÍHO POSTUPU	
Článek 70	Obecná ustanovení
Článek 71	Jednání předcházející prvnímu čtení v Parlamentu
Článek 72	Jednání předcházející prvnímu čtení v Radě
Článek 73	Jednání předcházející druhému čtení v Parlamentu
Článek 74	Vedení jednání

ODDÍL 4 - DOHODOVACÍ ŘÍZENÍ A TŘETÍ ČTENÍ

Článek 75	Prodloužení lhůt
Článek 76	Svolání dohodovacího výboru
Článek 77	Delegace v dohodovacím výboru
Článek 78	Společný návrh

ODDÍL 5 - ZÁVĚR POSTUPU

Článek 79	Podepisování přijatých aktů a jejich zveřejňování
-----------	---

KAPITOLA 4 ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO POSTUP KONZULTACE

Článek 80	Pozměněný návrh právně závazného aktu
Článek 81	Postoj Komise k pozměňovacím návrhům
Článek 82	Hlasování v Parlamentu
Článek 83	Postup po přijetí postoje Parlamentu
Článek 84	Opětovné postoupení Parlamentu

KAPITOLA 5 ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI

Článek 85	Řádný postup pro přijímání změn Smluv
Článek 86	Zjednodušený postup pro přijímání změn Smluv
Článek 87	Smlouvy o přistoupení
Článek 88	Vystoupení z Unie
Článek 89	Porušení základních zásad a hodnot členskými státy
Článek 90	Složení Parlamentu
Článek 91	Posílená spolupráce mezi členskými státy

KAPITOLA 6 ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 92	Víceletý finanční rámec
Článek 93	Roční rozpočtový proces
Článek 94	Postoj Parlamentu k návrhu rozpočtu
Článek 95	Rozpočtové dohodovací řízení
Článek 96	Přijetí rozpočtu s konečnou platností
Článek 97	System prozatímních dvanáctin
Článek 98	Plnění rozpočtu
Článek 99	Udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu
Článek 100	Jiné postupy udělování absolutoria
Článek 101	Interinstitucionální spolupráce

KAPITOLA 7 VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 102	Odhad příjmů a výdajů Parlamentu
Článek 103	Postup pro sestavení odhadu příjmů a výdajů Parlamentu
Článek 104	Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje, schvalovat účty a udělovat absolutorium

KAPITOLA 8 POSTUP SOUHLASU

Článek 105	Postup souhlasu
------------	-----------------

KAPITOLA 9 OSTATNÍ POSTUPY

Článek 106	Postup zaujímání stanovisek k výjimkám týkajícím se přijetí eura
Článek 107	Postupy týkající se sociálního dialogu
Článek 108	Postup posuzování připravovaných dobrovolných dohod
Článek 109	Kodifikace
Článek 110	Přepřevádění

KAPITOLA 10	Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty
Článek 111	Akty v přenesené pravomoci
Článek 112	Prováděcí akty a opatření
Článek 113	Projednání postupem s přidruženými výbory nebo postupem společných schůzí výborů

HLAVA III VNEJŠÍ VZTAHY

KAPITOLA 1	MEZINÁRODNÍ DOHODY
Článek 114	Mezinárodní dohody
Článek 115	Prozatímní uplatňování nebo pozastavení uplatňování mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Unie v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou
KAPITOLA 2	ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA
Článek 116	Zvláštní zástupci
Článek 117	Mezinárodní zastoupení
KAPITOLA 3	DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE VNĚJŠÍ ČINNOSTI UNIE
Článek 118	Doporučení týkající se vnějších politik Unie
Článek 119	Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky
Článek 120	Porušování lidských práv

HLAVA IV TRANSPARENTNOST ČINNOSTÍ

Článek 121	Transparentnost činností Parlamentu
Článek 122	Přístup veřejnosti k dokumentům
Článek 123	Vstup do Parlamentu

HLAVA V VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY

KAPITOLA 1	JMENOVÁNÍ
Článek 124	Volba předsedy Komise
Článek 125	Volba Komise
Článek 126	Víceleté programy
Článek 127	Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi
Článek 128	Jmenování soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie
Článek 129	Jmenování členů Účetního dvora
Článek 130	Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky
Článek 131	Jmenování členů subjektů správy hospodářských záležitostí
KAPITOLA 2	PROHLÁŠENÍ
Článek 132	Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady
Článek 133	Prohlášení vysvětlující rozhodnutí Komise
Článek 134	Prohlášení Účetního dvora
Článek 135	Prohlášení Evropské centrální banky
KAPITOLA 3	Parlamentní otázky
Článek 136	Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou
Článek 137	Doba vyhrazená pro otázky
Článek 138	Otázky k písemnému zodpovězení
Článek 139	Závažné interpelace k písemnému zodpovězení
Článek 140	Otázky Evropské centrální bance k písemnému zodpovězení

Článek 141	Otázky k písemnému zodpovězení týkající se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí
KAPITOLA 4	ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ A INSTITUCÍ
Článek 142	Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů či institucí
KAPITOLA 5	USNESENÍ A DOPORUČENÍ
Článek 143	Návrhy usnesení
Článek 144	Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu
KAPITOLA 6	KONZULTACE S OSTATNÍMI ORGÁNY A INSTITUCEMI
Článek 145	Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem
Článek 146	Konzultace s Výborem regionů
Článek 147	Žádosti určené evropským agenturám
KAPITOLA 7	INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY
Článek 148	Interinstitucionální dohody
KAPITOLA 8	POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE
Článek 149	Řízení před Soudním dvorem Evropské unie
HLAVA VI	VZTAHY S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY
Článek 150	Výměna informací, kontakty a vzájemné poskytování zázemí
Článek 151	Konference parlamentních výborů pro záležitosti Unie (COSAC)
Článek 152	Konference parlamentů
HLAVA VII	ZASEDÁNÍ
KAPITOLA 1	ZASEDÁNÍ PARLAMENTU
Článek 153	Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání
Článek 154	Svolávání Parlamentu
Článek 155	Místo zasedání a schůzí
Článek 156	Účast poslanců na zasedáních
KAPITOLA 2	PLÁN PRÁCE PARLAMENTU
Článek 157	Návrh pořadu jednání
Článek 158	Přijímání a změny pořadu jednání
Článek 159	Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy
Článek 160	Krátké přednesení
Článek 161	Mimořádná rozprava
Článek 162	Tematická rozprava na žádost politické skupiny
Článek 163	Postup pro naléhavé případy
Článek 164	Společná rozprava
Článek 165	Lhůty
KAPITOLA 3	OBEČNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ
Článek 166	Přístup do jednacího sálu
Článek 167	Jazyky
Článek 168	Přechodná ustanovení
Článek 169	Rozesílání dokumentů
Článek 170	Elektronické dokumenty

Článek 171	Rozdělení řečnické doby a seznam řečníků
Článek 172	Jednominutové projevy
Článek 173	Osobní prohlášení
Článek 174	Předcházení případům narušování jednání
KAPITOLA 4	OPATŘENÍ V PŘÍPADĚ NEDODRŽENÍ KODEXU CHOVÁNÍ
Článek 175	Okamžitá opatření
Článek 176	Sankce
Článek 177	Vnitřní odvolání
KAPITOLA 5	USNÁŠENÍSCHOPNOST, POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY A HLASOVÁNÍ
Článek 178	Usnášeníschopnost
Článek 179	Prahové hodnoty
Článek 180	Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů
Článek 181	Přípustnost pozměňovacích návrhů
Článek 182	Postup hlasování
Článek 183	Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích
Článek 184	Filtrování plenárních pozměňovacích návrhů ve výborech
Článek 185	Dílčí hlasování
Článek 186	Hlasovací právo
Článek 187	Hlasování
Článek 188	Konečné hlasování
Článek 189	Rovnost hlasů
Článek 190	Jmenovité hlasování
Článek 191	Tajné hlasování
Článek 192	Používání elektronického hlasovacího zařízení
Článek 193	Spory týkající se hlasování
Článek 194	Vysvětlení hlasování
KAPITOLA 6	PROCESNÍ NÁMITKY A PROCESNÍ NÁVRHY
Článek 195	Procesní námitky
Článek 196	Procesní návrhy
Článek 197	Námitka nepřípustnosti věci
Článek 198	Vrácení výboru
Článek 199	Ukončení rozpravy
Článek 200	Odročení rozpravy nebo odklad hlasování
Článek 201	Přerušování nebo ukončení denního zasedání
KAPITOLA 7	VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ
Článek 202	Zápis
Článek 203	Přijaté texty
Článek 204	Doslovné záznamy
Článek 205	Audiovizuální záznam ze zasedání

HLAVA VIII VÝBORY A DELEGACE

KAPITOLA 1	VÝBORY
Článek 206	Zřizování stálých výborů
Článek 207	Zvláštní výbory
Článek 208	Vyšetřovací výbory
Článek 209	Složení výborů
Článek 210	Povinnosti výborů

Článek 211	Otázka příslušnosti
Článek 212	Podvýbory
Článek 213	Předsednictva výborů
Článek 214	Koordinátoři výborů
Článek 215	Stínoví zpravodajové
Článek 216	Schůze výborů
Článek 217	Zápisy ze schůzí výborů
Článek 218	Hlasování ve výboru
Článek 219	Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru

Článek 220	Doba vyhrazená pro otázky ve výboru
Článek 221	Postup při přístupu členů výboru k důvěrným informacím na neveřejné schůzi výboru
Článek 222	Veřejná slyšení a rozpravy o občanských iniciativách

KAPITOLA 2

MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE

Článek 223	Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly
Článek 224	Směšené parlamentní výbory
Článek 225	Spolupráce s Parlamentním shromážděním Rady Evropy

HLAVA IX PETICE

Článek 226	Petiční právo
Článek 227	Posuzování petic
Článek 228	Vyšetřovací mise
Článek 229	Oznamování petic
Článek 230	Občanská iniciativa

HLAVA X VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

Článek 231	Volba veřejného ochránce práv
Článek 232	Činnost veřejného ochránce práv
Článek 233	Odvolání veřejného ochránce práv

HLAVA XI SEKRETARIÁT PARLAMENTU

Článek 234	Sekretariát
------------	-------------

HLAVA XII PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÝCH POLITICKÝCH STRAN A EVROPSKÝCH POLITICKÝCH NADACÍ

Článek 235	Pravomoci týkající se evropských politických stran a evropských politických nadací
------------	--

HLAVA XIII UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU

Článek 236	Uplatňování jednacího řádu
Článek 237	Změna jednacího řádu

HLAVA XIV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 238	Symboly Unie
Článek 239	Začleňování hlediska rovnosti žen a mužů
Článek 240	Nevyřízené záležitosti
Článek 241	Opravy

PŘÍLOHA I KODEX CHOVÁNÍ POSLANCŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU V SOUVISLOSTI S FINANČNÍMI ZÁJMY A STŘETY ZÁJMŮ

PŘÍLOHA II KODEX VHODNÉHO CHOVÁNÍ PRO POSLANCE EVROPSKÉHO PARLAMENTU PŘI PLNĚNÍ JEJICH POVINNOSTÍ

PŘÍLOHA III	KRITÉRIA PRO OTÁZKY K PÍSEMNÉMU ZODPOVĚZENÍ PODLE ČLÁNKŮ 138, 140 a 141 JEDNACÍHO ŘÁDU
PŘÍLOHA IV	PRAVIDLA A OBECNÉ ZÁSADY PRO VÝBĚR TÉMAT, KTERÁ MAJÍ BÝT ZAŘAZENA NA POŘAD JEDNÁNÍ K ROZPRAVĚ O PŘÍPADECH PORUŠOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV, DEMOKRACIE A PRÁVNÍHO STÁTU PODLE ČLÁNKU 144 JEDNACÍHO ŘÁDU
PŘÍLOHA V	POSTUP PŘI PROJEDNÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ ROZHODNUTÍ O UDĚLENÍ ABSOLUTORIA
PŘÍLOHA VI	PŮSOBNOST STÁLÝCH VÝBORŮ
PŘÍLOHA VII	SCHVALOVÁNÍ EVROPSKÉ KOMISE A SLEDOVÁNÍ PLNĚNÍ ZÁVAZKŮ PŘIJATÝCH V PRŮBĚHU SLYŠENÍ
PŘÍLOHA VIII	POŽADAVKY NA VYPRACOVÁVÁNÍ AKTŮ PŘIJÍMANÝCH V SOULADU S ŘÁDNÝM LEGISLATIVNÍM POSTUPEM

HLAVA I

POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY

KAPITOLA 1

POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 1

Evropský parlament

1. Evropský parlament je shromážděním zvoleným podle Smluv, podle aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách (dále jen "akt ze dne 20. září 1976") a podle vnitrostátních právních předpisů odvozených od Smluv.

2. Osoby zvolené do Evropského parlamentu se označují jako:

"Членове на Европейския парламент" v bulharštině,

"Diputados al Parlamento Europeo" ve španělštině,

"Poslanci Evropského parlamentu" v češtině,

"Medlemmer af Europa-Parlamentet" v dánštině,

"Mitglieder des Europäischen Parlaments" v němčině,

"Euroopa Parlamendi liikmed" v estonštině,

"Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου" v řečtině,

"Members of the European Parliament" v angličtině,

"Députés au Parlement européen" ve francouzštině,

"Feisirí de Pharlaimint na hEorpa" v irštině,

"Zastupnici u Europskom parlamentu" v chorvatštině,

"Deputati al Parlamento europeo" v italštině,

"Eiropas Parlamenta deputāti" v lotyštině,

"Europos Parlamento nariai" v litevštině,

"Európai Parlamenti Képviselők" v maďarštině,

"Membri tal-Parlament Ewropew" v maltštině,

"Leden van het Europees Parlement" v holandštině,

"Posłowie do Parlamentu Europejskiego" v polštině,

"Deputados ao Parlamento Europeu" v portugalštině,

HLAVA I Článek 2

"Deputați în Parlamentul European" v rumunštině,

"Poslanci Európskeho parlamentu" ve slovenštině,

"Poslanci Evropskega parlamenta" ve slovinštině,

"Euroopan parlamentin jäsenet" ve finštině,

"Ledamöter av Europaparlamentet" ve švédštině.

Článek 2

Nezávislý mandát

V souladu s čl. 6 odst. 1 aktu ze dne 20. září 1976 a s čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 statutu poslanců Evropského parlamentu vykonávají poslanci svůj mandát svobodně a nezávisle, nejsou vázáni žádnými pokyny a mandát, který obdrží, není vázaný.

Článek 3

Ověřování pověřovacích listin

1. Po všeobecných volbách do Evropského parlamentu vyzve předseda příslušné orgány členských států, aby neprodleně oznámily Parlamentu jména zvolených poslanců, aby všichni poslanci mohli zasednout v Parlamentu s platností od okamžiku zahájení prvního zasedání následujícího po volbách.

Zároveň předseda upozorní tyto orgány na příslušná ustanovení aktu ze dne 20. září 1976 a vyzve je, aby přijaly opatření nezbytná k tomu, aby nedošlo k případům neslučitelnosti s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu.

2. Poslanci, jejichž zvolení bylo oznámeno Parlamentu, učiní předtím, než zasednou v Parlamentu, písemné prohlášení, že nezastávají žádnou funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976. Po všeobecných volbách bude toto prohlášení učiněno, je-li to možné, nejpozději šest dnů před prvním zasedáním Parlamentu následujícím po volbách. Dokud nejsou ověřeny pověřovací listiny poslanců nebo není rozhodnuto o případném sporu a za předpokladu, že předtím podepsali výše uvedené písemné prohlášení, zasedají poslanci v Parlamentu a v jeho orgánech a požívají všech práv, která jsou s tím spojena.

Pokud je na základě skutečností ověřitelných ze zdrojů přístupných veřejnosti zjištěno, že poslanec zastává funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976, Parlament na základě informace poskytnuté předsedou oznámí uvolnění mandátu.

3. Na základě zprávy příslušného výboru ověří Parlament bezodkladně pověřovací listiny a rozhodne o platnosti mandátu každého nově zvoleného poslance a rovněž o případných sporech, které mu byly předloženy podle ustanovení aktu ze dne 20. září 1976, kromě sporů, které na základě uvedeného aktu spadají výlučně do působnosti ustanovení vnitrostátních předpisů, na něž uvedený akt odkazuje.

Zpráva příslušného výboru se opírá o oficiální oznámení jednotlivých členských států, která uvádějí konečné výsledky voleb se jmény zvolených kandidátů a všech náhradníků, spolu s jejich pořadím v souladu s výsledky hlasování.

Mandát poslance může být potvrzen pouze tehdy, učinil-li poslanec písemná prohlášení podle tohoto článku a přílohy I jednacího řádu.

4. Na základě návrhu příslušného výboru Parlament neprodleně ověří pověřovací listiny jednotlivých poslanců, kteří nahrazují odcházející poslance, a může se kdykoli vyjádřit ke sporu ohledně platnosti mandátu jakéhokoli poslance.

5. Pokud je poslanec jmenován v důsledku odstoupení kandidátů ze stejné listiny, zajistí příslušný výbor, aby toto odstoupení proběhlo v souladu s duchem a literou aktu ze dne 20. září 1976 a čl. 4 odst. 2 jednacího řádu.

6. Příslušný výbor zajistí, aby orgány členských států nebo Unie předaly neprodleně Parlamentu veškeré informace, které by mohly mít vliv na způsobilost poslance nebo na způsobilost či pořadí náhradníků, a jde-li o jmenování, aby uvedly datum platnosti tohoto jmenování.

Zahájí-li příslušné orgány členských států řízení, které by mohlo vést ke ztrátě mandátu poslance, požádá předseda tyto orgány, aby ho pravidelně informovaly o stavu řízení, a postoupí tuto věc příslušnému výboru. Na návrh tohoto výboru může Parlament zaujmout k dané věci postoj.

Článek 4

Délka funkčního období poslanců

1. Funkční období poslance začíná a končí v souladu s články 5 a 13 aktu ze dne 20. září 1976.

2. Poslanec, který se vzdává mandátu, oznámí tuto skutečnost předsedovi spolu se dnem účinnosti, přičemž doba mezi dnem oznámení a dnem, k němuž se poslanec mandátu vzdává, nesmí být delší než tři měsíce. Toto oznámení musí mít formu úředního zápisu sepsaného v přítomnosti generálního tajemníka nebo jeho zástupce, podepsaného generálním tajemníkem nebo jeho zástupcem a dotčeným poslancem a musí být neprodleně předloženo příslušnému výboru, který ho zařadí na pořad jednání své nejbližší schůze následující po obdržení tohoto dokumentu.

Jestliže se příslušný výbor domnívá, že se poslanec vzdal mandátu v souladu s aktem ze dne 20. září 1976, je mandát prohlášen za uvolněný s platností od data, které tento poslanec uvedl v úředním zápisu, a předseda informuje o této skutečnosti Parlament.

Jestliže se příslušný výbor domnívá, že se poslanec nevzdal mandátu v souladu s aktem ze dne 20. září 1976, navrhne Parlamentu, aby mandát za uvolněný neprohlásil.

3. Pokud nebyla před začátkem příštího dílčího zasedání naplánována schůze příslušného výboru, zpravodaj příslušného výboru neprodleně posoudí každé řádné oznámení poslance o tom, že se vzdává mandátu. Pokud by prodlení při posuzování tohoto oznámení mělo mít negativní následky, postoupí zpravodaj toto oznámení předsedovi výboru a podle odstavce 2 ho požádá, aby:

- jménem výboru informoval předsedu Parlamentu, že mandát může být prohlášen za uvolněný, nebo
- svolal mimořádnou schůzi výboru, na níž budou projednány konkrétní problémy, které zpravodaj zjistil.

4. Pokud příslušné orgány členských států nebo Unie či dotčený poslanec oznámí předsedovi

jmenování nebo zvolení do funkce, která se neslučuje s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976, předseda o tom informuje Parlament, který prohlásí mandát za uvolněný s platností od data vzniku této neslučitelnosti.

Pokud příslušné orgány členského státu oznámí předsedovi, že podle právních předpisů tohoto členského státu skončilo funkční období poslance Evropského parlamentu buď v důsledku další neslučitelnosti ve smyslu čl. 7 odst. 3 aktu ze dne 20. září 1976, nebo zbavením mandátu podle čl. 13 odst. 3 uvedeného aktu, informuje předseda Parlament, že daný mandát skončil dnem, který sdělily příslušné orgány členského státu. Pokud není datum uvedeno, považuje se za den skončení mandátu datum, kdy tento členský stát oznámil skončení mandátu.

5. Pokud orgány členských států nebo Unie informují předsedu o funkci, kterou mají v úmyslu svěřit poslanci, předseda postoupí příslušnému výboru otázku slučitelnosti navrhované funkce s aktem ze dne 20. září 1976 a informuje Parlament, poslance a příslušné orgány o závěrech přijatých tímto výborem.

6. Pokud Parlament potvrdí, že došlo k uvolnění mandátu, předseda o tom vyrozumí dotčený členský stát a vyzve jej, aby mandát neprodleně obsadil.

7. Parlament může prohlásit mandát za neplatný nebo odmítnout potvrdit uvolnění mandátu, pokud poslanec mandát přijal nebo se jej vzdal na základě věcné nepřesnosti nebo souhlasu zatíženého vadou.

Článek 5

Výsady a imunity

1. Poslanci požívají výsad a imunit stanovených Protokolem č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie.

2. Při výkonu svých pravomocí týkajících se výsad a imunit jedná Parlament v zájmu zachování své integrity jakožto demokratického zákonodárného shromáždění a s cílem zajistit nezávislost poslanců při plnění jejich povinností. Poslanecká imunita není osobní výsadou poslanců, nýbrž zárukou nezávislosti Evropského parlamentu jako celku a jeho poslanců.

3. Doklad laissez-passer Evropské unie umožňující poslanci volný pohyb v členských státech a v jiných zemích, které jej uznávají jakožto platný cestovní doklad, vydává poslanci na jeho žádost Evropská unie za podmínky schválení předsedou Parlamentu.

4. Pro účely plnění svých parlamentních povinností mají všichni poslanci právo aktivně se podílet na činnosti výborů a delegací Parlamentu v souladu s ustanoveními jednacího řádu.

5. Poslanci mají právo nahlížet do jakéhokoli spisu Parlamentu nebo výboru, kromě osobních spisů a účtů, do nichž mohou nahlížet pouze poslanci, kterých se týkají. Výjimky z této zásady pro zacházení s dokumenty, ke kterým může být veřejnosti zakázán přístup podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001¹, jsou stanoveny v článku 221.

Se souhlasem předsednictva lze poslanci, na základě odůvodněného rozhodnutí, odepřít právo nahlédnout do dokumentu Parlamentu, jestliže předsednictvo po vyslechnutí dotčeného poslance dospěje k závěru, že toto nahlédnutí by způsobilo nepřijatelné poškození institucionálních zájmů

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského Parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Parlamentu nebo veřejného zájmu a že dotčený poslanec požaduje nahlédnutí do tohoto dokumentu ze soukromých a osobních důvodů. Poslanec se může proti tomuto rozhodnutí písemně odvolat do jednoho měsíce od jeho doručení. Aby mohlo být toto odvolání považováno za přípustné, musí být odůvodněno. O odvolání rozhodne Parlament bez rozpravy v průběhu dílčího zasedání, které následuje po podání odvolání.

Přístup k důvěrným informacím podléhá pravidlům stanoveným v interinstitucionálních dohodách týkajících se nakládání s důvěrnými informacemi uzavřených Parlamentem² a vnitřním pravidlům pro jejich provádění přijatým příslušnými orgány Parlamentu³.

Článek 6

Zbavení imunity

1. Každá žádost o zbavení imunity se posuzuje v souladu s články 7, 8 a 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie a se zásadami uvedenými v čl. 5 odst. 2 jednacího řádu.
2. Pokud je poslanec povinen vypovídat jako svědek nebo soudní znalec, není nutné žádat o zbavení poslanecké imunity za předpokladu, že:
 - poslanec se nemusí dostavit v den a dobu, kdy by mu to znemožňovalo nebo ztěžovalo plnění jeho parlamentních povinností, nebo může poskytnout výpověď písemnou či jinou formou, jež mu neztěžuje plnění jeho parlamentních povinností;
 - a
 - poslanec není povinen svědčit o důvěrných informacích, které získal při plnění svých parlamentních povinností a jejichž zveřejnění nepovažuje za vhodné.

Článek 7

Ochrana výsad a imunit

1. V případech, kdy orgány členského státu údajně porušily nebo údajně hodlají porušit výsady nebo imunity současného nebo bývalého poslance, může být Parlament v souladu s čl. 9 odst. 1 požádán, aby rozhodl, zda došlo nebo zda je pravděpodobné, že dojde, k porušení těchto výsad a imunit.

² Interinstitucionální dohoda ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky (Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1).

Rámcová dohoda ze dne 20. října 2010 o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí (Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47).

Interinstitucionální dohoda ze dne 12. března 2014 mezi Evropským parlamentem a Radou o předávání utajovaných informací v držení Rady, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky, Evropskému parlamentu a o jeho nakládání s nimi (Úř. věst. C 95, 1.4.2014, s. 1).

³ Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 23. října 2002 o uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky (Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 4).

Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2013 týkající se pravidel pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu (Úř. věst. C 96, 1.4.2014, s. 1).

HLAVA I Článek 8

2. Tuto žádost o ochranu výsad a imunit lze podat zejména tehdy, je-li možné se domnívat, že by tyto okolnosti představovaly správní či jiné omezení volného pohybu poslance, který jede na místo zasedání Parlamentu nebo se z něj vrací, nebo správní či jiné omezení poslance vyjádřit názor nebo hlasovat během plnění svých povinností, nebo že by dané okolnosti spadaly do oblasti působnosti článku 9 Protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie.

3. Žádost o ochranu výsad a imunit poslance není přípustná, pokud již byla s ohledem na tytéž skutečnosti podána žádost o zbavení nebo ochranu imunity daného poslance, a to bez ohledu na to, zda bylo k této dřívější žádosti přijato rozhodnutí či nikoli.

4. Pokud již byla s ohledem na tytéž skutečnosti podána žádost o zbavení imunity určitého poslance, žádost o ochranu výsad a imunit tohoto poslance se již dále neposuzuje.

5. Pokud bylo přijato rozhodnutí neochránit výsady a imunity určitého poslance, může tento poslanec výjimečně požádat o přezkoumání tohoto rozhodnutí, jestliže předloží v souladu s čl. 9 odst. 1 jednacího řádu nové důkazy. Žádost o přezkoumání rozhodnutí není přípustná, pokud bylo proti tomuto rozhodnutí zahájeno řízení na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo pokud má předseda Parlamentu za to, že nově předložené důkazy nejsou dostatečně podloženy na to, aby odůvodňovaly přezkoumání rozhodnutí.

Článek 8

Naléhavé opatření předsedy Parlamentu s cílem potvrdit imunitu

1. V naléhavém případě, pokud jsou při zadržení poslance nebo omezení jeho svobody pohybu zjevně porušeny jeho výsady a imunity, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou a zpravodajem příslušného výboru z vlastního podnětu potvrdit výsady a imunity dotčeného poslance. Předseda Parlamentu uvedený podnět oznámí tomuto výboru a informuje Parlament.

2. Pokud předseda Parlamentu využije pravomocí, které jsou mu svěřeny podle odstavce 1, výbor vezme na své nejbližší schůzi podnět předsedy Parlamentu na vědomí. Výbor může, pokud to považuje za nezbytné, vypracovat zprávu a předložit ji Parlamentu.

Článek 9

Imunitní řízení

1. Každá žádost o zbavení poslanecké imunity, s níž se příslušný orgán členského státu obrací na předsedu Parlamentu, nebo žádost současného či bývalého poslance o ochranu jeho výsad a imunit je oznámena v Parlamentu a postoupena příslušnému výboru.

2. Se souhlasem dotčeného poslance či bývalého poslance může příslušnou žádost podat jiný poslanec, který může dotčeného poslance či bývalého poslance zastupovat ve všech fázích daného řízení.

Poslanec, který zastupuje dotčeného poslance či bývalého poslance, se nepodílí na přijímání rozhodnutí ve výboru.

3. Výbor projedná žádosti o zbavení poslanecké imunity nebo žádosti o ochranu výsad a imunit bezodkladně, avšak s přihlédnutím k jejich poměrné složitosti.

4. Výbor předloží návrh odůvodněného rozhodnutí, kterým doporučí přijetí či zamítnutí žádosti o zbavení imunity nebo žádosti o ochranu výsad a imunit. Pozměňovací návrhy nejsou

přípustné. Je-li daný návrh zamítnut, má se za to, že bylo přijato opačné rozhodnutí.

5. Výbor může požádat příslušný orgán o informace nebo odůvodnění, které považuje za nezbytné k tomu, aby mohl zaujmout stanovisko, zda má být poslanec zbaven imunity nebo zda má být jeho imunita ochráněna.

6. Dotčený poslanec musí dostat příležitost vyjádřit se a může předložit jakékoli dokumenty nebo jiné písemné důkazy, které považuje za relevantní.

Dotčený poslanec nesmí být přítomen rozpravám o žádosti o zbavení jeho poslanecké imunity nebo o její ochranu, s výjimkou jeho slyšení.

Předseda výboru vyzve poslance k tomu, aby se v uvedený den a v uvedenou dobu k záležitosti vyjádřil. Dotčený poslanec se může svého práva na vyjádření vzdát.

Jestliže se dotčený poslanec v návaznosti na tuto výzvu k vyjádření nedostaví, má se za to, že se svého práva na vyjádření vzdal, pokud nepožádal o to, aby byl ze slyšení v uvedený den a v uvedenou dobu omluven, a pokud svou žádost nezdůvodnil. Předseda výboru rozhoduje o tom, zda lze žádosti o omluvu vzhledem k uvedeným důvodům vyhovět. Dotčenému poslanci není dovoleno se proti tomuto rozhodnutí odvolat.

Jestliže předseda výboru žádosti o omluvu vyhoví, vyzve dotčeného poslance, aby se k dané záležitosti vyjádřil v jiný den a v jinou dobu. Jestliže se dotčený poslanec na základě této druhé výzvy ke slyšení nedostaví, řízení pokračuje, aniž by byl poslanec vyslechnut. Další žádosti o omluvu či slyšení se již nepřijímají.

7. Pokud se žádost o zbavení imunity nebo o její ochranu týká více obvinění, může být o každém z nich rozhodnuto zvlášť. Výbor může ve své zprávě ve výjimečných případech navrhnout, aby se zbavení imunity nebo její ochrana vztahovala pouze na trestní stíhání a aby poslanec, dokud není rozsudek pravomocný, nemohl být zadržen či vzat do vazby, nebo aby proti němu nemohla být přijata jiná opatření, která by mu bránila ve výkonu mandátu.

8. Výbor může předložit odůvodněné stanovisko k pravomoci daného orgánu a k přípustnosti žádosti, ale za žádných okolností se nesmí vyslovit o vině či nevině poslance, ani o tom, zda názory nebo činy, které jsou poslanci prisuzovány, odůvodňují trestní stíhání, a to ani v případě, že se výbor při posuzování žádosti podrobně seznámil se skutkovým stavem případu.

9. Návrh rozhodnutí výboru je zařazen na pořad jednání nejbližšího denního zasedání následujícího po dni, kdy byl předložen. K tomuto návrhu nelze předkládat pozměňovací návrhy.

Rozprava se u každého návrhu na zbavení či zachování imunity nebo na ochranu výsad či imunity omezí na důvody pro a proti.

Aniž je dotčen článek 173, nesmí poslanec, o jehož výsadách a imunitách se jedná, promluvit v rozpravě.

O návrhu či návrzích rozhodnutí obsažených ve zprávě se hlasuje při prvním hlasování následujícím po rozpravě.

Poté, co Parlament věc projedná, se hlasuje o každém návrhu obsaženém ve zprávě odděleně. Jestliže byl návrh zamítnut, považuje se za přijaté opačné rozhodnutí.

10. Předseda okamžitě sdělí rozhodnutí Parlamentu dotčenému poslanci a příslušnému orgánu dotčeného členského státu spolu se žádostí, aby byl předseda informován o vývoji příslušného

řízení a o soudních rozhodnutích přijatých v rámci tohoto řízení. Jakmile předseda obdrží tuto informaci, sdělí ji Parlamentu způsobem, který považuje za nejvhodnější, případně po konzultaci s příslušným výborem.

11. Výbor se zabývá těmito věcmi a nakládá s veškerými dokumenty, které obdržel, s co největší důvěrností. Výbor vždy projedná žádosti týkající se imunitního řízení na neveřejné schůzi.

12. Parlament se zabývá pouze žádostmi o zbavení poslanecké imunity, které mu předložily justiční orgány nebo stálá zastoupení členských států.

13. Výbor vypracuje zásady pro uplatňování tohoto článku.

14. Jakýkoli dotaz příslušného orgánu týkající se rozsahu výsad nebo imunit poslanců se projednává podle výše uvedených ustanovení.

Článek 10

Pravidla chování

1. Chování poslanců se vyznačuje vzájemnou úctou a vychází z hodnot a zásad vymezených ve Smlouvách a zejména v Listině základních práv. Poslanci dbají na důstojnost Parlamentu a neohrožují jeho dobrou pověst.

2. Poslanci nesmí narušovat řádný chod parlamentní činnosti ani bezpečnost a pořádek v prostorách Parlamentu či fungování jeho zařízení.

3. Poslanci nesmí narušovat řádný průběh jednání v plenárním sále a zdržují se veškerého nevhodného jednání. Nesmějí vystavovat transparenty.

4. Při plenárních rozpravách v jednacím sále se poslanci nesmí vyjadřovat urážlivě.

Při posuzování, zda je vyjádření poslance v rozpravě v Parlamentu urážlivé, je třeba přihlížet mimo jiné k zjiitelnému úmyslu mluvčího, vnímání jeho vyjádření veřejností, rozsahu újmy na důstojnosti a dobré pověsti Parlamentu a svobodě projevu dotčeného poslance. Urážlivými vyjádřeními ve smyslu tohoto článku jsou zpravidla například pomluvy, nenávistné slovní projevy a podněcování k diskriminaci, jež je založena zejména na důvodech uvedených v článku 21 Listiny základních práv.

5. Poslanci dodržují pravidla Parlamentu pro nakládání s důvěrnými informacemi.

6. Poslanci se zdržují veškerého psychického nebo sexuálního obtěžování a dodržují Kodex vhodného chování pro poslance Evropského parlamentu při plnění jejich povinností, který je přílohou tohoto jednacího řádu.⁴

Pokud poslanec nepodepsal prohlášení týkající se tohoto kodexu, nemůže být zvolen do žádné funkce v Parlamentu nebo v jeho orgánech, nemůže být jmenován zpravodajem, ani se nemůže účastnit oficiální delegace či interinstitucionálních jednání.

7. Pokud osoba, která pracuje pro poslance, nebo jiná osoba, které poslanec umožnil přístup do prostor Parlamentu či k jeho zařízení, poruší pravidla chování stanovená v tomto článku, může být za chování této osoby činěn zodpovědným dotčený poslanec.

8. Uplatňování tohoto článku nesmí nijak omezovat živost a bezprostřednost parlamentních

⁴ Viz příloha II.

rozprav ani svobodu projevu poslanců.

9. Toto ustanovení platí obdobně pro orgány, výbory a delegace Parlamentu.

Článek 11

Finanční zájmy poslanců a rejstřík transparentnosti

1. Parlament stanoví pravidla pro transparentnost finančních zájmů poslanců prostřednictvím kodexu chování, který se přijme většinou všech poslanců a který je přílohou tohoto jednacího řádu⁵.

Tato pravidla nesmí jinak narušovat nebo omezovat výkon mandátu poslanců nebo výkon s ním spojených politických či jiných činností.

2. Poslanci by měli zavést ustálenou praxi setkávat se pouze se zástupci zájmových skupin, kteří jsou zaregistrováni v rejstříku transparentnosti, zřízeném na základě dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí⁶.

3. Poslanci by měli zveřejňovat na internetu všechny plánované schůze s představiteli zájmových skupin, na něž se vztahuje rejstřík transparentnosti. Aniž je dotčen čl. 4 odst. 6 přílohy I, je povinností zpravodajů, stínových zpravodajů a předsedů výborů zveřejňovat u každé zprávy na internetu veškerá plánovaná setkání s představiteli zájmových skupin, na něž se vztahuje rejstřík transparentnosti. Předsednictvo zajistí, aby na internetových stránkách Parlamentu byla potřebná infrastruktura.

4. Předsednictvo zajistí nezbytnou infrastrukturu v oddíle internetových stránek Parlamentu vyhrazeném pro poslance, kde budou moci poslanci, kteří si tak budou přát, zveřejnit dobrovolný audit nebo potvrzení dle příslušných ustanovení statutu poslanců a jeho prováděcích opatření osvědčující, že způsob, jakým využívají příspěvek na všeobecné výdaje, je v souladu s příslušnými ustanoveními statutu poslanců a jeho prováděcích opatření.

5. Tato pravidla nesmí jinak narušovat nebo omezovat výkon mandátu poslanců nebo výkon s ním spojených politických či jiných činností.

6. Pravidla chování a práva a výsady bývalých poslanců se stanoví rozhodnutím předsednictva. S bývalými poslanci nesmí být zacházeno rozdílným způsobem.

Článek 12

Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům

Společná pravidla stanovená v interinstitucionální dohodě o vnitřním vyšetřování vedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁷, která obsahují opatření nezbytná pro usnadnění vyšetřování vedených tímto úřadem, se v Parlamentu použijí v souladu s rozhodnutím

⁵ Viz Příloha I.

⁶ Dohoda ze dne 16. dubna 2014 mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí o rejstříku transparentnosti pro organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politik EU (Úř. věst. L 277, 19.9.2014, s. 11).

⁷ Interinstitucionální dohoda ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15).

Parlamentu ze dne 18. listopadu 1999⁸.

Článek 13

Pozorovatelé

1. Pokud byla podepsána smlouva o přistoupení státu k Evropské unii, může předseda se souhlasem Konference předsedů vyzvat parlament přistupujícího státu, aby ze svých členů vybral počet pozorovatelů odpovídající počtu křesel v Evropském parlamentu přidělených tomuto státu po přistoupení.
2. Do doby vstupu smlouvy o přistoupení v platnost se tito pozorovatelé účastní jednání Parlamentu a jsou oprávněni hovořit ve výborech a politických skupinách. Nemají však právo hlasovat či kandidovat na funkce v rámci Parlamentu ani nezastupují Parlament navenek. Jejich účast nemá na jednání Parlamentu žádný právní účinek.
3. Postavení pozorovatelů je srovnatelné s postavením poslanců, pokud jde o využívání zařízení Parlamentu a náhradu cestovních výdajů a výdajů na pobyt vzniklých při jejich činnosti jako pozorovatelů.

KAPITOLA 2

NEJVYŠŠÍ FUNKCIONÁŘI V PARLAMENTU

Článek 14

Dočasný předsedající⁹

1. Zasedání konanému podle čl. 154 odst. 2 a každému jinému zasedání konanému za účelem volby předsedy a předsednictva předsedá odstupující předseda nebo, není-li to možné, jeden z odstupujících místopředsedů určený v souladu s jejich hierarchií, nebo nemůže-li ani jeden z nich, služebně nejstarší poslanec, dokud není zvolen předseda.
2. Po dobu, kdy dočasně předsedá poslanec podle odstavce 1, se neprojednávají žádné záležitosti, kromě záležitostí týkajících se volby předsedy nebo ověření pověřovacích listin podle čl. 3 odst. 2 druhého pododstavce. Vyskytne-li se během doby, kdy předsedá, jiná záležitost týkající se ověření pověřovacích listin, postoupí ji příslušnému výboru.

Článek 15

Nominace a obecná ustanovení¹⁰

1. Předseda a po něm místopředsedové a kvestoři jsou voleni tajným hlasováním v souladu s článkem 191.

Nominace podávají se souhlasem kandidátů pouze politické skupiny nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty. Před každým kolem hlasování lze podávat nové nominace.

⁸ Rozhodnutí Parlamentu ze dne 18. listopadu 1999 o podmínkách vnitřního vyšetřování v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství.

⁹ Článek 14 se použije obdobně na výbory (viz čl. 213 odst. 3).

¹⁰ Článek 15 se použije obdobně na výbory (viz čl. 213 odst. 3).

Jestliže počet kandidátů nepřesáhne počet volných míst, jsou kandidáti voleni aklamací, pokud poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším vysoké prahové hodnoty nepožádá o tajné hlasování.

Jestliže má být v jediném hlasování zvolen více než jeden nejvyšší funkcionář, je hlasovací lístek platný pouze tehdy, byla-li odevzdána více než polovina dostupných hlasů.

2. Při volbě předsedy, místopředsedů a kvestorů by mělo být zohledněno spravedlivé zastoupení jednotlivých politických názorů, jakož i genderová a zeměpisná vyváženost.

Článek 16

Volba předsedy – úvodní projev¹¹

1. Nominace na předsedu se podávají poslanci dočasně předsedajícimu podle článku 14, který je oznámí Parlamentu. Jestliže po třech kolech volby nezíská žádný kandidát absolutní většinu odevzdaných hlasů, uskuteční se čtvrté kolo odchylně od čl. 15 odst. 1 pouze mezi dvěma poslanci, kteří získali nejvyšší počet hlasů ve třetím kole. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného starší z kandidátů.

2. Jakmile je předseda zvolen, uvolní poslanec dočasně předsedající podle článku 14 předsednické křeslo. Úvodní projev může pronést pouze zvolený předseda.

Článek 17

Volba místopředsedů

1. Po zvolení předsedy se v jediném hlasování volí místopředsedové. Kandidáti, kteří v prvním kole volby získají absolutní většinu odevzdaných hlasů, se považují za zvolené do čtrnáctého místa podle pořadí získaných hlasů. Jestliže je počet zvolených kandidátů nižší než počet míst, která mají být obsazena, uskuteční se za stejných podmínek druhé kolo k obsazení zbývajících míst. Jestliže je zapotřebí třetí kolo, postačuje ke zvolení na zbývajících místech poměrná většina. V případě rovnosti hlasů jsou prohlášeni za zvolené nejstarší poslanci.

2. S výhradou čl. 20 odst. 1 závisí hierarchie místopředsedů na pořadí, v jakém byli zvoleni, a v případě rovnosti hlasů na věku.

Jestliže byli místopředsedové zvoleni aklamací, proběhne tajné hlasování, které stanoví jejich hierarchii.

Článek 18

Volba kvestorů

Parlament volí pět kvestorů postupem stejným, jako při volbě místopředsedů.

Článek 19

Délka funkčního období nejvyšších funkcionářů¹²

1. Funkční období předsedy, místopředsedů a kvestorů je dva a půl roku.

¹¹ Článek 16 se použije obdobně na výbory (viz čl. 213 odst. 3).

¹² Článek 19 se použije obdobně na výbory (viz čl. 213 odst. 3).

Pokud poslanec změní politickou skupinu, ponechá si funkci člena předsednictva nebo kvestora po zbytek svého dvouapůlletého funkčního období.

2. Jestliže dojde k uvolnění některé z těchto funkcí před uplynutím této doby, zvolený poslanec vykonává funkci pouze po zbývající dobu funkčního období svého předchůdce.

Článek 20

Uvolněné funkce¹³

1. Jestliže je nezbytné, aby předseda, místopředseda nebo kvestor byli nahrazeni, je jejich nástupce zvolen podle příslušných ustanovení týkajících se volby do dotčené funkce.

Nově zvolený místopředseda vždy zaujímá pořadí svého předchůdce v dané hierarchii.

2. Jestliže se uvolní funkce předsedy, vykonává tuto funkci místopředseda, který po něm následuje v hierarchii, dokud není zvolen nový předseda.

Článek 21

Předčasné ukončení výkonu funkce

Konference předsedů může třípětinovou většinou odevzdaných hlasů pocházejících nejméně ze tří politických skupin navrhnout Parlamentu, aby odvolal z funkce předsedu Parlamentu, místopředsedu Parlamentu, kvestora, předsedu nebo místopředsedu výboru, předsedu nebo místopředsedu meziparlamentní delegace nebo jakéhokoli jiného funkcionáře zvoleného v Parlamentu, pokud má za to, že se dotčený poslanec dopustil závažného pochybení. O tomto návrhu Parlament rozhodne dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců.

Pokud zpravodaj poruší ustanovení kodexu chování poslanců Evropského parlamentu v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů¹⁴, může být výborem, který jej jmenoval, ze své funkce odvolán, a to z podnětu předsedy Parlamentu a na návrh Konference předsedů. Většiny hlasů, které jsou požadovány v prvním pododstavci, se použijí obdobně na každou z fází tohoto postupu.

KAPITOLA 3

ORGÁNY A POVINNOSTI

Článek 22

Povinnosti předsedy

1. Předseda řídí všechny činnosti Parlamentu a jeho orgánů v souladu s tímto jednacím řádem a má veškeré pravomoci nezbytné k tomu, aby předsedal jednáním Parlamentu a zajistil jejich řádný průběh.

2. Povinností předsedy je zahajovat, přerušovat a ukončovat zasedání; rozhodovat o přípustnosti pozměňovacích návrhů a dalších textů předložených k hlasování, jakož i o přípustnosti parlamentních otázek; zajišťovat dodržování tohoto jednacího řádu, udržovat pořádek, udělovat slovo řečníkům, ukončovat rozpravy, dávat hlasovat a oznamovat výsledky

¹³ Článek 20 se použije obdobně na výbory (viz čl. 213 odst. 3).

¹⁴ Viz příloha I.

hlasování; a postupovat výborům veškerá sdělení, která se jich týkají.

3. Předseda může promluvit v rozpravě pouze tehdy, pokud ji shrnuje nebo pokud napomíná řečníky. Pokud se chce sám zúčastnit rozpravy, uvolní předsednické křeslo a nezaujme jej, dokud není rozprava o dané věci ukončena.

4. Parlament je v mezinárodních vztazích, při slavnostních příležitostech a v administrativních, právních a finančních věcech zastupován předsedou, který může tyto pravomoci přenést na jiné osoby.

5. Předseda odpovídá za bezpečnost a nedotknutelnost prostor Evropského parlamentu.

Článek 23

Povinnosti místopředsedů

1. Jestliže je předseda nepřítomen nebo neschopen plnit své povinnosti, či přeje-li si účastnit se rozpravy podle čl. 22 odst. 3, nahradí ho jeden z místopředsedů určený v souladu s hierarchií.

2. Místopředsedové plní rovněž povinnosti, které jim ukládá článek 25, čl. 27 odst. 3 a 5 a čl. 77 odst. 3.

3. Předseda může přenést na místopředsedy jakékoli povinnosti, například zastupování při zvláštních slavnostech či aktech. Předseda může zejména pověřit jednoho z místopředsedů plněním povinností předsedy stanovených v článku 137 a čl. 138 odst. 2.

Článek 24

Složení předsednictva

1. Předsednictvo se skládá z předsedy a čtrnácti místopředsedů Parlamentu.

2. Kvestoři jsou členy předsednictva s poradním hlasem.

3. Jestliže hlasování v předsednictvu skončí rovností hlasů, rozhoduje hlas předsedy.

Článek 25

Povinnosti předsednictva

1. Předsednictvo plní povinnosti, které mu ukládá tento jednací řád.

2. Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se vnitřní organizace Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánů.

3. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka nebo politické skupiny přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců.

4. Předsednictvo přijímá rozhodnutí ve věcech týkajících se průběhu zasedání.

5. Předsednictvo přijímá ustanovení podle článku 36 týkající se nezařazených poslanců.

6. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu Parlamentu a stanoví pravidla týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.

7. Předsednictvo sestavuje předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů Parlamentu.

HLAVA I Článek 26

8. Předsednictvo vydává vnitřní směrnice pro kvestory a může je pověřit plněním určitých úkolů.

9. Předsednictvo je orgánem odpovědným za povolování schůzí a pracovních cest výborů mimo běžná pracovní místa a za udělování slyšení, jakož i za povolování studijních a informativních cest zpravodajů.

Pokud jsou tyto schůze nebo pracovní cesty povoleny, určí se jazykový režim na základě pravidel pro uplatňování mnohojazyčnosti přijatých předsednictvem. Stejně pravidlo platí pro delegace.

10. Předsednictvo jmenuje generálního tajemníka podle článku 234.

11. Předsednictvo stanoví prováděcí pravidla k předpisům o politických stranách a nadacích na evropské úrovni a pravidla upravující jejich financování.

12. Předsednictvo stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Parlamentu, jeho orgánů, funkcionářů a ostatních poslanců a přihlédne přitom k jakékoli interinstitucionální dohodě uzavřené v této věci. Tato pravidla se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

13. Předseda nebo předsednictvo mohou pověřit jednoho nebo více členů předsednictva obecnými nebo specifickými úkoly, které jsou v pravomoci předsedy nebo předsednictva. Zároveň stanoví způsoby a prostředky jejich provádění.

14. Předsednictvo jmenuje dva místopředsedy, jejichž úkolem je udržování vztahů s vnitrostátními parlamenty.

15. Předsednictvo jmenuje místopředsedu, jehož úkolem je organizovat strukturované konzultace s evropskou občanskou společností o významných tématech.

16. Předsednictvo odpovídá za uplatňování statutu poslanců a na základě ročního rozpočtu rozhoduje o výši příspěvků.

Článek 26

Složení Konference předsedů

1. Konference předsedů se skládá z předsedy Parlamentu a předsedů politických skupin. Předseda politické skupiny se může nechat zastupovat členem své skupiny.

2. Předseda Parlamentu poskytne nezařazeným poslancům příležitost vyjádřit své názory a poté jednoho z nich vyzve k účasti na schůzích Konference předsedů bez hlasovacího práva.

3. Konference předsedů usiluje o dosažení shody ve věcech, které jí jsou postoupeny.

Pokud nelze dosáhnout shody, o věci se hlasuje tak, že váha hlasu závisí na počtu poslanců v každé politické skupině.

Článek 27

Povinnosti Konference předsedů

1. Konference předsedů plní povinnosti, které jí ukládá tento jednací řád.

2. Konference předsedů přijímá rozhodnutí ve věci organizace práce Parlamentu a ve věcech týkajících se plánování legislativní činnosti.

3. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy Parlamentu s ostatními orgány a institucemi Evropské unie a s vnitrostátními parlamenty členských států. Rozhodnutí o mandátu a složení delegace Parlamentu, která se má zúčastnit konzultací v Radě a v ostatních orgánech Evropské unie o zásadních otázkách rozvoje Evropské unie (tzv. jednání šerpů), jsou přijímána na základě příslušných postojů přijatých Parlamentem a zohledňují rozmanitost politických názorů zastoupených v Parlamentu. Místopředsedové pověřeni udržováním vztahů Parlamentu s vnitrostátními parlamenty pravidelně informují Konferenci předsedů o své činnosti v této oblasti.

4. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s nečlenskými zeměmi a s institucemi a organizacemi mimo Unii.

5. Konference předsedů je odpovědná za organizaci strukturovaných konzultací o významných tématech s evropskou občanskou společností. Tyto konzultace mohou zahrnovat organizaci veřejných diskusí o tématech obecného evropského zájmu, kterých se mohou účastnit občané, kteří o to projeví zájem. Místopředseda odpovědný za organizaci těchto konzultací pravidelně informuje Konferenci předsedů o své činnosti v této oblasti.

6. Konference předsedů sestavuje návrhy pořadu jednání dílčích zasedání Parlamentu.

7. Konference předsedů předkládá Parlamentu návrhy týkající se složení a působnosti výborů, vyšetřovacích výborů, smíšených parlamentních výborů a stálých delegací. Konference předsedů je odpovědná za povolování delegací *ad hoc*.

8. Konference předsedů rozhoduje podle článku 37 o způsobu rozdělení křesel v jednacím sále.

9. Konference předsedů je orgánem odpovědným za udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu.

10. Konference předsedů předkládá předsednictvu návrhy na řešení administrativních a rozpočtových otázek týkajících se politických skupin.

Článek 28

Povinnosti kvestorů

Kvestoři odpovídají za administrativní a finanční záležitosti, které se přímo týkají poslanců, v souladu s pokyny stanovenými předsednictvem, jakož i za jiné úkoly, které jsou jim svěřeny.

Článek 29

Konference předsedů výborů

1. Konference předsedů výborů se skládá z předsedů všech stálých nebo zvláštních výborů. Volí svého předsedu.

2. V nepřítomnosti předsedy řídí schůzi Konference předsedů výborů nejstarší přítomný poslanec.

3. Konference předsedů výborů může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce výborů a návrhů pořadu jednání dílčích zasedání.

4. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů výborů konkrétními úkoly.

Článek 30

Konference předsedů delegací

1. Konference předsedů delegací se skládá z předsedů všech stálých meziparlamentních delegací. Volí svého předsedu.
2. V nepřítomnosti předsedy řídí schůzi Konference předsedů delegací nejstarší přítomný poslanec.
3. Konference předsedů delegací může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce delegací.
4. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů delegací konkrétními úkoly.

Článek 31

Setrvání ve funkci v průběhu voleb

Po zvolení nového Parlamentu vykonávají všechny orgány a funkcionáři odstupujícího Parlamentu nadále své funkce až do prvního zasedání nového Parlamentu.

Článek 32

Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů

1. Zápisy z jednání předsednictva a Konference předsedů se překládají do všech úředních jazyků a rozesílají se všem poslancům. Tyto zápisy jsou přístupné veřejnosti, pokud předsednictvo nebo Konference předsedů výjimečně nerozhodne u některých bodů zápisu jinak z důvodu zachování důvěrnosti podle čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení (ES) č. 1049/2001.
2. Kterýkoli poslanec může klást otázky týkající se plnění úkolů předsednictva, Konference předsedů a kvestorů. Tyto otázky se předkládají předsedovi písemně, oznámí se poslancům a do třiceti dnů od předložení se spolu s odpovědí zveřejní na internetových stránkách Parlamentu.

KAPITOLA 4

POLITICKÉ SKUPINY

Článek 33

Zřizování a rozpouštění politických skupin

1. Poslanci se mohou sdružovat ve skupinách podle své politické příslušnosti.

Parlament obvykle neposuzuje politickou příslušnost členů skupiny. Vytvořením skupiny v souladu s tímto článkem se dotčení poslanci automaticky hlásí k politické příslušnosti. Parlament posuzuje, zda byla skupina vytvořena v souladu s jednacím řádem, pouze pokud to dotčení poslanci popírají.

2. Politická skupina je tvořena poslanci zvolenými nejméně v jedné čtvrtině členských států. Nejnižší počet poslanců nutný k vytvoření politické skupiny je 25.
3. Jestliže skupina přestane splňovat některou z požadovaných minimálních prahových hodnot, může předseda se souhlasem Konference předsedů povolit pokračování její existence do

následujícího ustavujícího zasedání Parlamentu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- poslanci i nadále zastupují nejméně jednu pětinu členských států;
- skupina existuje déle než jeden rok.

Předseda tuto výjimku neuplatní v případě, že má dostatečné důvody domnívat se, že dochází k jejímu zneužití.

4. Poslanec nemůže patřit k více než jedné politické skupině.

5. Vytvoření politické skupiny je oznámeno předsedovi formou prohlášení. Toto prohlášení obsahuje:

- název skupiny,
- politické prohlášení uvádějící účel skupiny a

Politické prohlášení politické skupiny stanoví hodnoty, které skupina zastává a hlavní politické cíle, jež její členové hodlají společně uskutečňovat v rámci výkonu svého mandátu. Prohlášení popisuje společné politické směry skupiny důkladným, zřetelným a věrohodným způsobem.

- jména jejích členů a členů jejího předsednictva.

Všichni členové skupiny v příloze k prohlášení písemně uvedou, že sdílí stejné politické přesvědčení.

6. Toto prohlášení se přiloží k zápisu z dílčího zasedání, v jehož průběhu bylo oznámeno zřízení dané politické skupiny.

7. Předseda oznamuje zřizování politických skupin v Parlamentu. Toto oznámení má zpětný právní účinek od okamžiku, kdy skupina oznámila své vytvoření předsedovi v souladu s tímto článkem.

Předseda rovněž oznamuje v Parlamentu rozpouštění politických skupin. Právní účinek tohoto oznámení nastává dnem následujícím po dni, od kterého nejsou splněny podmínky pro existenci dané politické skupiny.

Článek 34

Činnosti a právní postavení politických skupin

1. Politické skupiny vykonávají své povinnosti v rámci činností Unie, a to včetně úkolů, které jsou jim přiděleny tímto jednacím řádem. V rámci organizační struktury generálního sekretariátu Parlamentu mají politické skupiny k dispozici vlastní sekretariát, administrativní zázemí a finanční prostředky, které jsou zahrnuty v rozpočtu Parlamentu.

2. Na začátku každého volebního období usiluje Konference předsedů o uzavření dohody o postupech, v jejichž rámci bude ve výborech a delegacích, jakož i v rozhodovacích orgánech, zohledněna politická rozmanitost Parlamentu.

3. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, využívání a kontrolu zázemí a prostředků uvedených v odstavci 1, jakož i pravidla týkající se přenesení příslušných pravomocí k plnění rozpočtu a důsledků případného porušení tohoto jednacího řádu, přičemž zohlední

veškeré případné návrhy Konference předsedů.

4. Pravidla stanoví administrativní a finanční důsledky v případě rozpuštění politické skupiny.

Článek 35

Meziskupiny

1. Jednotliví poslanci mohou vytvářet meziskupiny nebo jiná neoficiální seskupení poslanců složená z členů různých parlamentních výborů za účelem neformálních výměn názorů na konkrétní otázky napříč různými politickými skupinami a s cílem podporovat kontakty mezi poslanci a občanskou společností.

2. Meziskupiny a jiná neoficiální seskupení musí vyvíjet svou činnost zcela transparentně a nesmí se podílet na žádné činnosti, která by mohla vést k záměně s oficiálními činnostmi Parlamentu nebo jeho orgánů. Nesmí pořádat ve třetích zemí akce ve stejnou dobu, kdy probíhá pracovní cesta oficiálního orgánu Parlamentu, včetně oficiálních delegací pro sledování průběhu voleb.

3. Jsou-li dodrženy podmínky stanovené ve vnitřních předpisech Parlamentu o vytváření těchto seskupení, může politická skupina usnadňovat činnost těchto seskupení tím, že jim poskytuje logistickou podporu.

4. Meziskupiny musí každý rok předložit prohlášení o jakékoliv peněžní či hmotné podpoře (například o službách sekretariátu), která by musela být uvedena v prohlášení podle přílohy I, byla-li by poskytována poslancům jako jednotlivcům.

Jiná neoficiální seskupení poslanců jsou rovněž povinna předložit do konce následujícího měsíce prohlášení o veškeré finanční nebo hmotné podpoře, kterou poslanci neuvedli ve svých individuálních prohlášeních v souladu s jejich povinnostmi podle přílohy I.

5. Na činnostech meziskupiny nebo jiného neoficiálního seskupení pořádaných v prostorách Parlamentu, jako je například účast na schůzích nebo akcích meziskupiny nebo jiného neoficiálního seskupení, poskytování podpory meziskupině či jinému neoficiálnímu seskupení a spolupřádání jejich akcí, se smějí podílet pouze představitelé zájmových skupin, kteří jsou registrováni v Rejstříku transparentnosti.

6. Kvestoři vedou rejstřík prohlášení uvedených v odstavci 4. Kvestoři stanoví podrobná pravidla pro tato prohlášení a jejich zveřejňování na internetových stránkách Parlamentu.

7. Kvestoři dbají na řádné uplatňování tohoto ustanovení.

Článek 36

Nezařazení poslanci

1. Poslanci, kteří nepatří k žádné politické skupině, mají k dispozici sekretariát. Podrobnou organizační úpravu, týkající se disponování tímto sekretariátem, stanoví předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

2. Předsednictvo stanoví statut a parlamentní práva nezařazených poslanců.

3. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, čerpání a kontrolu finančních prostředků, které jsou v rozpočtu Parlamentu určeny k pokrytí výdajů na sekretariát a administrativní zázemí nezařazených poslanců.

Článek 37

Způsob rozdělení křesel v jednacím sále

Konference předsedů rozhodne o rozdělení křesel v jednacím sále mezi politické skupiny, nezařazené poslance a orgány Unie.

HLAVA II

LEGISLATIVNÍ A ROZPOČTOVÝ POSTUP, POSTUP UDĚLOVÁNÍ
ABSOLUTORIA A JINÉ POSTUPY

KAPITOLA 1

LEGISLATIVNÍ PROCES - OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 38

Roční plánování

1. Parlament společně s Komisí a Radou stanoví legislativní plán Unie.

Parlament a Komise spolupracují při přípravě pracovního programu Komise, jímž Komise přispívá k ročnímu a víceletému plánování Unie, v souladu s časovým harmonogramem a postupy dohodnutými mezi oběma orgány¹⁵.

2. Po přijetí pracovního programu Komise si Parlament, Rada a Komise podle bodu 7 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁶ vymění názory a dohodnou se na společném prohlášení o ročním interinstitucionálním plánování, v němž vytyčí obecné cíle a priority.

Před zahájením jednání s Radou a s Komisí o společném prohlášení uspořádá předseda výměnu názorů s Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů týkající se obecných cílů a priorit Parlamentu.

Před podpisem společného prohlášení si předseda vyžádá souhlas Konference předsedů.

3. Předseda zasílá veškerá usnesení přijatá Parlamentem o legislativním plánování a prioritách ostatním orgánům, které se účastní legislativního procesu Unie, a parlamentům členských států.

4. Má-li Komise v úmyslu vzít svůj návrh zpět, příslušný výbor vyzve příslušného komisaře, aby s ním tento záměr projednal. Na tuto schůzi může být rovněž pozváno předsednictví Rady. Pokud příslušný výbor se zpětvzetím návrhu nesouhlasí, může Komisi požádat, aby učinila prohlášení v Parlamentu. Použije se článek 132.

Článek 39

Dodržování základních práv

1. Parlament při všech svých činnostech plně dodržuje práva, svobody a zásady uznané v článku 6 Smlouvy o Evropské unii a hodnoty zakotvené v článku 2 uvedené Smlouvy.

2. Pokud se věcně příslušný výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty domnívají, že návrh legislativního aktu, jako celek nebo jeho části, není

¹⁵ Rámcová dohoda ze dne 20. října 2010 o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí (Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47).

¹⁶ Interinstitucionální dohoda ze dne 13. dubna 2016 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

v souladu se základními právy Evropské unie, je věc na jejich žádost postoupena výboru příslušnému pro ochranu základních práv.

3. Tato žádost musí být předložena do čtyř pracovních týdnů ode dne, kdy bylo v Parlamentu oznámeno postoupení věcně příslušnému výboru.

4. Stanovisko výboru příslušného pro ochranu základních práv tvoří přílohu zprávy věcně příslušného výboru.

Článek 40

Ověřování právního základu

1. Pokud je návrh právně závazného aktu postoupen věcně příslušnému výboru, tento výbor nejprve ověří jeho právní základ.

2. Pokud příslušný výbor zpochybní platnost nebo vhodnost právního základu, a to i v rámci ověřování podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii, požádá o stanovisko výbor příslušný pro právní záležitosti.

3. Kromě toho se výbor příslušný pro právní záležitosti může otázkami týkajícími se právního základu zabývat z vlastního podnětu, a to v kterékoli fázi legislativního postupu. V těchto případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

4. Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti po případné výměně názorů s Radou a Komisí v souladu s postupy dohodnutými na interinstitucionální úrovni¹⁷ rozhodne, že zpochybní platnost nebo vhodnost právního základu, oznámí své závěry Parlamentu. Parlament o nich hlasuje před hlasováním o obsahu návrhu, aniž je tím dotčen článek 61 jednacího řádu.

5. Jestliže věcně příslušný výbor nebo výbor příslušný pro právní záležitosti nezpochybní platnost nebo vhodnost právního základu, není přípustné předkládat v plénu pozměňovací návrhy, jejichž cílem je změna právního základu.

Článek 41

Přenesení legislativních pravomocí a svěřeni prováděcích pravomocí

1. Pokud Parlament posuzuje návrh legislativního aktu, kterým se přenáší pravomoc na Komisi, jak je stanoveno v článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, věnuje zvláštní pozornost cílům, obsahu, působnosti a době trvání přenesení pravomocí a podmínkám, jimž podléhá.

2. Pokud Parlament posuzuje návrh legislativního aktu, kterým se svěrují prováděcí pravomoci podle článku 291 Smlouvy o fungování Evropské unie, věnuje pozornost zejména skutečnosti, že při výkonu prováděcí pravomoci není Komise oprávněna legislativní akt měnit ani doplňovat, a to ani v případě prvků, které nejsou podstatné.

3. Věcně příslušný výbor může kdykoli požádat o stanovisko výbor příslušný k výkladu a uplatňování práva Unie.

4. Kromě toho se výbor příslušný pro výklad a uplatňování práva Unie může otázkami týkajícími se přenesení legislativních pravomocí a svěřeni prováděcích pravomocí zabývat z vlastního podnětu. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

¹⁷ Interinstitucionální dohoda o zdokonalení tvorby právních předpisů, bod 25.

Článek 42

Ověřování finanční slučitelnosti

1. Pokud má návrh právně závazného aktu finanční dopady, Parlament posoudí, zda jsou k dispozici dostatečné finanční prostředky.
2. Věcně příslušný výbor ověří, zda jsou návrhy právně závazných aktů z finančního hlediska slučitelné s nařízením o víceletém finančním rámci.
3. Pokud věcně příslušný výbor mění finanční zajištění projednávaného aktu, vyžádá si stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky.
4. Mimoto se výbor příslušný pro rozpočtové otázky může z vlastního podnětu zabývat otázkami týkajícími se finanční slučitelnosti návrhů právně závazných aktů. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.
5. Rozhodne-li se výbor příslušný pro rozpočtové otázky zpochybnit finanční slučitelnost návrhu, oznámí své závěry Parlamentu předtím, než Parlament o návrhu hlasuje.

Článek 43

Posuzování dodržování zásad subsidiarity a proporcionality

1. Při posuzování návrhu legislativního aktu věnuje Parlament zvláštní pozornost tomu, zda tento návrh dodržuje zásady subsidiarity a proporcionality.
2. Pouze výbor příslušný k posuzování dodržování zásady subsidiarity může dát věcně příslušnému výboru doporučení ohledně návrhu legislativního aktu.
3. S výjimkou naléhavých případů uvedených v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii nesmí věcně příslušný výbor přistoupit ke konečnému hlasování dříve, než uplyne lhůta osmi týdnů stanovená v článku 6 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality.
4. Jestliže vnitrostátní parlament zašle předsedovi Parlamentu odůvodněné stanovisko v souladu s článkem 3 Protokolu č. 1, je tento dokument postoupen věcně příslušnému výboru a pro informaci výboru příslušnému k posuzování dodržování zásady subsidiarity.
5. Pokud odůvodněná stanoviska vyjadřující nesoulad návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity představují alespoň třetinu všech hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům v souladu s čl. 7 odst. 1 druhým pododstavcem Protokolu č. 2 nebo čtvrtinu těchto hlasů v případě návrhu legislativního aktu předloženého na základě článku 76 Smlouvy o fungování Evropské unie, přijme Parlament rozhodnutí až poté, co autor návrhu uvede, jak hodlá postupovat.
6. Pokud odůvodněná stanoviska vyjadřující nesoulad návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity představují v rámci řádného legislativního postupu alespoň prostou většinu hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům v souladu s čl. 7 odst. 1 druhým pododstavcem Protokolu č. 2, věcně příslušný výbor po zvážení odůvodněných stanovisek vnitrostátních parlamentů a Komise a po vyslechnutí stanoviska výboru příslušného k posuzování dodržování zásady subsidiarity může doporučit Parlamentu, aby návrh z důvodu porušení zásady subsidiarity zamítl, nebo může předložit Parlamentu jiné doporučení, které může navrhopvat změny týkající se dodržování zásady subsidiarity. Stanovisko výboru příslušného k posuzování dodržování zásady subsidiarity je přílohou tohoto doporučení.

Doporučení se předkládá Parlamentu k rozpravě a hlasování. Je-li doporučení zamítnout návrh přijato většinou odevzdaných hlasů, prohlásí předseda postup za ukončený. Pokud Parlament návrh nezamítne, postup pokračuje a zohlední se všechna doporučení, která Parlament schválil.

Článek 44

Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu

1. Během celého legislativního procesu žádají Parlament a jeho výbory o přístup ke všem dokumentům vztahujícím se k návrhům legislativních aktů za stejných podmínek jako Rada a její pracovní skupiny.

2. Během posuzování návrhu legislativního aktu žádá příslušný výbor Komisi a Radu, aby jej průběžně informovaly o postupu tohoto návrhu v Radě a v jejích pracovních skupinách, a zejména aby jej informovaly o jakémkoliv vznikajícím kompromisu, který by podstatně změnil původní návrh, nebo o záměru autora vzít svůj návrh zpět.

Článek 45

Zastoupení Parlamentu na zasedáních Rady

Pokud Rada přizve Parlament k účasti na svém zasedání, předseda Parlamentu požádá předsedu nebo zpravodaje věcně příslušného výboru nebo jiného poslance navrženého tímto výborem, aby zastupoval Parlament.

Článek 46

Právo Parlamentu předkládat návrhy

V případech, kdy Smlouvy udělují Parlamentu právo podnětu, může příslušný výbor rozhodnout o vypracování zprávy z vlastního podnětu podle článku 54 jednacího řádu.

Zpráva obsahuje:

- (a) návrh usnesení;
- (b) předběžný návrh;
- (c) vysvětlující prohlášení případně obsahující finanční výkaz.

Pokud přijetí aktu Parlamentem vyžaduje schválení nebo souhlas Rady a stanovisko nebo souhlas Komise, může Parlament po hlasování o navrženém aktu a na návrh zpravodaje rozhodnout o odkladu hlasování o návrhu usnesení do doby, než Rada nebo Komise vyjádří svůj postoj.

Článek 47

Žádost, aby Komise předložila návrh

1. Parlament může podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie požádat Komisi, aby předložila vhodný návrh na přijetí nového aktu nebo změnu stávajícího aktu. Parlament tak učiní formou usnesení na základě zprávy z vlastního podnětu od příslušného výboru vypracované v souladu s článkem 54 jednacího řádu. K přijetí usnesení při konečném hlasování je potřebný souhlas většiny všech poslanců. Parlament může zároveň stanovit lhůtu pro předložení tohoto návrhu.

HLAVA II Článek 48

2. Každý poslanec může podat návrh aktu Unie na základě práva podnětu Parlamentu podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Takový návrh může společně podat až deset poslanců. Návrh uvádí právní základ a může k němu být připojeno vysvětlující prohlášení nepřesahující 150 slov.

Návrh musí být předán předsedovi, který ověří, zda jsou splněny příslušné právní požadavky. Předseda může návrh postoupit výboru příslušnému pro ověření právního základu s žádostí o vypracování stanoviska o jeho vhodnosti. Pokud předseda prohlásí návrh za přípustný, oznámí jej v plénu a postoupí jej věcně příslušnému výboru.

Před tímto postoupením věcně příslušnému výboru je návrh přeložen do úředních jazyků, které předseda tohoto výboru pokládá za potřebné pro celkové posouzení.

O dalším postupu rozhodne věcně příslušný výbor do tří měsíců od postoupení a poté, co poskytl autorům návrhu možnost vystoupit ve výboru.

Jména autorů návrhu se uvedou v názvu zprávy.

3. V usnesení Parlamentu se uvede vhodný právní základ a připojí se k němu doporučení týkající se obsahu požadovaných návrhů.

4. Pokud má návrh finanční dopady, Parlament uvede, jak je možné zajistit dostatečné finanční prostředky.

5. Věcně příslušný výbor sleduje pokrok v přípravách navrženého právního aktu Unie, který je vypracováván na zvláštní žádost Parlamentu.

6. Konference předsedů výborů pravidelně monitoruje, zda Komise dodržuje bod 10 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů, podle něž má Komise na žádosti o předložení návrhů odpovědět do tří měsíců prostřednictvím přijetí zvláštního sdělení, v němž oznámí, jak v dané věci zamýšlí dále postupovat. Konference předsedů výborů pravidelně informuje o výsledcích tohoto monitorování Konferenci předsedů.

Článek 48

Projednávání právně závazných aktů

1. Předseda postupuje příslušnému výboru k projednání návrhy právně závazných aktů, které Parlament obdržel od ostatních orgánů nebo od členských států.

2. V případě pochybností může předseda předtím, než oznámí v Parlamentu postoupení příslušnému výboru, předložit Konferenci předsedů otázku ohledně příslušnosti. Konference předsedů přijme rozhodnutí na základě doporučení Konference předsedů výborů nebo předsedy Konference předsedů výborů v souladu s čl. 211 odst. 2

3. Příslušný výbor může kdykoli jmenovat zpravodaje, který sleduje přípravu návrhu. Příslušný výbor přitom věnuje zvláštní pozornost návrhům, které jsou uvedeny v pracovním programu Komise.

4. V případě rozporu mezi ustanovením jednacího řádu týkajícím se druhého a třetího čtení a jiným ustanovením jednacího řádu má přednost ustanovení týkající se druhého a třetího čtení.

Článek 49**Urychlení legislativních postupů**

Příslušný výbor či příslušné výbory se mohou v koordinaci s Radou a Komisí dohodnout na urychlení legislativního postupu u konkrétních návrhů, obzvláště pokud se jedná o návrhy, které jsou ve společném prohlášení o ročním interinstitucionálním plánování podle čl. 38 odst. 2 označeny za prioritní.

Článek 50**Legislativní postupy týkající se podnětů jiných orgánů než Komise nebo podnětů členských států**

1. Při projednávání podnětů jiných orgánů než Komise nebo podnětů členských států může příslušný výbor pozvat zástupce orgánů či těchto členských států, od nichž podnět pochází, aby svůj podnět představili na schůzi výboru. Zástupci členských států předkládajících podnět mohou být doprovázeni předsednictvím Rady.

2. Před hlasováním se příslušný výbor dotáže Komise, zda k podnětu zaujme stanovisko nebo zda hodlá v brzké době předložit alternativní návrh. Jestliže Komise potvrdí, že stanovisko zaujme, nepřijme výbor svou zprávu, dokud neobdrží toto stanovisko nebo alternativní návrh.

3. Pokud byly Parlamentu předloženy souběžně nebo v krátkém časovém odstupu dva nebo více návrhů Komise nebo jiného orgánu nebo členského státu se stejným legislativním záměrem, Parlament o nich vypracuje jedinou zprávu. V této zprávě příslušný výbor uvede, ke kterému textu předkládá pozměňovací návrhy, a na všechny ostatní texty odkáže v legislativním usnesení.

KAPITOLA 2**POSTUP VE VÝBORU****Článek 51****Legislativní zprávy**

1. Předseda výboru, jemuž byl postoupen návrh právně závazného aktu, navrhne výboru postup, kterým je třeba se řídit.

2. Po rozhodnutí o postupu, kterým je třeba se řídit, a pokud se nepoužije zjednodušený postup podle článku 52, jmenuje výbor z členů nebo stálých náhradníků zpravodaje k návrhu právně závazného aktu, pokud tak již neučinil na základě čl. 48 odst. 3.

3. Zpráva výboru obsahuje:

- (a) případné pozměňovací návrhy doplněné stručným odůvodněním, za které je odpovědný jejich autor a o němž se nehlasuje;
- (b) návrh legislativního usnesení podle čl. 59 odst. 5;
- (c) případné vysvětlující prohlášení, které v nutných případech obsahuje finanční výkaz o finančním dopadu zprávy a o její slučitelnosti s víceletým finančním rámcem;
- (d) odkaz na posouzení dopadu provedené Parlamentem, je-li k dispozici.

Článek 52

Zjednodušený postup

1. Po prvním projednání návrhu právně závazného aktu může předseda výboru navrhnout jeho schválení bez pozměňovacích návrhů. Nevznesou-li poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty ve výboru námitku, považuje se navržený postup za schválený. Předseda výboru nebo zpravodaj, pokud byl jmenován, předloží Parlamentu zprávu o schválení návrhu. Použije se čl. 159 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 2 a 4.

2. Předseda výboru může případně navrhnout, aby předseda výboru nebo zpravodaj vypracovali pozměňovací návrhy na základě jednání ve výboru. Nevznesou-li poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty ve výboru námitku, považuje se navržený postup za schválený a pozměňovací návrhy jsou odeslány členům výboru.

Nevznesou-li poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty ve výboru námitku vůči těmto pozměňovacím návrhům ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než deset pracovních dní ode dne jejich odeslání, je zpráva považována za přijatou ve výboru. V tomto případě jsou návrh usnesení a pozměňovací návrhy předloženy Parlamentu bez rozpravy podle čl. 159 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 2 a 4.

Jestliže poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty ve výboru vznesou námitku vůči těmto pozměňovacím návrhům, hlasuje se o těchto návrzích na další schůzi výboru.

3. S výjimkou ustanovení týkajících se předložení návrhů Parlamentu se tento článek použije obdobně na stanoviska výborů podle článku 56.

Článek 53

Nelegislativní zprávy

1. Pokud výbor vypracovává nelegislativní zprávu, jmenuje zpravodaje ze svých členů nebo ze stálých náhradníků.

2. Zpráva výboru obsahuje:

- (a) návrh usnesení;
- (b) vysvětlující prohlášení, které v nutných případech obsahuje finanční výkaz o případném finančním dopadu zprávy a o její sloučitelnosti s víceletým finančním rámcem;
- (c) znění případných návrhů usnesení, které mají být ve zprávě obsaženy podle čl. 143 odst. 7.

Článek 54

Zprávy z vlastního podnětu

1. Pokud má výbor v úmyslu vypracovat nelegislativní zprávu nebo zprávu podle článků 46 či 47 týkající se záležitosti spadající do jeho působnosti, která nebyla postoupena žádnému výboru, může tak učinit pouze se svolením Konference předsedů.

Konference předsedů rozhoduje o žádostech o udělení svolení k vypracování zpráv předložených

podle prvního pododstavce podle prováděcích pravidel, která si sama stanoví.

2. Pokud se Konference předsedů rozhodne, že toto svolení neudělí, musí toto rozhodnutí odůvodnit.

Pokud předmět zprávy spadá do práva podnětu Parlamentu podle článku 46, může Konference předsedů toto svolení neudělit pouze z důvodu nesplnění podmínek stanovených ve Smlouvách.

3. V případech uvedených v článcích 46 a 47 Konference předsedů rozhodne do dvou měsíců.

4. Návrhy usnesení předložené Parlamentu se projednávají formou krátkého přednesení stanoveného v článku 160. Pozměňovací návrhy k těmto návrhům usnesení a žádosti o dílčí nebo oddělené hlasování jsou přípustné k projednání v plénu pouze tehdy, pokud je předložil zpravodaj za účelem zohlednění nových informací, nebo nejméně jedna desetina poslanců. Politické skupiny mohou předložit alternativní návrhy usnesení v souladu s čl. 181 odst. 3. Na návrhy usnesení výboru a pozměňovací návrhy k těmto usnesením se použije článek 190. Článek 190 se použije rovněž pro jediné hlasování o alternativních návrzích usnesení.

5. Odstavec 4 se nepoužije, splňuje-li předmět zprávy podmínky pro projednání při přednostní rozpravě v plénu nebo je-li zpráva navržena podle práva podnětu podle článků 46 nebo 47 či byla-li zpráva uznána za strategickou¹⁸.

Článek 55

Navrhování zpráv

1. Zpravodaj je odpovědný za vypracování zprávy výboru a za její předložení Parlamentu jménem tohoto výboru.

2. Za vysvětlující prohlášení je odpovědný zpravodaj a o tomto prohlášení se nehlasuje. Vysvětlující prohlášení však musí být v souladu s přijatým zněním návrhu usnesení a s veškerými pozměňovacími návrhy předloženými výborem. Pokud tomu tak není, může předseda výboru vysvětlující prohlášení odstranit.

3. Zpráva uvádí výsledek hlasování o zprávě jako celku a v souladu s čl. 218 odst. 3 rovněž to, jak jednotliví členové výboru hlasovali.

4. Pokud se hlasuje o celém textu, může být vypracován menšinový postoj, který může být na žádost jeho autorů předmětem písemného prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, připojeného k vysvětlujícímu prohlášení.

Předseda výboru řeší spory, které mohou nastat v důsledku uplatňování tohoto odstavce.

5. Na návrh předsedy výboru může výbor stanovit lhůtu, v níž je zpravodaj povinen předložit svůj návrh zprávy. Tato lhůta může být prodloužena nebo může být jmenován nový zpravodaj.

6. Po uplynutí lhůty může výbor pověřit svého předsedu, aby požádal o zařazení věci, která byla výboru postoupena, na pořad jednání jednoho z příštích denních zasedání Parlamentu. Rozprava a hlasování pak mohou být vedeny na základě ústní zprávy příslušného výboru.

¹⁸ Viz příslušné rozhodnutí Konference předsedů.

Článek 56

Stanoviska výborů

1. Jestliže si výbor, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, přeje seznámit se se stanoviskem jiného výboru nebo jestliže si jiný výbor přeje sdělit své stanovisko výboru, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, požádají tyto výbory předsedu Parlamentu, aby byl podle čl. 210 odst. 2 jmenován jeden výbor jako příslušný výbor a druhý výbor jako výbor pověřený vypracováním stanoviska.

Výbor pověřený vypracováním stanoviska může některého ze svých členů či stálých náhradníků jmenovat zpravodajem pro stanovisko nebo zaslat své stanovisko ve formě dopisu předsedy.

2. Pokud se stanovisko týká návrhu právně závazného aktu, obsahuje návrhy na změnu textu, který byl postoupen výboru, popřípadě s připojeným krátkými odůvodněními. Za tato odůvodnění je odpovědný jejich autor a nehlasuje se o nich. V případě potřeby předloží výbor pověřený vypracováním stanoviska stručné písemné odůvodnění ke stanovisku jako celku. Za toto stručné písemné odůvodnění odpovídá zpravodaj pro toto stanovisko.

Pokud se stanovisko netýká návrhu právně závazného aktu, obsahuje návrhy k začlenění do návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

O těchto návrzích na změnu textu a návrzích k začlenění do usnesení příslušný výbor hlasuje.

Stanovisko se zabývá pouze záležitostmi, které spadají do působnosti výboru pověřeného vypracováním stanoviska.

3. Příslušný výbor stanoví lhůtu, v níž musí výbor pověřený vypracováním stanoviska toto stanovisko zaujmout, aby je mohl příslušný výbor vzít v úvahu. Jakékoli změny oznámených lhůt musí příslušný výbor neprodleně sdělit výboru nebo výborům pověřeným vypracováním stanoviska. Příslušný výbor nesmí dospět ke konečným závěrům před uplynutím uvedené lhůty.

4. Výbor pověřený vypracováním stanoviska může případně rozhodnout, že svůj postoj předloží ve formě pozměňovacích návrhů, které mají být po svém přijetí předloženy přímo v příslušném výboru. Tyto pozměňovací návrhy předkládá jménem výboru pověřeného vypracováním stanoviska jeho předseda nebo zpravodaj.

5. Výbor pověřený vypracováním stanoviska předloží pozměňovací návrhy uvedené v odstavci 4 ve lhůtě pro předložení pozměňovacích návrhů, kterou stanoví příslušný výbor.

6. Všechna stanoviska a pozměňovací návrhy přijaté výborem pověřeným vypracováním stanoviska se připojí ke zprávě příslušného výboru jako přílohy.

7. Výbory pověřené vypracováním stanoviska ve smyslu tohoto článku nemohou předkládat pozměňovací návrhy k projednání v Parlamentu.

8. Předseda a zpravodaj výboru pověřeného vypracováním stanoviska jsou přizváni k účasti na schůzích příslušného výboru jako poradci v rozsahu, v jakém se jednání týká záležitostí společného zájmu.

Článek 57

Postup s přidruženými výbory

1. Pokud je Konferenci předsedů postoupena otázka příslušnosti v souladu s článkem 211

a Konference předsedů se na základě přílohy VI jednacího řádu domnívá, že záležitost spadá téměř stejnou měrou do působnosti dvou nebo více výborů nebo že různé části dané záležitosti spadají do působnosti dvou nebo více výborů, použije se článek 56 spolu s níže uvedenými ustanoveními:

- dotčené výbory se společně dohodnou na časovém harmonogramu;
- zpravodajové se vzájemně informují a snaží se dohodnout se na zněních, která předkládají výborům, a na jejich postoji k pozměňovacím návrhům;
- dotčení předsedové výborů a zpravodajové jsou vázáni zásadou řádné a loajální spolupráce; společně určí části textu, které spadají do jejich výlučné nebo sdílené působnosti, a dohodnou se na přesných podmínkách své spolupráce; pokud není dosaženo dohody o vymezení působnosti, předloží se věc na žádost jednoho ze zúčastněných výborů Konferenci předsedů; Konference předsedů může rozhodnout o otázce jejich působnosti nebo o tom, že se uplatní postup společných schůzí výborů podle článku 58; Konference předsedů přijímá své rozhodnutí postupem a ve lhůtě podle článku 211;
- příslušný výbor přijme bez hlasování pozměňovací návrhy přidruženého výboru, pokud se týkají záležitostí, které náleží do výlučné působnosti tohoto přidruženého výboru; jestliže příslušný výbor nedbá výlučné působnosti tohoto přidruženého výboru, může uvedený přidružený výbor předložit tyto pozměňovací návrhy přímo v plénu; jestliže příslušný výbor nepřijme pozměňovací návrhy, jež náleží do sdílené působnosti příslušného výboru a přidruženého výboru, může přidružený výbor tyto pozměňovací návrhy předložit přímo v plénu;
- v případě dohodovacího řízení o návrhu musí být v delegaci Parlamentu zpravodaj z každého přidruženého výboru.

Rozhodnutí Konference předsedů použít postup s přidruženými výbory se použije ve všech fázích daného postupu.

Práva související s postavením „příslušného výboru“ jsou vykonávána hlavním příslušným výborem. Při výkonu těchto práv musí hlavní příslušný výbor vzít v úvahu výsady přidruženého výboru. Zejména musí hlavní příslušný výbor dodržovat povinnost ctít zásadu loajální spolupráce, pokud jde o časový harmonogram a právo přidruženého výboru určit pozměňovací návrhy, které se předloží plénu v oblasti jeho výlučné působnosti.

2. Postup uvedený v tomto článku se nepoužije na doporučení, která přijímá příslušný výbor podle článku 105.

Článek 58

Postup společných schůzí výborů

1. Pokud je Konferenci předsedů postoupena otázka příslušnosti v souladu s článkem 211, může rozhodnout, že se postup společných schůzí výborů a společné hlasování má uplatnit za podmínky, že:

- daná otázka spadá podle přílohy VI neoddělitelně do působnosti několika výborů a
- Konference předsedů se domnívá, že jde o záležitost zásadního významu.

2. V takovém případě příslušní zpravodajové vypracují společný návrh zprávy, který

projednají a o kterém hlasují zúčastněné výbory na společných schůzích konaných za společného předsednictví předsedů výborů.

Práva související se statutem příslušného výboru mohou být ve všech fázích postupu vykonávána zúčastněnými výbory, pouze pokud jednají společně. Zúčastněné výbory mohou ustavit pracovní skupiny s cílem připravit schůze a hlasování.

3. Ve druhém čtení řádného legislativního postupu je projednáván postoj Rady v rámci společné schůze zúčastněných výborů, která se v případě, že se předsedové těchto výborů nedohodnou, koná ve středu prvního týdne vyhrazeného pro schůze parlamentních orgánů po sdělení postoje Rady Parlamentu. Jestliže není dosaženo dohody ohledně svolání následující schůze, je tato schůze svolána předsedou Konference předsedů výborů. O doporučení pro druhé čtení je hlasováno na společné schůzi na základě společného návrhu, který vypracují příslušní zpravodajové zúčastněných výborů nebo, v případě neexistence společného návrhu, na základě pozměňovacích návrhů předložených v rámci zúčastněných výborů.

Ve třetím čtení řádného legislativního postupu předsedové a zpravodajové zúčastněných výborů vykonávají funkci členů delegace *ex officio* v dohodovacím výboru.

KAPITOLA 3

ŘÁDNÝ LEGISLATIVNÍ POSTUP

ODDÍL 1 - PRVNÍ ČTENÍ

Článek 59

Hlasování v Parlamentu – první čtení

1. Parlament může návrh legislativního aktu schválit, pozměnit nebo zamítnout.
2. Parlament nejprve hlasuje o návrzích na okamžité zamítnutí návrhu legislativního aktu, který písemně předložil příslušný výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty.

Je-li tento návrh na zamítnutí přijat, předseda požádá orgán, který předložil původní návrh, aby vzal návrh legislativního aktu zpět.

Jestliže tak tento orgán učiní, prohlásí předseda příslušný postup za ukončený.

Jestliže orgán, který předložil původní návrh, návrh legislativního aktu nevezme zpět, předseda prohlásí první čtení v Parlamentu za ukončené, jestliže Parlament na návrh předsedy výboru nebo zpravodaje příslušného výboru či politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty, nerozhodne o vrácení věci příslušnému výboru k opětovnému projednání.

Není-li návrh na zamítnutí přijat, postupuje Parlament podle odstavců 3, 4 a 5.

3. O jakékoliv předběžné dohodě předložené příslušným výborem podle čl. 74 odst. 4 se hlasuje přednostně v rámci jediného hlasování, pokud Parlament na žádost politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty místo toho nerozhodne o tom, že přejde k hlasování o pozměňovacích návrzích v souladu s odstavcem 4. V tomto případě Parlament rovněž rozhodne o tom, zda se bude hlasování o pozměňovacích návrzích konat okamžitě. V opačném případě stanoví Parlament novou lhůtu pro pozměňovací návrhy a hlasování proběhne na následujícím denním zasedání.

Jestliže je v rámci tohoto jediného hlasování předběžná dohoda přijata, předseda prohlásí první čtení v Parlamentu za ukončené.

Jestliže v rámci tohoto jediného hlasování předběžná dohoda neobdrží většinu odevzdaných hlasů, předseda stanoví novou lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů k návrhu legislativního aktu. O těchto pozměňovacích návrzích se poté hlasuje na následujícím denním zasedání s cílem ukončit první čtení v Parlamentu.

4. Kromě případů, kdy byl přijat návrh na zamítnutí v souladu s odstavcem 2 nebo kdy byla přijata předběžná dohoda podle odstavce 3, se veškeré pozměňovací návrhy k návrhu legislativního aktu předkládají k hlasování, případně včetně jednotlivých částí předběžné dohody, v jejímž případě byly vzneseny požadavky na dílčí nebo oddělené hlasování nebo kdy byly předloženy konkurenční pozměňovací návrhy.

Před hlasováním Parlamentu o pozměňovacích návrzích může předseda požádat Komisi o sdělení jejího postoje a Radu o připomínky.

Poté, co Parlament hlasoval o těchto pozměňovacích návrzích, hlasuje o návrhu legislativního usnesení jako celku, pozměněném či nikoli.

Jestliže je tento návrh legislativního aktu jako celek, pozměněný či nikoli, přijat, předseda prohlásí první čtení v Parlamentu za ukončené, pokud Parlament na žádost předsedy či zpravodaje příslušného výboru nebo politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty nerozhodne, že pro účely interinstitucionálních jednání podle článků 60 a 74 vrátí věc příslušnému výboru.

Jestliže celý návrh legislativního aktu, pozměněný či nikoli, nezíská většinu odevzdaných hlasů, předseda prohlásí první čtení za ukončené, pokud Parlament na žádost předsedy výboru či zpravodaje příslušného výboru nebo politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty nerozhodne o vrácení věci příslušnému výboru k opětovnému projednání.

5. Po hlasování podle odstavců 2, 3 a 4 a následném hlasování o případných pozměňovacích návrzích k návrhu legislativního usnesení týkajících se procesních požadavků se legislativní usnesení považuje za přijaté. V případě nutnosti se legislativní usnesení podle čl. 203 odst. 2 pozmění, aby odráželo výsledek hlasování podle odstavců 2, 3 a 4.

Text legislativního usnesení a postoje Parlamentu předá předseda Radě a Komisi a v případě, že je původcem návrhu legislativního aktu skupina členských států, Soudní dvůr nebo Evropská centrální banka, rovněž těmto subjektům.

Článek 60

Vrácení příslušnému výboru

Jestliže je na základě článku 59 věc vrácena příslušnému výboru k opětovnému projednání nebo pro účely interinstitucionálních jednání v souladu s článkem 74, příslušný výbor o výsledku ústně či písemně informuje Parlament, a to ve lhůtě čtyř měsíců. Tuto lhůtu může Konference předsedů prodloužit.

Po vrácení věci výboru umožní hlavní příslušný výbor přidruženému výboru podle článku 57 předtím, než přijme rozhodnutí o postupu, posoudit, které pozměňovací návrhy spadají do jeho výlučné působnosti a zejména určit pozměňovací návrhy, které mají být opětovně předloženy v plénu.

Parlamentu nic nebrání v tom, aby v případě nutnosti rozhodl v návaznosti na zprávu příslušného výboru, kterému byla věc vrácena, o konání závěrečné rozpravy.

Článek 61

Opětovné postoupení Parlamentu

1. Předseda na žádost příslušného výboru vyzve Komisi, aby opětovně postoupila svůj návrh Parlamentu, pokud:

- Komise nahradí, podstatně změní nebo má v úmyslu podstatně změnit svůj původní návrh poté, co Parlament přijal své stanovisko, nejde-li o zohlednění postoje Parlamentu;
- časem nebo změnou okolností se podstatně změní povaha problému, kterého se návrh týkal; nebo
- od doby, kdy byl přijat postoj Parlamentu, se konaly nové volby do Parlamentu a považuje-li to Konference předsedů za žádoucí.

2. Jestliže se plánuje změna právního základu, v jejímž důsledku by se na daný návrh již nevztahoval řádný legislativní postup, Parlament, Rada a Komise si v souladu s bodem 25 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů vymění na danou věc názory prostřednictvím svých předsedů nebo jejich zástupců.

3. Po výměně názorů uvedené v odstavci 2 předseda Parlamentu na návrh příslušného výboru požádá Radu, aby návrh právně závazného aktu opětovně postoupila Parlamentu, pokud má Komise nebo Rada v úmyslu změnit právní základ návrhu uvedený v postoji Parlamentu v prvním čtení, v důsledku čehož se již nepoužije řádný legislativní postup.

Článek 62

Dohoda z prvního čtení

Pokud Rada podle čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie informuje Parlament, že schválila jeho postoj, předseda oznámí po dokončení konečné právně-jazykové redakce textu v souladu s článkem 203 jednacího řádu v Parlamentu, že daný legislativní akt byl přijat ve znění, jež odpovídá postoji Parlamentu.

ODDÍL 2 - DRUHÉ ČTENÍ

Článek 63

Postoupení postoje Rady

1. Postoupení postoje Rady podle článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie se uskuteční tak, že jej předseda oznámí v Parlamentu. Předseda tak učiní poté, co obdrží dokumenty obsahující postoj, veškerá prohlášení v zápisech z jednání Rady o přijetí postoje, odůvodnění přijetí postoje Rady a postoj Komise, řádně přeložené do všech úředních jazyků Evropské unie. Předseda postoj oznámí během nejbližšího dílčího zasedání po obdržení těchto dokumentů.

Před oznámením se předseda po konzultaci s předsedou příslušného výboru nebo se zpravodajem či s oběma ujistí, že text, který obdržel, je skutečně postojem Rady v prvním čtení a že nenastaly okolnosti uvedené v článku 61. V opačném případě hledá předseda vhodné řešení společně s příslušným výborem, a pokud je to možné, po dohodě s Radou.

2. Postoj Rady se považuje za automaticky postoupený příslušnému výboru v prvním čtení dnem jeho oznámení v Parlamentu.
3. Seznam těchto postoupení se zveřejňuje v zápisu ze zasedání spolu s názvem příslušného výboru.

Článek 64

Prodloužení lhůt

1. Na žádost předsedy příslušného výboru předseda Parlamentu prodlouží lhůty pro druhé čtení v souladu s čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie.
2. Předseda oznámí Parlamentu prodloužení lhůt podle čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie bez ohledu na to, zda byly lhůty prodlouženy z podnětu Parlamentu nebo Rady.

Článek 65

Projednání v příslušném výboru

1. Postoj Rady se zařazuje jako prioritní bod na pořad jednání první schůze příslušného výboru, která se má konat po dni postoupení. Rada může být vyzvána, aby přednesla svůj postoj.
2. Pokud není rozhodnuto jinak, je zpravodajem ve druhém čtení tentýž zpravodaj jako ve čtení prvním.
3. Ustanovení čl. 68 odst. 2 a 3, týkající se přípustnosti pozměňovacích návrhů k postojí Rady, se vztahují rovněž na projednávání v příslušném výboru; návrhy na zamítnutí postoje Rady a pozměňovací návrhy k němu mohou předkládat pouze členové tohoto výboru nebo jejich stálí náhradníci. Výbor rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.
4. Příslušný výbor podá doporučení pro druhé čtení s návrhem schválit, změnit nebo zamítnout postoj Rady. Doporučení obsahuje stručné odůvodnění navrhovaného rozhodnutí.
5. Články 51, 52, 56 a 198 se nevztahují na druhé čtení.

Článek 66

Předkládání dokumentů Parlamentu

Postoj Rady a, je-li k dispozici, i doporučení příslušného výboru pro druhé čtení se automaticky zařadí do návrhu pořadu jednání dílčího zasedání konaného v týdnu, v němž středa bezprostředně předchází dni uplynutí tříměsíční lhůty nebo lhůty čtyřměsíční, byla-li prodloužena podle článku 64, pokud věc nebyla projednána na některém z dřívějších dílčích zasedání.

Článek 67

Hlasování v Parlamentu – druhé čtení

1. Parlament nejprve hlasuje o návrzích na okamžité zamítnutí postoje Rady, které písemně předložil příslušný výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty. Aby byl takový návrh na zamítnutí přijat, musí získat hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

Jestliže byl tento návrh na zamítnutí přijat, je postoj Rady zamítnut a předseda oznámí v Parlamentu, že je legislativní postup ukončen.

Jestliže návrh na zamítnutí postoje Rady přijat nebyl, postupuje Parlament podle odstavců 2 až 5.

2. Přednost při hlasování má jakákoliv předběžná dohoda předložená v souladu s čl.74 odst. 4, o níž se hlasuje jediným hlasováním, pokud Parlament na žádost politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty nerozhodne okamžitě přistoupit k hlasování o pozměňovacích návrzích podle článku 3.

Jestliže předběžná dohoda získá v jediném hlasování hlasy většiny všech poslanců Parlamentu, předseda oznámí v Parlamentu, že je druhé čtení Parlamentu ukončené.

Jestliže předběžná dohoda v jediném hlasování hlasy většiny poslanců Parlamentu nezíská, postupuje Parlament podle článků 3, 4 a 5.

3. Kromě případů, kdy byl v souladu s odstavcem 1 přijat návrh na zamítnutí nebo kdy byla v souladu s odstavcem 2 přijata předběžná dohoda, se poté hlasuje o pozměňovacích návrzích k postoji Rady, včetně těch, které jsou obsaženy v předběžné dohodě předložené v souladu s čl.74 odst. 4 příslušným výborem. Pozměňovací návrh k postoji Rady je přijat, získá-li hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

Před hlasováním o pozměňovacích návrzích může předseda požádat Komisi o sdělení jejího postoje a Radu o připomínky.

4. Bez ohledu na hlasování Parlamentu proti přijetí původního návrhu na zamítnutí postoje Rady podle odstavce 1 může Parlament na návrh předsedy příslušného výboru či jeho zpravodaje nebo na doporučení politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty projednat další návrh na zamítnutí postoje Rady po hlasování o pozměňovacích návrzích podle odstavce 2 nebo 3. Aby byl takový návrh přijat, musí získat hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

Jestliže je postoj Rady zamítnut, oznámí předseda v Parlamentu, že je legislativní postup ukončen.

5. Po hlasování podle odstavců 1 až 4 a následném hlasování o pozměňovacích návrzích k návrhu legislativního usnesení týkajícího se procesních požadavků prohlásí předseda druhé čtení v Parlamentu za ukončené a legislativní usnesení se považuje za přijaté. V případě nutnosti se legislativní usnesení pozmění podle čl. 203 odst. 2, aby odráželo výsledek hlasování podle odstavců 1 až 4 nebo uplatňování článku 69.

Znění případného legislativního usnesení a postoje Parlamentu předá předseda Radě a Komisi.

Jestliže nebyl podán návrh na zamítnutí nebo změnu postoje Rady, považuje se postoj za schválený.

Článek 68

Přípustnost pozměňovacích návrhů k postoji Rady

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty mohou předložit pozměňovací návrhy k postoji Rady, které budou projednány v Parlamentu.

2. Pozměňovací návrhy k postoji Rady jsou přípustné pouze tehdy, jsou-li v souladu s články 180 a 181 a je-li jejich cílem:

- (a) obnovit jako celek nebo částečně postoj přijatý Parlamentem v prvním čtení; nebo

- (b) dosáhnout kompromisu mezi Radou a Parlamentem; nebo
- (c) změnit část textu postoje Rady, která nebyla zahrnuta do návrhu předloženého v prvním čtení nebo se od něho obsahově liší; nebo
- (d) zohlednit nové skutečnosti nebo právní stav, které nastaly v době následující po přijetí postoje Parlamentu v prvním čtení.

Rozhodnutí předsedy prohlásit pozměňovací návrh za přípustný či nepřípustný nelze zpochybnit.

3. Pokud se v době od prvního čtení konaly nové volby, ale článek 61 nebyl uplatněn, může předseda upustit od omezení přípustnosti stanovených v odstavci 2.

Článek 69

Dohoda z druhého čtení

Pokud nebyl ve lhůtě pro předložení a hlasování o pozměňovacích návrzích nebo návrzích na zamítnutí přijat žádný návrh na zamítnutí postoje Rady ani žádné pozměňovací návrhy k tomuto postoji podle článků 67 a 68, oznámí předseda v Parlamentu, že navržený akt byl přijat.

ODDÍL 3 - INTERSTITUCIONÁLNÍ JEDNÁNÍ V RÁMCI ŘÁDNÉHO LEGISLATIVNÍHO POSTUPU

Článek 70

Obecná ustanovení

Jednání s ostatními orgány za účelem dosažení dohody v rámci legislativního postupu mohou být zahájena výhradně na základě rozhodnutí přijatého v souladu s článkem 71, článkem 72 nebo článkem 73 nebo na základě vrácení věci Parlamentem pro účely interinstitucionálních jednání. Tato jednání jsou vedena s ohledem na kodex chování přijatý Konferencí předsedů¹⁹.

Článek 71

Jednání předcházející prvnímu čtení v Parlamentu

1. Pokud přijal výbor legislativní zprávu podle článku 51, může většinou hlasů svých členů rozhodnout, že na základě této zprávy zahájí jednání.

2. Rozhodnutí o zahájení jednání jsou oznámena na začátku dílčího zasedání následujícího po jejich přijetí ve výboru. Do konce dne následujícího po tomto oznámení v Parlamentu mohou poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty písemně požádat, aby se o rozhodnutí výboru zahájit jednání hlasovalo. Parlament k tomuto hlasování přistoupí v průběhu téhož dílčího zasedání.

Není-li žádná taková žádost obdržena ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci, předseda o tom informuje Parlament. Je-li žádost podána, předseda může bezprostředně před hlasováním dát slovo jednomu řečníkovi hovořícímu ve prospěch rozhodnutí výboru zahájit jednání a jednomu řečníkovi hovořícímu proti tomuto rozhodnutí. Každý z těchto řečníků může učinit prohlášení v délce nejvýše dvou minut.

3. Jestliže Parlament zamítne rozhodnutí výboru zahájit jednání, návrh legislativního aktu

¹⁹ Kodex pro vedení jednání v rámci řádného legislativního postupu.

HLAVA II Článek 72

a zpráva příslušného výboru jsou zařazeny na pořad jednání následujícího dílčího zasedání a předseda stanoví lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů. Použije se čl. 59 odst. 4.

4. Jednání mohou být zahájena kdykoli po uplynutí lhůty stanovené v odst. 2 prvním pododstavci, nebyla-li podána žádost, aby se o tomto rozhodnutí o zahájení jednání v Parlamentu hlasovalo. Byla-li taková žádost podána, jednání mohou být zahájena kdykoli poté, co rozhodnutí výboru zahájit jednání schválil Parlament.

Článek 72

Jednání předcházející prvnímu čtení v Radě

Pokud Parlament přijal svůj postoj v prvním čtení, představuje tento postoj mandát pro veškerá jednání s ostatními orgány. Příslušný výbor může kdykoli po přijetí tohoto postoje Parlamentu většinou hlasů svých členů rozhodnout o zahájení jednání. Tato rozhodnutí se oznámí v Parlamentu v průběhu dílčího zasedání následujícího po hlasování ve výboru a uvedou se v zápisu z něj.

Článek 73

Jednání předcházející druhému čtení v Parlamentu

Jakmile byl postoj Rady v prvním čtení postoupen příslušnému výboru, představuje postoj Parlamentu v prvním čtení s výhradou článku 68 mandát pro veškerá jednání s ostatními orgány. Příslušný výbor se může rozhodnout kdykoli poté zahájit jednání.

Pokud postoj Rady v prvním čtení obsahuje prvky, které nebyly obsaženy v návrhu legislativního aktu nebo v postoji Parlamentu v prvním čtení, může výbor přijmout pokyny pro vyjednávací tým, a to i v podobě pozměňovacích návrhů k postoji Rady.

Článek 74

Vedení jednání

1. Vyjednávací tým Parlamentu vede zpravodaj a předsedá mu předseda příslušného výboru nebo jeho místopředseda určený předsedou výboru. Jeho členy jsou alespoň stínoví zpravodajové z každé politické skupiny, která si přeje účastnit se jednání.

2. Veškeré dokumenty, které mají být projednávány na jednání s Radou a Komisí (dále jen „třístranné jednání“), musí být poskytnuty vyjednávacímu týmu nejpozději 48 hodin nebo v naléhavých případech nejpozději 24 hodin před konáním daného třístranného jednání.

3. Po každém třístranném jednání podá předseda vyjednávacího týmu a zpravodaj jménem vyjednávacího týmu zprávu o jednání na nejbližší schůzi příslušného výboru.

Pokud není možné včas svolat schůzi výboru, podají předseda vyjednávacího týmu a zpravodaj jménem vyjednávacího týmu zprávu na schůzi koordinátorů výboru.

4. Jestliže jednání vedou k předběžné dohodě, je o tom příslušný výbor bezodkladně informován. Dokumenty, v nichž jsou zachyceny výsledky závěrečného třístranného jednání, jsou dány k dispozici příslušnému výboru a zveřejněny. Předběžná dohoda je předložena příslušnému výboru, který rozhodne jediným hlasováním většinou odevzdaných hlasů o tom, zda ji přijme. Jestliže je tato dohoda přijata, je předložena k projednání Parlamentu, přičemž jsou v ní vyznačeny veškeré změny vůči návrhu legislativního aktu.

5. Pokud mají dotčené výbory postupující podle článků 57 a 58 odlišná stanoviska, předseda Konference předsedů výborů stanoví v souladu se zásadami stanovenými v těchto článcích podrobná pravidla pro zahájení jednání a jejich vedení.

ODDÍL 4 - DOHODOVACÍ ŘÍZENÍ A TŘETÍ ČTENÍ

Článek 75

Prodloužení lhůt

1. Na žádost delegace Parlamentu v dohodovacím výboru prodlouží předseda lhůty ve třetím čtení v souladu s čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Předseda oznámí Parlamentu prodloužení lhůt podle čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie bez ohledu na to, zda byly lhůty prodlouženy z podnětu Parlamentu nebo Rady.

Článek 76

Svolání dohodovacího výboru

Pokud Rada informuje Parlament, že nemůže schválit všechny parlamentní pozměňovací návrhy k postoji Rady, dohodne se předseda s Radou na době a místě první schůze dohodovacího výboru. Šestitýdenní nebo v případě prodloužení osmitýdenní lhůta stanovená v čl. 294 odst. 10 Smlouvy o fungování Evropské unie začíná běžet dnem, kdy se výbor poprvé sejde.

Článek 77

Delegace v dohodovacím výboru

1. Delegace Parlamentu v dohodovacím výboru má stejný počet členů jako delegace Rady.

2. Politické složení delegace odpovídá složení Parlamentu podle politických skupin. Konference předsedů stanoví přesný počet poslanců z každé politické skupiny, kteří se mají účastnit jako členové delegace Parlamentu.

3. Členové delegace jsou jmenováni politickými skupinami pro každý konkrétní případ, který je předmětem dohodovacího řízení, přednostně z členů příslušného výboru, kromě tří členů, kteří jsou jmenováni jako stálí členové po sobě následujících delegací na dobu dvanácti měsíců. Tři stálí členové jsou jmenováni politickými skupinami z místopředsedů a zastupují alespoň dvě různé politické skupiny. V každém konkrétním případě jsou členy delegace předseda a zpravodaj příslušného výboru v druhém čtení, jakož i zpravodaj z každého přidruženého výboru.

4. Politické skupiny zastoupené v delegaci jmenují náhradníky.

5. Politické skupiny nezastoupené v delegaci mohou vyslat po jednom zástupci na jakoukoli přípravnou schůzi v rámci delegace. Pokud delegace nezahrnuje žádné nezařazené poslance, může se jeden nezařazený poslanec zúčastnit interních přípravných schůzí delegace.

6. Delegaci vede předseda Parlamentu nebo jeden ze tří stálých členů.

7. Delegace rozhoduje většinou hlasů svých členů. Její jednání jsou neveřejná.

Konference předsedů stanoví další procesní pokyny pro jednání delegace v dohodovacím výboru.

8. Delegace podá Parlamentu zprávu o výsledcích dohodovacího řízení.

Článek 78

Společný návrh

1. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se automaticky zařadí na pořad jednání dílčího zasedání Parlamentu, které se koná do šesti nebo, v případě prodloužení, do osmi týdnů ode dne schválení společného návrhu v dohodovacím výboru.
2. Předseda nebo jiný určený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení o společném návrhu, ke kterému je přiložena zpráva.
3. Ke společnému návrhu nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy.
4. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Společný návrh je schválen, pokud získá většinu odevzdaných hlasů.
5. Pokud v dohodovacím výboru není dosaženo dohody o společném návrhu, předseda nebo jiný určený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení. Po tomto prohlášení následuje rozprava.
6. Během dohodovacího řízení mezi Parlamentem a Radou následujícího po druhém čtení nelze návrh vrátit výboru.
7. Články 51, 52 a 56 se nepoužijí na třetí čtení.

ODDÍL 5 - ZÁVĚR POSTUPU

Článek 79

Podepisování přijatých aktů a jejich zveřejňování

Po provedení konečné právně-jazykové redakce přijatého textu v souladu s článkem 203 a přílohou VIII a po kontrole řádného dokončení všech postupů podepíše akty přijaté řádným legislativním postupem předseda a generální tajemník.

Po podpisu aktu zajistí generální tajemníci Parlamentu a Rady jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 4

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO POSTUP KONZULTACE

Článek 80

Pozměněný návrh právně závazného aktu

Jestliže má Komise v úmyslu nahradit nebo změnit svůj návrh právně závazného aktu, může příslušný výbor odložit projednávání návrhu, dokud neobdrží nový návrh nebo změny Komise.

Článek 81

Postoj Komise k pozměňovacím návrhům

Než příslušný výbor přistoupí ke konečnému hlasování o návrhu právně závazného aktu, může požádat Komisi, aby sdělila svůj postoj ke všem pozměňovacím návrhům k návrhu, které výbor

přijal.

V případě potřeby je postoj Komise zahrnut do zprávy.

Článek 82

Hlasování v Parlamentu

Ustanovení čl. 59 odst. 1, 2, 4 a 5 se použijí obdobně.

Článek 83

Postup po přijetí postoje Parlamentu

1. Předseda a zpravodaj příslušného výboru v období po přijetí postoje k návrhu právně závazného aktu Parlamentem sledují vývoj návrhu v rámci postupu vedoucího k jeho přijetí Radou a snaží se zejména zajistit, aby Rada a Komise řádně splnily závazky přijaté vůči Parlamentu, pokud jde o jeho postoj. Předseda a zpravodaj příslušného výboru pravidelně informují výbor.
2. Příslušný výbor může vyzvat Komisi a Radu, aby s ním tuto záležitost projednala.
3. V kterékoli fázi dalšího postupu může příslušný výbor, považuje-li to za nutné, předložit návrh usnesení, v němž doporučí Parlamentu:
 - aby vyzval Komisi k tomu, aby vzala svůj návrh zpět;
 - aby vyzval Komisi nebo Radu k opětovnému postoupení věci Parlamentu podle článku 84, nebo vyzval Komisi, aby předložila nový návrh; nebo
 - aby rozhodl o jiném postupu, který považuje za vhodný.

Tento návrh usnesení je zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání, které následuje po přijetí návrhu ve výboru.

Článek 84

Opětovné postoupení Parlamentu

1. Na žádost příslušného výboru vyzve předseda Radu, aby věc opětovně konzultovala s Parlamentem za stejných okolností a podmínek, jaké jsou uvedeny v čl. 61 odst. 1. Na žádost příslušného výboru předseda rovněž vyzve Radu, aby věc opětovně konzultovala s Parlamentem, pokud Rada podstatně změní nebo má v úmyslu podstatně změnit návrh právně závazného aktu, ke kterému Parlament původně zaujal postoj, kromě případů, kdy jde o začlenění parlamentních pozměňovacích návrhů.
2. Předseda rovněž požádá, aby byl návrh právně závazného aktu opětovně postoupen Parlamentu za okolností stanovených v tomto článku, pokud tak Parlament rozhodne na návrh politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty.

KAPITOLA 5

ÚSTAVNÍ ZÁLEŽITOSTI

Článek 85

Řádný postup pro přijímání změn Smluv

1. V souladu s články 46 a 54 může příslušný výbor předložit Parlamentu zprávu obsahující návrhy na změnu Smluv určené Radě.

2. Pokud je v souladu s čl. 48 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii Parlament konzultován ve věci návrhu kladného rozhodnutí Evropské rady ve vztahu k posouzení navrhovaných změn Smluv, je věc postoupena příslušnému výboru. Výbor vypracuje zprávu obsahující:

- návrh usnesení, jež uvádí, zda Parlament schvaluje či zamítá navrhované rozhodnutí, a jež může obsahovat návrhy určené konventu nebo konferenci zástupců vlád členských států;
- případně vysvětlující prohlášení.

3. Jestliže se Evropská rada rozhodne svolat konvent, jmenuje Parlament na návrh Konference předsedů své zástupce v tomto konventu.

Delegace Parlamentu zvolí svého vedoucího a své kandidáty na členství v každé řídicí skupině nebo každém předsednictvu, které konvent ustaví.

4. Pokud Evropská rada požádá Parlament o souhlas s rozhodnutím nesvolat konvent za účelem posouzení navržených změn Smluv, je tato žádost postoupena příslušnému výboru v souladu s článkem 105.

Článek 86

Zjednodušený postup pro přijímání změn Smluv

1. V souladu s články 46 a 54 jednacího řádu a v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii může příslušný výbor předložit Parlamentu zprávu obsahující návrhy na změnu všech nebo části ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie, které jsou určeny Evropské radě.

2. Pokud je v souladu s čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii Parlament konzultován ve věci návrhu rozhodnutí Evropské rady na změnu ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie, použije se obdobně čl. 85 odst. 2 jednacího řádu. V tomto případě může návrh usnesení obsahovat pouze návrhy změn ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 87

Smlouvy o přistoupení

1. Každá žádost evropského státu o členství v Evropské unii předložená v souladu s článkem 49 Smlouvy o Evropské unii se postupuje k projednání příslušnému výboru.

2. Parlament může na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty rozhodnout, že požádá Komisi a Radu, aby se zúčastnily rozpravy ještě před zahájením jakýchkoliv přístupových jednání s žadatelem státem.

3. Příslušný výbor požádá Komisi a Radu, aby mu pravidelně poskytovaly veškeré informace o průběhu přístupových jednání, v případě potřeby důvěrně.

4. V jakékoli fázi přístupových jednání může Parlament na základě zprávy příslušného výboru přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění před uzavřením smlouvy o přistoupení žadatelského státu k Evropské unii.

5. Po ukončení přístupových jednání, avšak ještě před podepsáním jakékoli dohody, je její návrh předložen Parlamentu k souhlasu v souladu s článkem 105 jednacího řádu. V souladu s článkem 49 Smlouvy o Evropské unii se pro souhlas Parlamentu vyžaduje většina hlasů všech poslanců.

Článek 88

Vystoupení z Unie

Pokud se členský stát rozhodne na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii z Unie vystoupit, předloží se věc příslušnému výboru. Článek 87 jednacího řádu se použije obdobně. Parlament rozhodne, zda udělí svůj souhlas s dohodou o vystoupení, většinou odevzdaných hlasů.

Článek 89

Porušení základních zásad a hodnot členským státem

1. Parlament může na základě zvláštní zprávy příslušného výboru vypracované v souladu s články 46 a 54 jednacího řádu:

- (a) hlasovat o odůvodněném návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii;
- (b) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Komisi nebo členské státy, aby předložily návrh podle čl. 7 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii;
- (c) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 3 nebo následně podle čl. 7 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii.

2. Každá žádost Rady o souhlas s návrhem předloženým podle čl. 7 odst. 1 a 2 Smlouvy o Evropské unii je oznámena Parlamentu spolu s připomínkami předloženými dotčeným členským státem a postoupena příslušnému výboru v souladu s článkem 105 jednacího řádu. S výjimkou naléhavých případů a odůvodněných okolností přijme Parlament rozhodnutí na návrh příslušného výboru.

3. V souladu s článkem 354 Smlouvy o fungování Evropské unie se k přijetí rozhodnutí Parlamentu o návrzích uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku vyžaduje dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu.

4. Na základě svolení Konference předsedů může příslušný výbor předložit doprovodný návrh usnesení. Tento návrh usnesení vyjadřuje názory Parlamentu na závažné porušování základních hodnot členským státem, na odpovídající opatření, jež je třeba přijmout, a na jejich pozdější změnu nebo zrušení.

5. Příslušný výbor zajistí, aby byl Parlament úplně informován a v případě potřeby požádán o stanoviska ke všem následným opatřením po udělení souhlasu podle odstavce 3. Rada se vyzve, aby podle potřeby informovala o vývoji situace. Parlament může na návrh příslušného výboru,

vypracovaný se svolením Konference předsedů, přijmout doporučení Radě.

Článek 90

Složení Parlamentu

V dostatečném časovém předstihu před koncem volebního období může Parlament na základě zprávy příslušného výboru vypracované v souladu s čl. 14 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a s články 46 a 54 jednacího řádu předložit návrh na změnu svého složení. Návrh rozhodnutí Evropské rady, kterým se stanoví složení Parlamentu, Parlament posoudí v souladu s článkem 105 jednacího řádu.

Článek 91

Posílená spolupráce mezi členskými státy

1. Žádosti týkající se zavedení posílené spolupráce mezi členskými státy podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii postoupí předseda příslušnému výboru k projednání. Použije se článek 105 jednacího řádu.
2. Příslušný výbor ověří soulad s článkem 20 Smlouvy o Evropské unii a s články 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Po zavedení posílené spolupráce jsou akty předložené v jejím rámci projednávány v Parlamentu v souladu se stejnými postupy, které by se uplatnily, pokud by nebyla zavedena posílená spolupráce. Použije se článek 48 jednacího řádu.

KAPITOLA 6

ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 92

Víceletý finanční rámec

Pokud Rada požádá Parlament o souhlas s návrhem nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, je věc projednána v souladu s článkem 105 jednacího řádu. V souladu s čl. 312 odst. 2 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie se pro souhlas Parlamentu vyžaduje většina hlasů všech poslanců.

Článek 93

Roční rozpočtový proces

Příslušný výbor může rozhodnout o vypracování jakékoli zprávy týkající se rozpočtu, kterou bude považovat za vhodnou, s ohledem na přílohu k interinstitucionální dohodě o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení²⁰.

Ostatní výbory mohou přijmout stanoviska ve lhůtě stanovené příslušným výborem.

²⁰ Interinstitucionální dohoda ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní, spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení (Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1).

Článek 94

Postoj Parlamentu k návrhu rozpočtu

1. Jednotliví poslanci mohou předkládat pozměňovací návrhy k postoji Rady k návrhu rozpočtu v příslušném výboru.

Politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty nebo výbor mohou předložit pozměňovací návrhy k postoji Rady k návrhu rozpočtu v Parlamentu.

2. Pozměňovací návrhy musí být předloženy písemně, odůvodněny a podepsány jejich autory a musí u nich být uvedeno, ke které rozpočtové položce se vztahují.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

4. Příslušný výbor hlasuje o pozměňovacích návrzích před jejich projednáním v Parlamentu.

5. O pozměňovacích návrzích předložených v Parlamentu, které příslušný výbor zamítl, se v Parlamentu může hlasovat, pouze pokud o to před uplynutím lhůty stanovené předsedou písemně požádá výbor nebo politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty. Tato lhůta nesmí být kratší než 24 hodiny před začátkem hlasování.

6. Pozměňovací návrhy k odhadu příjmů a výdajů Parlamentu podobné návrhům, které již Parlament zamítl v době, kdy byl odhad příjmů a výdajů sestavován, Parlament projedná pouze v případě kladného stanoviska příslušného výboru.

7. Parlament hlasuje odděleně a v tomto pořadí:

- o pozměňovacích návrzích k jednotlivým oddílům postoje Rady k návrhu rozpočtu,
- o návrhu usnesení týkajícího se návrhu rozpočtu.

Použije se však čl. 183 odst. 4 až 10.

8. Články, kapitoly, hlavy a oddíly návrhu rozpočtu, k nimž nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy, se považují za přijaté.

9. V souladu s čl. 314 odst. 4 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie se k přijetí pozměňovacích návrhů vyžaduje většina hlasů všech poslanců Parlamentu.

10. Pokud Parlament změní postoj Rady k návrhu rozpočtu, zašle se pozměněný postoj Radě a Komisi spolu s odůvodněním a zápisem z denního zasedání, na němž byly návrhy změn přijaty.

Článek 95

Rozpočtové dohodovací řízení

1. Předseda svolá dohodovací výbor v souladu s čl. 314 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Delegace zastupující Parlament na schůzích dohodovacího výboru v rozpočtovém procesu je složena ze stejného počtu členů jako delegace Rady.

3. Členové delegace Parlamentu v dohodovacím výboru jsou každoročně jmenováni politickými skupinami předtím, než Parlament hlasuje o postoji Rady, a to nejlépe ze členů výboru příslušného pro rozpočtové otázky a ze členů ostatních dotčených výborů. Delegaci vede předseda

HLAVA II Článek 96

Parlamentu. Předseda Parlamentu může touto funkcí pověřit místopředsedu Parlamentu, který má zkušenosti s rozpočtovými otázkami, nebo předsedu výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

4. Použije se čl. 77 odst. 2, 4, 5, 7 a 8.

5. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se zařadí na pořad jednání denního zasedání Parlamentu, které se koná do čtrnácti dnů ode dne dosažení dohody. Společný návrh je zpřístupněn všem poslancům. Použije se čl. 78 odst. 2 a 3.

6. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Hlasuje se jmenovitě. Společný návrh je považován za schválený, pokud není zamítnut většinou hlasů všech poslanců Parlamentu.

7. Jestliže Parlament schválí společný návrh, zatímco Rada jej zamítne, může příslušný výbor předložit všechny nebo některé pozměňovací návrhy Parlamentu k postoji Rady za účelem potvrzení v souladu s čl. 314 odst. 7 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Hlasování o potvrzení se zařadí na pořad jednání denního zasedání Parlamentu, které se koná do čtrnácti dnů ode dne, kdy Rada oznámila zamítnutí společného návrhu.

Pozměňovací návrhy jsou považovány za potvrzené, pokud jsou schváleny většinou hlasů všech poslanců Parlamentu a třípětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Článek 96

Přijetí rozpočtu s konečnou platností

Pokud má předseda za to, že rozpočet byl přijat v souladu s článkem 314 Smlouvy o fungování Evropské unie, prohlásí v Parlamentu, že rozpočet byl přijat s konečnou platností. Zajistí zveřejnění rozpočtu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 97

Systém prozatímních dvanáctin

1. Rozhodnutí Rady, kterým se povolují výdaje přesahující prozatímní dvanáctinu rozpočtových prostředků pro předchozí rozpočtový rok, je postoupeno příslušnému výboru.

2. Příslušný výbor může předložit návrh rozhodnutí, kterým se sníží výdaje uvedené v odstavci 1. Parlament o něm rozhodne do 30 dní po přijetí rozhodnutí Rady.

3. Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců.

Článek 98

Plnění rozpočtu

1. Parlament sleduje plnění rozpočtu v běžném roce. Tímto úkolem pověří výbory příslušné pro rozpočet a rozpočtovou kontrolu a ostatní dotčené výbory.

2. Každý rok před čtením návrhu rozpočtu na následující rozpočtový rok projedná Parlament problémy spojené s plněním rozpočtu v běžném roce, popřípadě na základě návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

Článek 99**Udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu**

Ustanovení týkající se postupů pro udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu v souladu s finančními ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012²¹ (dále jen "finanční nařízení") jsou připojena k tomuto jednacímu řádu jako příloha²².

Článek 100**Jiné postupy udělování absolutoria**

Ustanovení, kterými se řídí postup udělování absolutoria Komisi v souladu s článkem 319 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o plnění rozpočtu, se rovněž vztahují na postup udělování absolutoria:

- předsedovi Evropského parlamentu za plnění rozpočtu Evropského parlamentu;
- osobám odpovědným za plnění rozpočtu jiných orgánů a institucí Evropské unie, jako jsou Rada, Soudní dvůr Evropské unie, Účetní dvůr, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů;
- Komisi za plnění rozpočtu Evropského rozvojového fondu;
- orgánům odpovědným za plnění rozpočtu právně nezávislých subjektů, které plní úkoly Unie, jestliže se na jejich činnosti vztahují právní ustanovení, podle nichž je nutné získat absolutorium Evropského parlamentu.

Článek 101**Interinstitucionální spolupráce**

Předseda se v souladu s článkem 324 Smlouvy o fungování Evropské unie účastní pravidelných setkání předsedů Evropského parlamentu, Rady a Komise, která jsou svolávána z podnětu Komise v rámci rozpočtových postupů podle části šesté hlavy II Smlouvy o fungování Evropské unie. Předseda učiní všechna nezbytná opatření, aby podpořil vzájemné konzultace a sbližování postojů jednotlivých orgánů, a usnadnil tak provádění výše uvedených postupů.

Předseda může tímto úkolem pověřit místopředsedu, který má zkušenosti s rozpočtovými otázkami, nebo předsedu výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

²¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

²² Viz příloha IV.

KAPITOLA 7

VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 102

Odhad příjmů a výdajů Parlamentu

1. Předsednictvo vypracuje předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů na základě zprávy připravené generálním tajemníkem.
2. Předseda postoupí předběžný návrh odhadu příjmů a výdajů příslušnému výboru, který vypracuje návrh odhadu příjmů a výdajů a podá zprávu Parlamentu.
3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení změn k návrhu odhadu příjmů a výdajů.
Příslušný výbor sdělí své stanovisko k těmto změnám.
4. Parlament přijme odhad příjmů a výdajů.
5. Předseda předá odhad příjmů a výdajů Komisi a Radě.
6. Předchozí ustanovení se vztahují i na odhady příjmů a výdajů opravných rozpočtů.

Článek 103

Postup pro sestavení odhadu příjmů a výdajů Parlamentu

1. Pokud jde o rozpočet Parlamentu, přijímá předsednictvo a výbor příslušný pro rozpočtové otázky v tomto pořadí rozhodnutí o:
 - (a) plánu pracovních míst;
 - (b) předběžném návrhu odhadu příjmů a výdajů a o návrhu odhadu příjmů a výdajů.
2. Rozhodnutí o plánu pracovních míst se přijímají tímto postupem:
 - (a) předsednictvo vypracuje plán pracovních míst pro každý rozpočtový rok;
 - (b) v případě, že se stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky liší od původních rozhodnutí přijatých předsednictvem, zahájí se dohodovací řízení mezi předsednictvem a výborem;
 - (c) na konci tohoto postupu přijímá předsednictvo podle čl. 234 odst. 3 jednacího řádu konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst, aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá podle článku 314 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Pokud jde o vlastní odhad příjmů a výdajů, postup jeho sestavování začíná okamžikem, kdy předsednictvo přijme konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst. Fáze tohoto postupu jsou stanoveny v článku 102. V případě, že se postoj výboru příslušného pro rozpočtové otázky značně liší od postoje předsednictva, zahájí se dohodovací řízení.

Článek 104**Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje, schvalovat účty a udělovat absolutorium**

1. Předseda vynakládá prostředky a hradí výdaje nebo nechá vynaložit prostředky a uhradit výdaje v rámci vnitřních finančních předpisů vydaných předsednictvem po konzultaci s příslušným výborem.
2. Předseda předá návrh ročních účetních výkazů příslušnému výboru.
3. Na základě zprávy příslušného výboru schválí Parlament své účetní výkazy a rozhodne o udělení absolutoria.

KAPITOLA 8**POSTUP SOUHLASU****Článek 105****Postup souhlasu**

1. Pokud je Parlament požádán, aby udělil souhlas s právně závazným aktem, příslušný výbor předloží Parlamentu doporučení, zda návrh aktu schválit nebo zamítnout.

Doporučení obsahuje právní východiska, avšak neobsahuje body odůvodnění. Pozměňovací návrhy lze ve výboru předkládat pouze tehdy, je-li jejich cílem zvrátit doporučení navržené zpravodajem.

K doporučení může být přiloženo krátké vysvětlující prohlášení. Za toto doporučení je zcela zodpovědný zpravodaj a nehlasuje se o něm. Ustanovení čl. 55 odst. 2 se použije obdobně.

2. Příslušný výbor může v nutných případech rovněž předložit návrh zprávy, jejíž součástí je návrh nelegislativního usnesení, v němž Parlament vysvětlí, z jakých důvodů by měl udělit nebo odmítnout udělit svůj souhlas, a jež případně obsahuje doporučení ohledně uplatňování navrženého aktu.
3. Příslušný výbor projedná žádost o udělení souhlasu bez zbytečného odkladu. Jestliže příslušný výbor nepřijme doporučení do šesti měsíců poté, co mu byla žádost o udělení souhlasu postoupena, Konference předsedů může danou věc zařadit k projednání na pořad jednání některého z příštích dílčích zasedání, nebo v řádně odůvodněných případech rozhodnout o prodloužení této šestiměsíční lhůty.
4. Parlament rozhodne o navrženém aktu v jediném hlasování o udělení souhlasu, bez ohledu na to, zda příslušný výbor doporučuje akt schválit nebo zamítnout, přičemž nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy. Pokud navrhovaný akt potřebnou většinu nezíská, považuje se za zamítnutý.
5. Pokud je vyžadován souhlas Parlamentu, může příslušný výbor kdykoli předložit Parlamentu průběžnou zprávu s návrhem usnesení, v němž doporučí, zda navrhovaný akt změnit nebo provést.

KAPITOLA 9

OSTATNÍ POSTUPY

Článek 106

Postup zaujímání stanovisek k výjimkám týkajícím se přijetí eura

1. Pokud je Parlament konzultován podle čl. 140 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, příslušný výbor předloží Parlamentu zprávu, v níž se vysloví pro schválení nebo zamítnutí navrženého aktu, a na základě této zprávy Parlament věc projedná.
2. Parlament v jediném hlasování hlasuje o navrženém aktu, ke kterému nelze předkládat pozměňovací návrhy.

Článek 107

Postupy týkající se sociálního dialogu

1. Předseda postoupí příslušnému výboru k projednání veškeré dokumenty vypracované Komisí podle článku 154 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo dohody sociálních partnerů podle čl. 155 odst. 1 uvedené Smlouvy, jakož i návrhy předložené Komisí podle čl. 155 odst. 2 uvedené Smlouvy.
2. Pokud sociální partneři informují Komisi o svém záměru zahájit postup podle článku 155 Smlouvy o fungování Evropské unie, příslušný výbor může o daném tématu vypracovat zprávu.
3. Pokud sociální partneři uzavřou dohodu a společně požadují, aby byla dohoda provedena rozhodnutím Rady na návrh Komise v souladu s čl. 155 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, předloží příslušný výbor návrh usnesení, kterým doporučí přijetí nebo zamítnutí žádosti.

Článek 108

Postup posuzování připravovaných dobrovolných dohod

1. Pokud Komise informuje Parlament o svém záměru posoudit možnost využití dobrovolné dohody jako alternativy k právním předpisům, může příslušný výbor o daném tématu vypracovat zprávu podle článku 54.
2. Pokud Komise oznámí, že má v úmyslu uzavřít dobrovolnou dohodu, může příslušný výbor předložit návrh usnesení, v němž doporučí, zda návrh Komise přijmout nebo zamítnout a za jakých podmínek.

Článek 109

Kodifikace

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh na kodifikaci právních předpisů Unie, je postoupen výboru příslušnému pro právní záležitosti. Tento výbor návrh přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni²³ s cílem ověřit, že je návrh prostou kodifikací bez jakékoli změny věcného obsahu.

²³ Interinstitucionální dohoda ze dne 20. prosince 1994, Zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů (Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2), bod 4.

2. Výbor, který byl příslušným výborem pro akty, které jsou předmětem kodifikace, může být na svou žádost nebo na žádost výboru příslušného pro právní záležitosti požádán o stanovisko, zda je kodifikace potřebná.

3. Pozměňovací návrhy k textu návrhu jsou nepřípustné.

Předseda výboru příslušného pro právní záležitosti však může na žádost zpravodaje předložit tomuto výboru ke schválení technické úpravy, pokud tyto úpravy nepředstavují žádnou věcnou změnu návrhu a jsou nezbytné pro zajištění souladu návrhu s pravidly kodifikace.

4. Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu právních předpisů Unie, předloží jej Parlamentu ke schválení.

Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh obsahuje věcnou změnu, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl.

V každém z těchto dvou případů rozhodne Parlament v jediném hlasování, bez pozměňovacích návrhů a bez rozpravy.

Článek 110

Přepřeracování

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh na přepřeracování právních předpisů Unie, je postoupen výboru příslušnému pro právní záležitosti a věcně příslušnému výboru.

2. Výbor příslušný pro právní záležitosti návrh přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni²⁴ s cílem ověřit, zda návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny.

V rámci tohoto přezkumu není přípustné předkládat k textu návrhu pozměňovací návrhy. Pokud jde o ustanovení, která zůstala v návrhu na přepřeracování nezměněna, použije čl. 109 odst. 3 druhý pododstavec.

3. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny, informuje o tom věcně příslušný výbor.

V tomto případě, kromě podmínek stanovených v člancích 180 a 181, jsou ve věcně příslušném výboru přijatelné pouze pozměňovací návrhy týkající se částí návrhu obsahujících změny.

Předseda věcně příslušného výboru však může v jednotlivých případech výjimečně prohlásit za přípustné pozměňovací návrhy k částem návrhu na přepřeracování, které zůstaly nezměněny, pokud to považuje za nezbytné z naléhavých důvodů vnitřní logiky textu nebo protože pozměňovací návrhy jsou nerozlučně spjaty s jinými přípustnými pozměňovacími návrhy. Tyto důvody musí být uvedeny v písemném odůvodnění pozměňovacích návrhů.

4. Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh obsahuje jiné věcné změny než ty, které v něm byly jako takové označeny, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl, a informuje o tom věcně příslušný výbor.

V tomto případě předseda požádá Komisi, aby vzala svůj návrh zpět. Jestliže Komise vezme svůj

²⁴ Interinstitucionální dohoda ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepřeracování právních aktů, (Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1), bod 9.

návrh zpět, předseda prohlásí postup v Parlamentu za bezpředmětný a informuje o tom Radu. Jestliže Komise svůj návrh zpět nevezme, vrátí jej Parlament zpět věcně příslušnému výboru, který jej projedná podle obvyklého postupu.

KAPITOLA 10

Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty

Článek 111

Akty v přenesené pravomoci

1. Pokud Komise předá Parlamentu akt v přenesené pravomoci, postoupí předseda Parlamentu akt výboru příslušnému pro základní legislativní akt, který může určit jednoho ze svých členů pro projednání jednoho nebo více aktů v přenesené pravomoci.

2. Na dílčím zasedání následujícím po obdržení aktu předseda Parlamentu informuje Parlament o datu, kdy Parlament obdržel akt v přenesené pravomoci ve všech úředních jazycích, a o lhůtě, v níž mohou být vysloveny námitky. Uvedená lhůta začíná běžet počínaje dnem obdržení aktu.

Oznámení se zveřejní v zápisu ze zasedání a uvede se název příslušného výboru.

3. V souladu s ustanoveními základního legislativního aktu může příslušný výbor, uzná-li to za vhodné a poté, co záležitost případně konzultoval s jinými dotčenými výbory, předložit Parlamentu odůvodněný návrh usnesení, kterým vyslovuje námitku vůči aktu v přenesené pravomoci. Jestliže příslušný výbor nepředloží návrh usnesení deset pracovních dní před zahájením dílčího zasedání, v němž středa bezprostředně předchází dni uplynutí lhůty uvedené v odstavci 5, může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty předložit v této věci návrh usnesení, které bude zařazeno na pořad jednání výše uvedeného dílčího zasedání.

4. V návrhu usnesení předloženém v souladu s odstavcem 3 musí být uvedeny důvody těchto námitek Parlamentu a návrh usnesení může obsahovat žádost, aby Komise předložila nový akt v přenesené pravomoci, v němž by zohlednila uvedená doporučení Parlamentu.

5. Parlament schválí tento návrh usnesení většinou hlasů všech svých poslanců v souladu s čl. 290 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie ve lhůtě stanovené základním legislativním aktem.

Pokud se příslušný výbor domnívá, že je vhodné v souladu s ustanoveními základního legislativního aktu prodloužit lhůtu pro případné námitky vůči danému aktu v přenesené pravomoci, předseda výboru o tomto prodloužení informuje jménem Parlamentu Radu a Komisi.

6. Pokud příslušný výbor před uplynutím lhůty stanovené v základním legislativním aktu doporučí, aby Parlament prohlásil, že námitku vůči aktu v přenesené pravomoci nevyсловí:

- informuje o tom příslušný výbor dopisem s odůvodněním Konferenci předsedů výborů a předloží v tomto ohledu doporučení;
- pokud není ani na následující schůzi Konference předsedů výborů, ani v naléhavém případě písemným postupem vyslovena žádná námitka, předseda tohoto orgánu uvědomí předsedu Parlamentu, který o této skutečnosti co nejdříve informuje plénum;

- pokud se do 24 hodin po oznámení v Parlamentu politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty vysloví proti doporučení, o doporučení se hlasuje;
- pokud v této lhůtě není vyslovena žádná námitka, doporučení se považuje za schválené;
- po přijetí tohoto doporučení je jakýkoli návrh námítky vůči aktu v přenesené pravomoci nepřípustný.

7. Příslušný výbor může v souladu s ustanoveními základního legislativního aktu z vlastního podnětu předložit Parlamentu návrh usnesení, kterým se zcela nebo částečně ruší přenesení pravomocí nebo vyslovuje námitka proti automatickému prodloužení tohoto přenesení pravomocí.

V souladu s čl. 290 odst. 2 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie Parlament rozhoduje o zrušení přenesení pravomocí většinou hlasů všech svých poslanců.

8. Předseda Parlamentu informuje Radu a Komisi o postojích zaujatých na základě tohoto článku.

Článek 112

Prováděcí akty a opatření

1. Pokud Komise předloží Parlamentu návrh prováděcího aktu nebo opatření, postoupí předseda tento návrh výboru příslušnému pro základní legislativní akt, který může rozhodnout o určení jednoho ze svých členů pro projednání jednoho nebo několika návrhů prováděcích aktů nebo opatření.

2. Příslušný výbor může Parlamentu předložit odůvodněný návrh usnesení, který uvádí, že návrh prováděcího aktu nebo opatření překračuje prováděcí pravomoci svěřené v základním legislativním aktu nebo z jiných důvodů není v souladu s právem Unie.

3. Návrh usnesení může obsahovat žádost, aby Komise vzala zpět návrh prováděcího aktu nebo opatření, aby jej pozměnila s ohledem na uvedené námitky Parlamentu nebo aby předložila nový legislativní návrh. Předseda informuje Radu a Komisi o přijatém rozhodnutí.

4. Pokud se na prováděcí akty, které předpokládá Komise, vztahuje regulativní postup s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES²⁵, použijí se následující doplňující ustanovení:

- (a) lhůta pro přezkum začíná běžet po předložení návrhu prováděcího opatření Parlamentu ve všech úředních jazycích. V případě zkrácené lhůty pro přezkum podle čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí 1999/468/ES a v naléhavých případech podle čl. 5a odst. 6 uvedeného rozhodnutí začne lhůta pro přezkum běžet dnem, kdy Parlament obdrží konečný návrh prováděcího opatření v jazykových zněních, která byla předložena členům výboru zřízeného v souladu s uvedeným rozhodnutím, za předpokladu, že předseda příslušného výboru nemá námitek. Článek 167 se v obou případech uvedených v předchozí větě nepoužije;
- (b) jestliže návrh prováděcího opatření vychází z čl. 5a odst. 5 nebo 6 rozhodnutí 1999/468/ES, který stanoví zkrácené lhůty, ve kterých může Parlament vyjádřit

²⁵ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. vest. L 184, 17.7.1999, s. 23).

nesouhlas, může návrh usnesení vyjadřujícího nesouhlas s přijetím návrhu opatření předložit předseda příslušného výboru, jestliže se tento výbor nemohl v dané lhůtě sejit;

- (c) Parlament může většinou všech svých poslanců přijmout usnesení, kterým zamítne přijetí návrhu prováděcího opatření a v němž uvede, že návrh opatření překračuje prováděcí pravomoci svěřené v základním aktu, není slučitelný s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektuje zásadu subsidiarity či proporcionality;

Jestliže příslušný výbor deset pracovních dní před zahájením dílčího zasedání, v němž středa bezprostředně předchází dni uplynutí lhůty pro vyjádření nesouhlasu s přijetím návrhu prováděcího opatření, nepředloží návrh takového usnesení, může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty předložit v této věci návrh usnesení, které bude zařazeno na pořad jednání výše uvedeného dílčího zasedání.

- (d) jestliže příslušný výbor doporučí dopisem s odůvodněním předsedovi Konference předsedů výborů, aby Parlament prohlásil před uplynutím řádné lhůty podle čl. 5a odst. 3 písm. c) nebo čl. 5a odst. 4 písm. e) rozhodnutí 1999/468/ES, že nevyjádří svůj nesouhlas s navrhovaným opatřením, použije se postup podle čl. 111 odst. 6 jednacího řádu²⁶.

Článek 113

Projednání postupem s přidruženými výbory nebo postupem společných schůzí výborů

1. Jestliže byl základní legislativní akt přijat Parlamentem postupem podle článku 57, pro projednávání aktů v přenesené pravomoci nebo návrhů prováděcích aktů nebo opatření se použijí následující doplňující ustanovení:

- akt v přenesené pravomoci nebo návrh prováděcího aktu či opatření je postoupen příslušnému výboru a přidruženému výboru;
- předseda příslušného výboru stanoví lhůtu, v níž může přidružený výbor předložit návrhy k bodům, které spadají do jeho výlučné působnosti nebo do společné působnosti těchto dvou výborů;
- jestliže akt v přenesené pravomoci nebo návrh prováděcího aktu či opatření spadá převážně do výlučné působnosti přidruženého výboru, převezme příslušný výbor návrhy tohoto výboru bez hlasování; pokud příslušný výbor nedodrží toto pravidlo, může předseda Parlamentu povolit, aby přidružený výbor předložil v plénu legislativní usnesení.

2. Jestliže byl základní legislativní akt přijat Parlamentem postupem podle článku 58, pro projednávání aktů v přenesené pravomoci a návrhů prováděcích aktů nebo opatření se použijí následující doplňující ustanovení:

- předseda Parlamentu po obdržení aktu v přenesené pravomoci nebo návrhu prováděcího aktu či opatření určí výbor nebo společné výbory příslušné pro jejich projednání, přičemž zohlední požadavky uvedené v článku 58 a případné dohody mezi předsedy dotčených výborů;

²⁶ Čl. 112 odst. 4 bude vypuštěn z jednacího řádu, jakmile ve stávajících právních předpisech bude zcela zrušen regulativní postup s kontrolou.

- jestliže byl akt v přenesené pravomoci nebo návrh prováděcího aktu či opatření postoupen k projednání postupem společných schůzí výborů, každý výbor může požádat o svolání společné schůze, na které bude projednán návrh usnesení. Jestliže není dosaženo dohody mezi předsedy dotčených výborů, je společná schůze svolána předsedou Konference předsedů výborů.

HLAVA III

VNEJŠÍ VZTAHY

KAPITOLA 1

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Článek 114

Mezinárodní dohody

1. Pokud mají být zahájena jednání o uzavření, prodloužení platnosti nebo změně mezinárodní dohody, může se příslušný výbor rozhodnout vypracovat zprávu či jinak sledovat přípravnou fázi. O svém rozhodnutí informuje Konferenci předsedů výborů.

2. Příslušný výbor zjistí co nejdříve od Komise, jaký právní základ byl zvolen pro uzavření mezinárodních dohod podle odstavce 1. Příslušný výbor ověří zvolený právní základ podle článku 40.

3. Na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty může Parlament požádat Radu, aby neschválila zahájení vyjednávání, dokud Parlament nezaujme postoj k navrhovanému mandátu k vyjednávání na základě zprávy příslušného výboru.

4. V jakékoli fázi jednání a v době od ukončení jednání až po uzavření mezinárodní dohody může Parlament na základě zprávy příslušného výboru vypracované z vlastního podnětu tohoto výboru nebo po posouzení případného relevantního návrhu předloženého politickou skupinou nebo poslanci dosahujícími přinejmenším nízké prahové hodnoty přijmout doporučení Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a požadovat jejich zohlednění před uzavřením této dohody.

5. Žádosti Rady o souhlas nebo stanovisko Parlamentu postoupí předseda Parlamentu výboru příslušnému k jejich projednání v souladu s článkem 105 nebo čl. 48 odst. 1.

6. Kdykoli před hlasováním v Parlamentu o žádosti o souhlas nebo stanovisko může příslušný výbor nebo nejméně jedna desetina všech poslanců Parlamentu navrhnout, aby Parlament požádal Soudní dvůr o posudek o slučitelnosti mezinárodní dohody se Smlouvami.

Dříve než Parlament hlasuje o návrhu, může si předseda Parlamentu vyžádat stanovisko výboru příslušného pro právní záležitosti, který oznámí své závěry Parlamentu.

Jestliže Parlament schválí návrh požádat Soudní dvůr o posudek, hlasování o žádosti o souhlas nebo stanovisko se odloží, dokud Soud nevydá svůj posudek.

7. Pokud Rada požádá Parlament o souhlas ve věci uzavření, prodloužení platnosti nebo změny mezinárodní dohody, rozhodne Parlament v jediném hlasování podle článku 105.

Pokud Parlament neudělí souhlas s uzavřením mezinárodní dohody, oznámí předseda Radě, že danou dohodu nelze uzavřít, prodloužit nebo změnit.

Aniž je dotčen čl. 105 odst. 3, může se Parlament na základě doporučení příslušného výboru rozhodnout, že své rozhodnutí o udělení souhlasu odloží, nejdéle však o jeden rok.

8. Pokud Rada požádá Parlament o stanovisko k uzavření, prodloužení platnosti nebo ke změně mezinárodní dohody, nejsou přípustné pozměňovací návrhy k textu dohody. Aniž je dotčen čl. 181 odst. 1, jsou přípustné pozměňovací návrhy k návrhu rozhodnutí Rady.

Pokud je toto stanovisko přijaté Parlamentem záporné, požádá předseda Radu, aby dohodu neuzavírala.

9. Předsedové a zpravodajové příslušného výboru a všech přidružených výborů společně ověří, zda v souladu s čl. 218 odst. 10 Smlouvy o fungování Evropské unie poskytují Rada, Komise a místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Parlamentu okamžitě, pravidelně a v plném rozsahu informace, případně i důvěrně, po celou dobu přípravy jednání, vyjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně informací o návrhu i přijatém konečném znění směrnic pro jednání, jakož i informace týkající se provádění těchto dohod.

Článek 115

Prozatímní uplatňování nebo pozastavení uplatňování mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Unie v orgánu zřízeném mezinárodní dohodou

Pokud Komise nebo místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku oznámí Parlamentu a Radě svůj záměr navrhnout prozatímní uplatňování nebo pozastavení uplatňování mezinárodní dohody, může Parlament vyzvat Radu, Komisi nebo místopředsedu Komise / vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, aby učinili prohlášení, po němž následuje rozprava. Parlament může na základě zprávy příslušného výboru nebo podle článku 118 vydat doporučení, v němž zejména požádá Radu, aby nepřistupovala k prozatímnímu uplatňování dohody, dokud Parlament neudělí svůj souhlas.

Tento postup se rovněž uplatní, pokud Komise nebo místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku předloží návrhy postojů, které mají být jménem Unie přijaty v rámci orgánu zřízeného na základě mezinárodní dohody.

KAPITOLA 2

ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA

Článek 116

Zvláštní zástupci

1. Pokud Rada zamýšlí jmenovat zvláštního zástupce podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii, předseda na žádost příslušného výboru vyzve Radu, aby učinila prohlášení a odpověděla na otázky týkající se mandátu, cílů a jiných relevantních záležitostí souvisejících s úkoly a úlohou, které má plnit zvláštní zástupce.

2. Poté, co byl zvláštní zástupce jmenován, avšak předtím, než převezme svou funkci, může být vyzván, aby učinil před příslušným výborem prohlášení a odpověděl na otázky.

3. Ve lhůtě dvou měsíců po tomto slyšení může příslušný výbor navrhnout Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku doporučení bezprostředně se týkající jmenování.

4. Zvláštní zástupce je vyzván, aby pravidelně a úplně informoval Parlament o praktickém

plnění svého mandátu.

Článek 117

Mezinárodní zastoupení

1. Před jmenováním kandidáta na post vedoucího zahraniční delegace Unie může být tento kandidát vyzván, aby vystoupil před příslušným výborem s cílem učinit prohlášení a odpovědět na otázky.
2. Ve lhůtě dvou měsíců po slyšení stanoveném v odstavci 1 může příslušný výbor přijmout usnesení, popřípadě dát doporučení bezprostředně se týkající jmenování.

KAPITOLA 3

DOPORUČENÍ TÝKAJÍCÍ SE VNĚJŠÍ ČINNOSTI UNIE

Článek 118

Doporučení týkající se vnějších politik Unie

1. Příslušný výbor může vypracovat doporučení Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku týkající se věcí podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii (vnější činnost Unie) nebo v případě, že Parlamentu nebyla postoupena mezinárodní dohoda, na kterou se vztahuje článek 114, nebo Parlament nebyl o této dohodě informován podle článku 115.
2. V naléhavých případech může předseda Parlamentu povolit mimořádnou schůzi dotčeného výboru.
3. V průběhu postupu přijímání těchto návrhů doporučení ve výboru je nutné předložit k hlasování písemný text.
4. V naléhavých případech uvedených v odstavci 2 se článek 167 ve výboru nepoužije a jsou přípustné ústní pozměňovací návrhy. Poslanci nemohou vznášet námitky vůči tomu, aby se o ústních pozměňovacích návrzích hlasovalo ve výborech.
5. Návrhy doporučení vypracované výborem se zařadí na pořad jednání příštího dílčího zasedání. V naléhavých případech, o nichž rozhoduje předseda Parlamentu, mohou být doporučení zařazena na pořad jednání právě probíhajícího dílčího zasedání.
6. Doporučení jsou považována za přijatá, pokud před začátkem dílčího zasedání nevnesou poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty písemnou námitku. Pokud je předložena námitka, návrh doporučení výboru se zařadí na pořad jednání téhož dílčího zasedání. Tato doporučení jsou předmětem rozpravy a o každém pozměňovacím návrhu předloženém politickou skupinou nebo poslanci dosahujícími přinejmenším nízké prahové hodnoty se hlasuje.

Článek 119

Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Při konzultaci podle článku 36 Smlouvy o Evropské unii postoupí Parlament věc příslušnému výboru, který může vypracovat návrh doporučení podle článku 118 jednacího řádu.

2. Dotčené výbory se snaží zajistit, aby je místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku pravidelně a včas informoval o vývoji a provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie, o předpokládaných nákladech, a to pokaždé, když je v rámci této politiky přijato rozhodnutí mající finanční dopad, a aby byly informovány o jakýchkoli jiných finančních aspektech vztahujících se k provádění činností v rámci této politiky. Výjimečně, na žádost místopředsedy Komise / vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, může výbor rozhodnout o tom, že jeho jednání bude neveřejné.

3. Konzultativní dokument místopředsedy Komise / vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku o hlavních aspektech a základních směrech společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky a jejích finančních dopadů na rozpočet Unie, je předmětem pravidelné rozpravy, která se koná dvakrát do roka. Použijí se postupy stanovené v článku 132.

4. Místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku je přizván ke každé rozpravě v plénu, která se týká zahraniční, bezpečnostní nebo obranné politiky.

Článek 120

Porušování lidských práv

Na každém dílčím zasedání může každý příslušný výbor předložit stejným postupem jako v čl. 118 odst. 5 a 6 návrh usnesení o případech porušování lidských práv, aniž by si musel vyžádat svolení.

HLAVA IV

TRANSPARENTNOST ČINNOSTÍ

Článek 121

Transparentnost činností Parlamentu

1. Parlament zajišťuje nejvyšší možnou transparentnost své činnosti v souladu s čl. 1 druhým pododstavcem Smlouvy o Evropské unii, článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie a článkem 42 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Rozpravy v Parlamentu jsou veřejné.
3. Výbory se zpravidla scházejí veřejně. Nejpozději při přijímání pořadu schůze však mohou rozhodnout o tom, že rozdělí pořad jednání dané schůze na body veřejné a neveřejné. U neveřejných schůzí však může výbor rozhodnout, že dokumenty ze schůzí zpřístupní veřejnosti.

Článek 122

Přístup veřejnosti k dokumentům

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům Parlamentu v souladu s článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie. Tento přístup k dokumentům Parlamentu podléhá zásadám, podmínkám a omezením stanoveným v nařízení (ES) č. 1049/2001.

Přístup k dokumentům Parlamentu je v co největší míře umožněn i ostatním fyzickým a právnickým osobám stejným způsobem.

2. Pro účely zpřístupnění dokumentů veřejnosti se „dokumenty Parlamentu“ rozumějí jakékoli texty ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1049/2001, které vypracovali nebo obdrželi funkcionáři Parlamentu ve smyslu hlavy I kapitoly 2 tohoto jednacího řádu, orgány Parlamentu, výbory, meziparlamentní delegace nebo sekretariát Parlamentu.

V souladu s článkem 4 statutu poslanců Evropského parlamentu se dokumenty vypracované jednotlivými poslanci nebo politickými skupinami považují pro účely jejich zpřístupnění veřejnosti za dokumenty Parlamentu, pouze pokud jsou předloženy v souladu s jednacím řádem.

Předsednictvo stanoví pravidla pro vedení záznamů o dokumentech Parlamentu.

3. Parlament vytvoří internetové stránky veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu. Legislativní dokumenty a určité jiné kategorie dokumentů jsou v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 přímo přístupné prostřednictvím internetových stránek veřejného rejstříku Parlamentu. Na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu jsou pokud možno uvedeny odkazy na jiné dokumenty Parlamentu.

Kategorie dokumentů, které jsou přímo přístupné na internetových stránkách veřejného rejstříku vytvořených Parlamentem, jsou uvedeny v seznamu přijatém předsednictvem a zveřejněny na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu. Tento seznam neomezuje právo na přístup k dokumentům, které nespadají do kategorií uvedených v seznamu; tyto dokumenty mohou být zpřístupněny na písemnou žádost v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001.

Předsednictvo přijme v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 pravidla pro přístup

k dokumentům, která se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Předsednictvo určí orgány, které vyřizují původní žádosti (článek 7 nařízení (ES) č. 1049/2001) a přijímají rozhodnutí o potvrzujících žádostech (článek 8 uvedeného nařízení) a o žádostech o přístup k citlivým dokumentům (článek 9 uvedeného nařízení).

5. Jeden z místopředsedů je odpovědný za dohled nad vyřizováním žádostí o přístup k dokumentům.

6. Předsednictvo přijme výroční zprávu uvedenou v čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001.

7. Příslušný výbor Parlamentu pravidelně posuzuje transparentnost činnosti Parlamentu a předkládá plénu zprávu obsahující jeho závěry a doporučení.

Příslušný výbor může zkoumat a hodnotit zprávy přijaté ostatními orgány a subjekty podle článku 17 nařízení (ES) č. 1049/2001.

8. Konference předsedů jmenuje zástupce Parlamentu do interinstitucionálního výboru podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Článek 123

Vstup do Parlamentu

1. Průkazy opravňující ke vstupu do Parlamentu jsou poslancům, jejich asistentům a třetím osobám vydávány v souladu s předpisy přijatými předsednictvem. Tyto předpisy rovněž upravují používání a odnímání průkazů ke vstupu.

2. Průkazy se nevydávají osobám z okruhu poslance, na které se vztahuje dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí o rejstříku transparentnosti.

3. Subjekty uvedené v rejstříku transparentnosti a jejich zástupci, kterým byly vydány dlouhodobé průkazy ke vstupu do Evropského parlamentu, musí dodržovat:

- kodex chování osob zapsaných v rejstříku, který je přílohou dohody;
- postupy a další povinnosti, jež stanoví dohoda; a
- prováděcí ustanovení k tomuto článku.

Aniž je dotčeno uplatňování obecných pravidel pro odebrání nebo dočasné zneplatnění dlouhodobých průkazů ke vstupu a pokud nejsou závažné důvody pro opačný postup, generální tajemník se souhlasem kvestorů odebere nebo zneplatní dlouhodobé průkazy ke vstupu, pokud byl držitel průkazu vyškrtnut z rejstříku transparentnosti kvůli porušení kodexu chování osob zapsaných v rejstříku, závažným způsobem porušil povinnosti stanovené v tomto odstavci nebo se bez dostatečného odůvodnění odmítl zúčastnit slyšení nebo schůze výboru, na něž byl formálně pozván, nebo spolupracovat s vyšetřovacím výborem.

4. Kvestoři mohou stanovit, v jakém rozsahu se kodex chování uvedený v odstavci 3 uplatní na osoby, které jsou držiteli dlouhodobého průkazu ke vstupu, ale nespádají do oblasti působnosti dohody.

5. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka přijme nezbytná opatření s cílem používat rejstřík transparentnosti v souladu s ustanoveními dohody o zřízení tohoto rejstříku.

HLAVA V

VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY

KAPITOLA 1

JMENOVÁNÍ

Článek 124

Volba předsedy Komise

1. Poté, co Evropská rada navrhne kandidáta na předsedu Komise, požádá jej předseda Parlamentu, aby učinil prohlášení před Parlamentem a představil Parlamentu své politické směry. Po prohlášení následuje rozprava.

K účasti v rozpravě je přizvána Evropská rada.

2. V souladu s čl. 17 odst. 7 Smlouvy o Evropské unii zvolí Parlament předsedu Komise většinou hlasů všech svých poslanců.

Hlasuje se tajně.

3. Jestliže je kandidát zvolen, informuje o tom předseda Parlamentu Radu a požádá ji a nově zvoleného předsedu Komise, aby po vzájemné dohodě navrhli kandidáty na místa komisařů.

4. Jestliže kandidát nezíská požadovanou většinu, vyzve předseda Parlamentu Evropskou radu, aby do jednoho měsíce navrhla nového kandidáta pro volbu podle stejného postupu.

Článek 125

Volba Komise

1. Předseda Parlamentu vyzve nově zvoleného předsedu Komise, aby informoval Parlament o přidělení oblastí působnosti v navrženém sboru komisařů v souladu s politickými směry nově zvoleného předsedy.

2. Předseda Parlamentu po konzultaci s nově zvoleným předsedou Komise požádá kandidáty, které nově zvolený předseda Komise a Rada navrhli na místa komisařů, aby se dostavili před příslušné výbory nebo orgány podle předpokládaných oblastí jejich působnosti.

3. Slyšení pořádají výbory. Ve výjimečných případech lze pořádat slyšení v jiném formátu, pokud je kandidátovi na komisaře svěřena oblast působnosti, která je primárně horizontální povahy, a to za předpokladu, že se tohoto slyšení zúčastní i příslušné výbory.

Slyšení jsou veřejná.

4. Příslušný výbor nebo výbory vyzvou kandidáta na komisaře, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky. Slyšení jsou pořádána způsobem, který kandidátům na komisaře umožní sdělit Parlamentu všechny relevantní informace. Ustanovení týkající se organizace tohoto slyšení jsou obsažena v příloze jednacího řádu²⁷.

5. Nově zvolený předseda je vyzván, aby na zasedání Parlamentu představil sbor komisařů

²⁷ Viz příloha VII.

a jejich program. K účasti jsou přizváni předseda Evropské rady a předseda Rady. Po prohlášení následuje rozprava.

6. Na závěr této rozpravy může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty předložit návrh usnesení. Použije se čl. 132 odst. 3 až 8.

7. Po hlasování o návrhu usnesení Parlament zvolí nebo zamítne Komisi ve jmenovitém hlasování většinou odevzdaných hlasů. Parlament může odložit hlasování na další zasedání.

8. Předseda informuje Radu o zvolení nebo zamítnutí Komise.

9. V případě významné změny v oblastech působnosti nebo změny složení Komise během funkčního období Komise budou dotčení komisaři nebo ostatní kandidáti na komisaře pozváni, aby se zúčastnili slyšení v souladu s odstavci 3 a 4.

10. V případě změny v oblasti působnosti komisaře nebo ve finančních zájmech komisaře během jeho funkčního období Parlament tuto situaci posoudí v souladu s přílohou VII.

Pokud je během funkčního období komisaře zjištěn střet zájmů a předseda Komise neuplatní doporučení Parlamentu pro řešení tohoto střetu zájmů, může Parlament požádat předsedu Komise, aby dotčenému komisaři vyslovil nedůvěru podle bodu 5 Rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí a případně učinil kroky k odnětí nároku na důchod nebo jej nahrazujících požitků dotčenému komisaři podle čl. 245 druhého pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 126

Víceleté programy

Po jmenování nové Komise si Parlament, Rada a Komise podle bodu 5 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů vymění názory na víceleté programy a vypracují společné závěry.

Za tím účelem uspořádá předseda před jednáním s Radou a Komisí o společných závěrech týkajících se víceletých programů výměnu názorů s Konferencí předsedů o hlavních cílech politik a prioritách pro nové volební období. Při této výměně názorů se přihlédně mimo jiné k prioritám, které představil nově zvolený předseda Komise, jakož i k odpovědím, které kandidáti na komisaře poskytli při slyšeních podle článku 125.

Před podpisem společných závěrů si předseda Parlamentu vyžádá souhlas Konference předsedů.

Článek 127

Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi

1. Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi může předsedovi podat desetina všech poslanců. Pokud se o návrhu na vyslovení nedůvěry hlasovalo v předcházejících dvou měsících, je jakýkoliv nový návrh podaný méně než jednou pětinou všech poslanců nepřijatelný.

2. Návrh se nazývá „návrh na vyslovení nedůvěry“ a musí být odůvodněn. Zasílá se Komisi.

3. Předseda oznámí poslancům, že byl podán návrh na vyslovení nedůvěry, okamžitě po jeho obdržení.

4. Rozprava k návrhu se nekoná dříve než 24 hodin poté, co bylo jeho podání oznámeno

poslancům.

5. O návrhu se hlasuje jmenovitě a nejdříve 48 hodin po zahájení rozpravy.
6. Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5, rozprava a hlasování se konají nejpozději během dílčího zasedání, které následuje po podání návrhu.
7. V souladu s článkem 234 Smlouvy o fungování Evropské unie se návrh na vyslovení nedůvěry přijímá dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu. Výsledek hlasování je oznámen předsedovi Rady a předsedovi Komise.

Článek 128

Jmenování soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie

Parlament na návrh příslušného výboru jmenuje svého zástupce do sedmičlenného výboru, který má prověřit vhodnost kandidátů na místo soudce nebo generálního advokáta Soudního dvora a Tribunálu. Příslušný výbor vybere zástupce, kterého navrhne, prostou většinou hlasů. Koordinátoři uvedeného výboru připraví pro tento účel užší seznam kandidátů.

Článek 129

Jmenování členů Účetního dvora

1. Kandidáti navržení na členy Účetního dvora jsou vyzváni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem a odpověděli na otázky jeho členů. Výbor hlasuje tajně o každém návrhu na jmenování zvlášť.
2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být návrh na jmenování schválen.
3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení návrhu na jmenování, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty. Parlament hlasuje tajně o každém návrhu na jmenování zvlášť.
4. Je-li stanovisko Parlamentu k jednotlivému návrhu na jmenování záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svůj návrh na jmenování zpět a předložila Parlamentu nový.

Článek 130

Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky

1. Kandidát navržený na prezidenta, viceprezidenta nebo člena Výkonné rady Evropské centrální banky je vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem a odpověděl na otázky poslanců.
2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být návrh na jmenování schválen.
3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení návrhu na jmenování, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty. Parlament hlasuje tajně o každém návrhu na jmenování zvlášť.
4. Je-li stanovisko Parlamentu k jednotlivému návrhu na jmenování záporné, požádá předseda, aby byl dotčený návrh na jmenování vzat zpět a aby byl Parlamentu předložen návrh

nový.

Článek 131

Jmenování členů subjektů správy hospodářských záležitostí

1. Tento článek se vztahuje na jmenování:
 - předsedy a místopředsedy Rady dohledu Evropské centrální banky;
 - předsedy, místopředsedy a stálých členů Jednotného výboru pro řešení krizí jednotného mechanismu pro řešení krizí;
 - předsedů a výkonných ředitelů evropských orgánů dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví, Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy, Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění); a
 - výkonného ředitele a zástupce výkonného ředitele Evropského fondu pro strategické investice.
2. Každý kandidát je vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem a odpověděl na otázky poslanců.
3. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení ke každému návrhu na jmenování.
4. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení návrhu na jmenování, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty. Parlament hlasuje tajně o každém jmenování zvlášť.
5. Je-li stanovisko Parlamentu k návrhu na jmenování záporné, požádá předseda, aby byl návrh vzat zpět a aby byl Parlamentu předložen návrh nový.

KAPITOLA 2

PROHLÁŠENÍ

Článek 132

Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady

1. Členové Komise, Rady a Evropské rady mohou kdykoli požádat předsedu Parlamentu o dovolení učinit prohlášení. Předseda Evropské rady učiní prohlášení po každém jejím zasedání. Předseda Parlamentu rozhodne, kdy může být prohlášení učiněno a zda může po takovém prohlášení následovat řádná rozprava nebo třicet minut stručných a věcných otázek poslanců.
2. Pokud Parlament zařadí prohlášení s rozpravou na pořad jednání, rozhodne, zda bude rozprava ukončena usnesením, nebo nikoli. Parlament tak neučiní, pokud je zpráva o tomtéž tématu na pořadu téhož nebo příštího dílčího zasedání, nepředloží-li předseda z mimořádných důvodů jiný návrh. Ukončí-li Parlament rozpravu usnesením, může výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty podat návrh usnesení.
3. O návrzích usnesení se hlasuje v nejbližší možné době určené k hlasování. O jakýchkoli výjimkách rozhodne předseda. Vysvětlení hlasování je přípustné.

HLAVA V Článek 133

4. Společný návrh usnesení nahradí předchozí návrhy, které podali jeho signatáři, nikoli však návrhy podané jinými výbory, politickými skupinami nebo poslanci.
5. Pokud společný návrh usnesení předkládají politické skupiny, které představují jasnou většinu, předseda může dát o tomto návrhu hlasovat nejdříve.
6. Po přijetí usnesení se již nehlasuje o žádných dalších návrzích, nerozhodne-li předseda výjimečně jinak.
7. Autor nebo autoři návrhu usnesení předloženého podle odstavce 2 nebo čl. 144 odst. 2 mají právo vzít návrh zpět před konečným hlasováním.
8. Návrh usnesení, který byl vzat zpět, může převzít a ihned předložit skupina, výbor nebo stejný počet poslanců, kteří jsou oprávněni jej předložit. Tento odstavec a odstavec 7 se použijí rovněž v případě usnesení předložených podle článků 111 a 112.

Článek 133

Prohlášení vysvětlující rozhodnutí Komise

Po konzultaci s Konferencí předsedů vyzve předseda Parlamentu předsedu Komise, komisaře pro vztahy s Evropským parlamentem, nebo po dohodě jiného komisaře, aby učinil po každém zasedání Komise prohlášení před Parlamentem, v němž vysvětlí hlavní rozhodnutí, která Komise přijala, pokud Konference předsedů nerozhodne, že to z časových důvodů nebo s ohledem na politický význam dané věci není nutné. Po prohlášení následuje nejméně třicetiminutová rozprava se stručnými a věcnými otázkami poslanců.

Článek 134

Prohlášení Účetního dvora

1. V souvislosti s postupem udělování absolutoria či s činností Parlamentu v oblasti rozpočtové kontroly může být předseda Účetního dvora vyzván, aby učinil v Parlamentu prohlášení, v němž přednese připomínky obsažené ve výroční zprávě nebo zvláštních zprávách nebo stanoviscích Účetního dvora nebo aby vysvětlil pracovní plán Účetního dvora.
2. Parlament může rozhodnout o uspořádání samostatné rozpravy za účasti Komise a Rady o jakékoli otázce obsažené ve výše uvedených prohlášeních, zejména pokud tato prohlášení poukázala na nesrovnalosti ve finančním řízení.

Článek 135

Prohlášení Evropské centrální banky

1. Prezident Evropské centrální banky je vyzván, aby Parlamentu přednesl výroční zprávu banky o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice v předchozím a běžném roce.
2. Po přednesení zprávy následuje obecná rozprava.
3. Prezident Evropské centrální banky je nejméně čtyřikrát ročně pozván k účasti na schůzích příslušného výboru, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky.
4. Prezident, viceprezident a jiní členové Výkonné rady Evropské centrální banky mohou být prizváni k účasti na jiných schůzích na vlastní žádost nebo na žádost Parlamentu.

5. Vyhotoví se doslovný záznam z jednání podle odstavců 3 a 4.

KAPITOLA 3

Parlamentní otázky

Článek 136

Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou

1. Otázky Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku může pokládat výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty spolu se žádostí o jejich zařazení na pořad jednání Parlamentu.

Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi. Předseda je ihned postoupí Konferenci předsedů.

Konference předsedů v souladu s postupem stanoveným v článku 157 rozhodne, zda budou otázky zařazeny do návrhu pořadu jednání či nikoliv. Otázky, které nejsou zařazeny do návrhu pořadu jednání Parlamentu do tří měsíců od jejich předložení, nejsou brány v potaz.

2. Otázky Komisi a místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku musí být postoupeny adresátům nejméně jeden týden před zasedáním, na jehož pořad jednání jsou zařazeny, a otázky Radě nejméně tři týdny před uvedeným datem.

3. Pokud se otázky týkají společné bezpečnostní a obranné politiky, neuplatní se lhůty stanovené v odstavci 2 a odpověď musí být poskytnuta dostatečně rychle, aby byl Parlament řádně informován.

4. Otázku přednese v Parlamentu poslanec, jehož předem určí tazatelé. Pokud tento poslanec není přítomen, otázka není brána v potaz. Adresát odpoví.

5. Ustanovení čl. 132 odst. 2 až 8 týkající se předkládání návrhů usnesení a hlasování o nich se použijí obdobně.

Článek 137

Doba vyhrazená pro otázky

1. Na každé dílčí zasedání může být zařazena doba vyhrazená pro otázky Komisi v délce nejvýše 90 minut věnovaná jednomu nebo několika specifickým horizontálním tématům, o nichž rozhodne Konference předsedů jeden měsíc před dílčím zasedáním.

2. Oblast působnosti komisařů pozvaných Konferencí předsedů musí souviset se specifickým horizontálním tématem nebo tématy, kterých se budou týkat položené otázky. Počet komisařů pozvaných na každé dílčí zasedání je omezen na dva. V závislosti na specifickém horizontálním tématu nebo tématech vybraných pro dobu vyhrazenou pro otázky lze nicméně pozvat třetího komisaře.

3. V souladu s pokyny stanovenými Konferencí předsedů se může zvláštní doba vyhrazená pro otázky konat za přítomnosti Rady, předsedy Komise, místopředsedy Komise / vysokého představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a předsedy Euroskupiny.

4. Doba vyhrazená pro otázky se předem zvlášť nepřiděluje. Předseda v nejvyšší možné míře zajistí, aby možnost položit otázku měli poslanci mající různé politické názory a pocházející

z různých členských států.

5. Poslanec má na položení otázky jednu minutu a komisař má dvě minuty na odpověď. Tentýž poslanec může položit doplňující otázku, která má přímou spojitost s hlavní otázkou, v délce nejvýše 30 sekund. Komisař má na doplňující odpověď dvě minuty.

Otázky a doplňující otázky se musí přímo týkat specifického horizontálního tématu, o němž bylo rozhodnuto podle odstavce 1. O jejich přípustnosti rozhodne předseda.

Článek 138

Otázky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec, politická skupina nebo výbor může položit předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku otázku k písemnému zodpovězení v souladu s kritérii uvedenými v příloze jednacího řádu²⁸. Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně jejich autoři.

2. Otázky se předkládají v elektronické podobě předsedovi. Záležitosti týkající se přípustnosti otázky řeší předseda. Rozhodnutí předsedy nevychází výlučně z ustanovení přílohy, na která odkazuje odstavec 1, nýbrž z ustanovení jednacího řádu obecně. Odůvodněné rozhodnutí předsedy se oznámí tazateli.

3. Každý poslanec, politická skupina nebo výbor může předložit nejvýše dvacet otázek v průběhu jednotlivého tříměsíčního období. Adresát má na odpověď zpravidla šest týdnů od jejich postoupení. Kterýkoli poslanec, politická skupina nebo výbor však může každý měsíc označit jednu ze svých otázek za prioritní otázku, kterou má adresát zodpovědět do tří týdnů od postoupení.

4. Určitou otázku mohou podpořit i jiní poslanci než její autor. Tato otázka se započítává do maximálního počtu otázek podle odstavce 3 pouze jejímu autorovi, nikoli však poslanci, který ji podpoří.

5. Pokud adresát otázku nezodpoví ve lhůtě uvedené v odstavci 3, příslušný výbor může otázku zařadit na pořad jednání své příští schůze.

6. Otázky a odpovědi, včetně jejich příslušných příloh, na tyto otázky se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu.

Článek 139

Závažné interpelace k písemnému zodpovězení

1. Závažné interpelace spočívají v otázkách k písemnému zodpovězení, které Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku pokládá politická skupina.

2. Závažné interpelace se týkají otázek obecného zájmu a jsou předloženy písemně předsedovi. Jejich délka je nejvýše 500 slov. Pokud je závažná interpelace obecně v souladu s ustanoveními jednacího řádu, předseda ji neprodleně předá adresátovi, který na ni písemně odpoví.

3. Každý rok může být podáno nejvýše 30 závažných interpelací. Konference předsedů zajistí vyvážené rozdělení těchto interpelací mezi politické skupiny a žádná z politických skupin nesmí

²⁸ Viz příloha III.

předložit více než jednu měsíčně.

4. Pokud adresát nezodpoví závažnou interpelaci do šesti týdnů od postoupení, je interpelace na žádost autora zařazena na konečný návrh pořadu jednání Parlamentu v souladu s postupem podle článku 157 a za podmínek stanovených v odstavci 6.

5. Po obdržení písemné odpovědi je závažná interpelace na žádost poslanců nebo politické skupiny nebo skupin dosahujících přinejmenším střední prahové hodnoty zařazena na konečný návrh pořadu jednání Parlamentu v souladu s postupem stanoveným v článku 157 a za podmínek stanovených v odstavci 6.

6. Počet závažných interpelací, o nichž se jedná v průběhu téhož dílčího zasedání, nesmí překročit tři. Pokud je u více než tří závažných interpelací v průběhu téhož dílčího zasedání požadována rozprava, Konference předsedů zařadí tyto interpelace na konečný návrh pořadu jednání v pořadí, v němž žádosti o rozpravu obdržela.

7. Závažnou interpelaci přednese Parlamentu poslanec, kterého předem určí autor nebo poslanci žádající o rozpravu v souladu s odstavcem 5. Není-li tento poslanec přítomen, závažná interpelace není brána v potaz. Adresát odpoví.

Ustanovení čl. 132 odst. 2 až 8 týkající se předkládání návrhů usnesení a hlasování o nich se použijí obdobně.

8. Tyto interpelace, jakož i odpovědi na ně, se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu.

Článek 140

Otázky Evropské centrální bance k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit Evropské centrální bance nejvýše šest otázek k písemnému zodpovězení měsíčně v souladu s kritérii uvedenými v příloze jednacího řádu²⁹. Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně jejich autoři.

2. Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi příslušného výboru. Po obdržení těchto otázek je předseda příslušného výboru oznámí Evropské centrální bance. Záležitosti týkající se přípustnosti otázky řeší předseda příslušného výboru. Toto rozhodnutí se oznámí tazateli.

3. Tyto otázky, jakož i odpovědi na ně, se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu.

4. Není-li otázka k písemnému zodpovězení zodpovězena ve lhůtě šesti týdnů, může být na žádost jejího autora zařazena na pořad jednání další schůze příslušného výboru za účasti prezidenta Evropské centrální banky.

Článek 141

Otázky k písemnému zodpovězení týkající se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí

1. Ustanovení čl. 140 odst. 1, 2 a 3 se na otázky k písemnému zodpovězení týkající se jednotného mechanismu dohledu a jednotného mechanismu pro řešení krizí použijí obdobně. Počet těchto otázek se odečte od maximálního počtu šesti otázek měsíčně stanoveného v čl. 140 odst. 1.

²⁹ Viz příloha III.

2. Není-li otázka k písemnému zodpovězení zodpovězena ve lhůtě pěti týdnů, může být na žádost jejího autora zařazena na pořad jednání další schůze příslušného výboru za účasti předsedy rady či výboru adresáta.

KAPITOLA 4

ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ A INSTITUCÍ

Článek 142

Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů či institucí

1. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů či institucí, u kterých Smlouvy stanoví konzultaci s Parlamentem nebo u kterých jiná právní ustanovení vyžadují stanovisko Parlamentu, jsou předmětem zprávy předložené v plénu.

2. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů či institucí, na které se nevztahuje odstavec 1, jsou postoupeny příslušnému výboru, který je posoudí a může předložit Parlamentu krátký návrh usnesení nebo navrhnout vypracování zprávy podle článku 54, domnívá-li se, že by Parlament měl zaujmout postoj k důležité otázce, jíž se zprávy týkají.

KAPITOLA 5

USNESENÍ A DOPORUČENÍ

Článek 143

Návrhy usnesení

1. Kterýkoli poslanec může předložit návrh usnesení ve věci spadající do oblasti činnosti Evropské unie.

Návrh nesmí obsahovat více než 200 slov.

2. Obsah tohoto návrhu:

- nesmí obsahovat rozhodnutí o záležitostech, pro něž tento jednací řád, zejména článek 47, stanovuje jiné zvláštní postupy a pravomoci; nebo
- se nesmí týkat záležitosti, která je právě projednávána v Parlamentu.

3. Každý poslanec může předložit nejvýše jeden návrh usnesení za měsíc.

4. Návrh usnesení je předán předsedovi Parlamentu, který ověří, zda jsou splněny příslušné podmínky. Pokud předseda prohlásí návrh za přípustný, oznámí jej v plénu a postoupí jej příslušnému výboru.

5. Příslušný výbor rozhodne o postupu, který má být použit, což může zahrnovat kombinaci návrhu usnesení s jinými návrhy usnesení nebo se zprávami; přijetí stanoviska, které může mít formu dopisu; nebo vypracování zprávy podle článku 54. Příslušný výbor může rovněž rozhodnout o tom, že neučiní žádné kroky v návaznosti na návrh usnesení.

6. Autoři návrhu usnesení jsou informováni o rozhodnutích předsedy, výboru a Konference předsedů.

7. Zpráva uvedená v odstavci 5 obsahuje text návrhu usnesení.
8. Stanoviska ve formě dopisu uvedená v odstavci 5, která jsou určena jiným orgánům Evropské unie, těmto orgánům zasílá předseda.
9. Návrh usnesení předložený podle odstavce 1 může jeho autor, autoři nebo první signatář vzít zpět dříve, než příslušný výbor rozhodne podle odstavce 5 o vypracování zprávy.

Jakmile však již návrh usnesení převzal příslušný výbor, je pouze tento výbor oprávněn vzít jej zpět. Příslušnému výboru zůstává pravomoc vzít návrh zpět až do zahájení konečného hlasování v plénu.

Článek 144

Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

1. Výbor, meziparlamentní delegace, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty mohou písemně požádat předsedu o konání rozpravy v naléhavém případě porušování lidských práv, demokracie a právního státu.
2. Konference předsedů sestaví seznam témat, která mají být zařazena do konečného návrhu pořadu jednání příští rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, na základě žádostí uvedených v odstavci 1 a v souladu s ustanoveními přílohy IV. Celkem nesmějí být na pořad jednání zařazena více než tři témata včetně podkapitol.

V souladu s článkem 158 může Parlament upustit od projednávání tématu, které má být předmětem rozpravy, a nahradit jej v rozpravě tématem, které původně nebylo na pořadu. Návrhy usnesení o vybraných tématech může předložit výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty do večera dne, kdy se přijímá pořad jednání. Předseda stanoví přesnou lhůtu pro předkládání takových návrhů usnesení.

3. Celková řečnická doba pro politické skupiny a nezařazené poslance se stanoví v souladu s postupem stanoveným v čl. 171 odst. 4 a 5, v rámci nejdelší možné doby pro rozpravu, tj. 60 minut pro dílčí zasedání.

Jakákoli doba zbývající po přednesení návrhu usnesení a řečnické doby přidělené pro případné příspěvky Komise a Rady se rozdělí mezi politické skupiny a nezařazené poslance.

4. Na konci rozpravy se přikročí okamžitě k hlasování. Článek 194 týkající se vysvětlení hlasování se nepoužije.

Hlasování podle tohoto článku mohou být konána najednou na odpovědnost předsedy a Konference předsedů.

5. Jsou-li předloženy dva nebo více návrhů usnesení o tomtéž tématu, použije se postup stanovený v čl. 132 odst. 4 a 5.
6. Předseda Parlamentu a předsedové politických skupin mohou rozhodnout o tom, že o návrhu usnesení se má hlasovat bez rozpravy. Toto rozhodnutí vyžaduje jednomyslnou dohodu všech předsedů politických skupin.

Ustanovení článků 197 a 198 se nevztahují na návrhy usnesení zařazené na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Návrhy usnesení mohou být předloženy k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie

a právního státu až poté, co byl přijat seznam témat k projednání. Návrhy usnesení, které nelze projednat v rámci doby vymezené pro rozpravu, se neberou v potaz. Totéž platí pro návrhy usnesení, u nichž se na základě žádosti podle čl. 178 odst. 3 zjistí, že není dosaženo usnášénischnosti. Autoři mají právo předložit takové návrhy znovu buď k projednání ve výboru podle článku 143, nebo k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu na příštím dílčím zasedání.

Žádné téma nemůže být zařazeno na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, je-li již zařazeno na pořad jednání dílčího zasedání.

Jednací řád neobsahuje žádné ustanovení, které by umožňovalo společnou rozpravu k návrhu usnesení předloženému podle odst. 2 druhého pododstavce a ke zprávě výboru o téže věci.

Pokud je požadováno zjištění usnášénischnosti podle čl. 178 odst. 3, vztahuje se tato žádost pouze na návrh usnesení, o němž se má hlasovat, a nikoli na návrhy, které následují.

KAPITOLA 6

KONZULTACE S OSTATNÍMI ORGÁNY A INSTITUCEMI

Článek 145

Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem

1. Pokud Smlouva o fungování Evropské unie stanoví konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem, zahájí předseda postup konzultace a informuje o tom Parlament.
2. Kterýkoli z výborů může požádat o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor ve své žádosti stanoví lhůtu, v níž má Evropský hospodářský a sociální výbor zaujmout své stanovisko.

Žádost o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem bude Parlamentu oznámena na příštím dílčím zasedání a považuje se za přijatou, pokud politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty nepožádají do 24 hodin od tohoto oznámení o to, aby o ní bylo hlasováno.

3. Stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru jsou postoupena příslušnému výboru.

Článek 146

Konzultace s Výborem regionů

1. Pokud Smlouva o fungování Evropské unie stanoví konzultaci s Výborem regionů, zahájí předseda postup konzultace a informuje o tom Parlament.
2. Kterýkoli z výborů může požádat o konzultaci s Výborem regionů v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor ve své žádosti stanoví lhůtu, v níž má Výbor regionů zaujmout své stanovisko.

Žádost o konzultaci s Výborem regionů bude Parlamentu oznámena na příštím dílčím zasedání a považuje se za přijatou, pokud politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké

prahové hodnoty nepožádají do 24 hodin od tohoto oznámení o to, aby o ní bylo hlasováno.

3. Stanoviska Výboru regionů jsou postoupena příslušnému výboru.

Článek 147

Žádosti určené evropským agenturám

1. Pokud má Parlament právo podat žádost evropské agentuře, může kterýkoli poslanec podat tuto žádost písemně předsedovi Parlamentu. Tyto žádosti se musí týkat otázek spadajících do působnosti dané agentury a musí obsahovat informace vysvětlující povahu otázky a zájem Unie.

2. Po konzultaci s příslušným výborem předseda Parlamentu buď postoupí žádost agentuře, nebo přijme jiná vhodná opatření. Poslanec podávající žádost je o tom neprodleně vyrozuměn. Každá žádost postoupená předsedou agentuře musí obsahovat lhůtu pro odpověď.

3. Pokud má agentura za to, že nemůže odpovědět na takto znějící žádost, nebo chce, aby byla žádost změněna, vyrozumí o tom neprodleně předsedu Parlamentu, který přijme vhodná opatření, popřípadě po konzultaci s příslušným výborem.

KAPITOLA 7

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

Článek 148

Interinstitucionální dohody

1. Parlament může uzavírat dohody s jinými orgány v souvislosti s uplatňováním Smluv nebo se záměrem zdokonalit nebo vyjasnit postupy.

Tyto dohody mohou mít formu společných prohlášení, výměny dopisů, kodexů chování či jiných vhodných nástrojů. Předseda dohody podepíše poté, co je posoudil výbor příslušný pro ústavní otázky a schválil Parlament.

2. Pokud tyto dohody vyžadují úpravy stávajících práv a povinností podle jednacího řádu nebo stanoví nová práva a povinnosti poslanců nebo orgánů Parlamentu či jinak vyžadují změnu nebo výklad jednacího řádu, je věc před podpisem dohody postoupena věcně příslušnému výboru k posouzení v souladu s čl. 236 odst. 2 až 6.

KAPITOLA 8

POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE

Článek 149

Řízení před Soudním dvorem Evropské unie

1. Ve lhůtách stanovených ve Smlouvách a ve statutu Soudního dvora Evropské unie pro žalobu podanou orgány Unie a fyzickými nebo právnickými osobami zkoumá Parlament právní předpisy Unie a jejich uplatňování s cílem zajistit, aby byla plně dodržována ustanovení Smluv, zejména ustanovení týkající se práv Parlamentu.

2. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že došlo k porušení práva Unie, informuje o tom Parlament, a to v případě nutnosti ústně. Ve vhodných případech může výbor

příslušný pro právní záležitosti vyslechnout názor věcně příslušného výboru.

3. Předseda podá na základě doporučení výboru příslušného pro právní záležitosti jménem Parlamentu žalobu u Soudního dvora Evropské unie.

Na začátku následujícího dílčího zasedání může předseda požádat Parlament o rozhodnutí, zda by řízení mělo pokračovat. Jestliže se Parlament vysloví většinou odevzdaných hlasů proti žalobě, vezme ji předseda zpět.

Jestliže předseda podá žalobu v rozporu s doporučením výboru příslušného pro právní záležitosti, požádá Parlament na začátku následujícího dílčího zasedání o rozhodnutí, zda by řízení mělo pokračovat.

4. Po konzultaci s výborem příslušným pro právní záležitosti předseda předloží připomínky nebo vystupuje jménem Parlamentu v soudním řízení.

Má-li předseda v úmyslu odchytil se od doporučení výboru příslušného pro právní záležitosti, informuje výbor o této skutečnosti a postoupí záležitost Konferenci předsedů s uvedením důvodů svého rozhodnutí.

Domnívá-li se Konference předsedů, že by Parlament výjimečně neměl předložit připomínky nebo vystupovat v řízení u Soudního dvora Evropské unie v případě zpochybnění platnosti aktu přijatého Parlamentem, je věc bezodkladně postoupena Parlamentu k projednání.

Žádné ustanovení jednacího řádu příslušnému výboru nebrání v přijetí vhodných procesních opatření umožňujících, aby výbor v naléhavých případech předložil své doporučení včas.

Pokud je nezbytné rozhodnout o tom, zda by měl Parlamentu vykonat svá práva vůči Soudnímu dvoru Evropské unie, a nespadá-li dotčený akt do působnosti článku 149 tohoto jednacího řádu, použije se obdobně postup stanovený v tomto článku.

5. V naléhavých případech může předseda Parlamentu, pokud možno po konzultaci s předsedou a zpravodajem výboru příslušného pro právní záležitosti, přijmout předběžná opatření v zájmu dodržení příslušných lhůt. V těchto případech se při nejbližší příležitosti případně použije postup stanovený v odstavcích 3 nebo 4.

6. Výbor příslušný pro právní záležitosti stanoví zásady, které bude používat při uplatňování tohoto článku.

HLAVA VI

VZTAHY S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY

Článek 150**Výměna informací, kontakty a vzájemné poskytování zázemí**

1. Parlament pravidelně informuje vnitrostátní parlamenty členských států o své činnosti.
2. Organizace a podpora účinné a pravidelné meziparlamentní spolupráce v rámci Unie podle článku 9 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii se sjednávají na základě mandátu, který po konzultaci s Konferencí předsedů výborů udělí Konference předsedů.

Parlament veškeré dohody o těchto záležitostech schvaluje postupem stanoveným v článku 148.

3. Výbor se může přímo zapojit do jednání s vnitrostátními parlamenty na úrovni výborů v rámci stropu rozpočtových prostředků vyčleněných k tomuto účelu. Tato jednání mohou zahrnovat vhodnou formu spolupráce před legislativním procesem a po něm.
4. Každý dokument, který se týká legislativního postupu na úrovni Unie a který je vnitrostátním parlamentem úřední cestou předán Evropskému parlamentu, se postupuje výboru, který je k projednání záležitosti uvedené v tomto dokumentu věcně příslušný.
5. Konference předsedů může zmocnit předsedu, aby vyjednal poskytování zázemí vnitrostátním parlamentům členských států na základě vzájemnosti a aby navrhl další opatření pro usnadnění kontaktů s těmito vnitrostátními parlamenty.

Článek 151**Konference parlamentních výborů pro záležitosti Unie (COSAC)**

1. Na návrh předsedy Konference předsedů jmenuje členy parlamentní delegace v COSAC a může jim udělit zmocnění. V čele delegace je místopředseda Evropského parlamentu odpovědný za udržování vztahů s vnitrostátními parlamenty a předseda výboru příslušného pro ústavní záležitosti.
2. Ostatní členové delegace jsou vybíráni s ohledem na věci, které se mají projednávat na zasedání COSAC, a jsou mezi nimi pokud možno zástupci výborů příslušných pro tyto záležitosti.
3. Při výběru členů delegace se přihlíží k celkové politické rovnováze v Parlamentu.
4. Po každém zasedání COSAC předloží delegace zprávu Konferenci předsedů.

Článek 152**Konference parlamentů**

Konference předsedů jmenuje členy parlamentní delegace v jakékoli konferenci nebo podobném orgánu, jehož se účastní zástupci parlamentů, a zmocňuje delegaci s ohledem na příslušné parlamentní usnesení. Delegace volí svého předsedu a případně jednoho nebo více místopředsedů.

HLAVA VII

ZASEDÁNÍ

KAPITOLA 1

ZASEDÁNÍ PARLAMENTU

Článek 153

Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání

1. Volební období Parlamentu je shodné s funkčním obdobím poslanců ve smyslu aktu ze dne 20. září 1976.
2. Za zasedání se označuje období jednoho roku ve smyslu tohoto aktu a Smluv.
3. Dílčí zasedání Parlamentu se svolává zpravidla každý měsíc a je rozděleno do denních zasedání.

Zasedání Parlamentu konaná ve stejný den se považují za jediné zasedání.

Článek 154

Svolávání Parlamentu

1. V souladu s čl. 229 prvním pododstavcem Smlouvy o fungování Evropské unie se Parlament schází každý rok, aniž by musel být svolán, druhé úterý v měsíci březnu. Sám si určuje délku přerušení zasedání.
2. Kromě toho Parlament zasedá, aniž by bylo nutné jej svolávat, první úterý po uplynutí jednoho měsíce od skončení období uvedeného v čl. 10 odst. 1 aktu ze dne 20. září 1976.
3. Konference předsedů může s uvedením důvodů změnit délku přerušení stanovenou podle odstavce 1, a to nejpozději dva týdny přede dnem již stanoveným Parlamentem pro obnovení zasedání. Obnovení zasedání však nesmí být odloženo o více než dva týdny.
4. Na žádost většiny všech poslanců nebo na žádost Komise či Rady předseda po konzultaci s Konferencí předsedů mimořádně svolá Parlament.

Předseda je se souhlasem Konference předsedů oprávněn svolat Parlament v naléhavých případech.

Článek 155

Místo zasedání a schůzí

1. Zasedání Parlamentu a schůze jeho výborů se konají v souladu s ustanovením Smluv.

Návrhy na dodatečná dílčí zasedání v Bruselu a veškeré změny těchto návrhů vyžadují pouze většinu odevzdaných hlasů.

2. Kterýkoli výbor může rozhodnout, že požádá, aby se jedna nebo více schůzí konalo na jiném místě. Jeho odůvodněná žádost se podává předsedovi, který ji předloží předsednictvu.

Jestliže je daná věc naléhavá, může předseda rozhodnout sám. Jestliže předseda nebo předsednictvo žádost zamítnou, musí být zamítnutí odůvodněno.

Článek 156

Účast poslanců na zasedáních

1. Při každém zasedání je poslancům k dispozici prezenční listina, do níž zaznamenávají podpisem svou účast.

2. Jména poslanců přítomných podle záznamu na prezenční listině jsou uvedena v zápisu z každého denního zasedání s označením „přítomen/přítomna“. Jména poslanců omluvených předsedou jsou uvedena v zápisu z každého denního zasedání s označením „omluven/omluvena“.

KAPITOLA 2

PLÁN PRÁCE PARLAMENTU

Článek 157

Návrh pořadu jednání

1. Před každým dílčím zasedáním sestaví Konference předsedů návrh pořadu jednání na základě doporučení Konference předsedů výborů.

Na pozvání předsedy Parlamentu se mohou Komise a Rada zúčastnit jednání Konference předsedů o návrhu pořadu jednání.

2. V pořadu jednání může být u některých bodů, které se mají projednávat, stanoveno, kdy se bude hlasování konat.

3. Konečný návrh pořadu jednání musí být dán poslancům k dispozici nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání.

Článek 158

Přijímání a změny pořadu jednání

1. Na začátku každého dílčího zasedání přijme Parlament pořad jednání. Změny konečného návrhu pořadu jednání může navrhnout výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty. Každý takový návrh musí předseda obdržet nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání. Předseda může dát slovo navrhovateli a jednomu řečníkovi proti návrhu. Řečnická doba je nejvýše jedna minuta.

2. Jakmile je pořad jednání přijat, nelze jej měnit, s výjimkou případů podle článků 163, 197, 198, 199, 200 nebo 201 nebo na návrh předsedy.

Je-li procesní návrh na změnu pořadu zamítnut, nemůže být během téhož dílčího zasedání znovu předložen.

Zformulování či změna názvu usnesení, které bylo předloženo při ukončení rozpravy podle článků 132, 136 nebo 144, se nepovažuje za změnu pořadu jednání, pokud se název vztahuje k předmětu rozpravy.

3. Před ukončením zasedání oznámí předseda datum, čas a pořad jednání příštího zasedání.

Článek 159

Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy

1. Pokud byla zpráva ve výboru přijata tak, že proti hlasovala méně než jedna desetina členů výboru, je zpráva zařazena do návrhu pořadu jednání Parlamentu pro hlasování bez pozměňovacích návrhů.

Tento bod pořadu jednání je předmětem jediného hlasování, pokud před sestavením konečného návrhu pořadu jednání poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty písemně nepožádají, aby bylo k tomuto bodu možno předkládat pozměňovací návrhy, přičemž v takovém případě stanoví předseda lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

2. O bodech zařazených do konečného návrhu pořadu jednání pro hlasování bez pozměňovacích návrhů se rovněž nevede rozprava, pokud Parlament při přijímání pořadu jednání na začátku dílčího zasedání nerozhodne jinak, a to na návrh Konference předsedů nebo na žádost politické skupiny nebo poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty.

3. Při sestavování konečného návrhu pořadu jednání dílčího zasedání může Konference předsedů navrhnout zařazení dalších bodů pro hlasování bez pozměňovacích návrhů nebo bez rozpravy. Při přijímání pořadu jednání nesmí Parlament takový návrh přijmout, pokud politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty podají písemnou námitku nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání.

4. Pokud se o bodu hlasuje bez předchozí rozpravy, může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru bezprostředně před hlasováním učinit prohlášení v délce nejvýše dvou minut.

Článek 160

Krátké přednesení

Na žádost zpravodaje nebo na návrh Konference předsedů může Parlament rovněž rozhodnout, že bod nevyžadující řádnou rozpravu bude projednán formou krátkého přednesení zpravodajem v plénu. V tomto případě má Komise možnost odpovědět a poté se může konat až desetiminutová rozprava, během které může dát předseda slovo poslancům, kteří se přihlásí zvednutím ruky, a každý z nich může hovořit nejvýše jednu minutu.

Článek 161

Mimořádná rozprava

1. Politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty mohou požádat, aby byla na pořad jednání Parlamentu zařazena mimořádná rozprava o záležitosti zásadního významu týkající se politiky Evropské unie. Během jednoho dílčího zasedání se zpravidla nekoná více než jedna mimořádná rozprava.

2. Žádost se podává předsedovi písemně nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání, během něhož se má mimořádná rozprava konat. O žádosti se hlasuje na začátku dílčího zasedání při přijímání návrhu pořadu jednání.

3. V reakci na dění po přijetí pořadu jednání dílčího zasedání a po konzultaci s předsedy politických skupin může předseda navrhnout mimořádnou rozpravu. O tomto návrhu se hlasuje na začátku zasedání nebo v době vyhrazené pro hlasování. Poslanci jsou o tomto návrhu na

mimořádnou rozpravu informování nejméně jednu hodinu před hlasováním.

4. Předseda stanoví dobu konání této rozpravy. Celková délka rozpravy nesmí překročit 60 minut. Řečnická doba se politickým skupinám a nezařazeným poslancům přiděluje podle čl. 171 odst. 4 a 5.

5. Rozprava se ukončuje bez přijetí usnesení.

Článek 162

Tematická rozprava na žádost politické skupiny

1. Na každém dílčím zasedání jsou v návrhu pořadu jednání vyhrazeny jeden nebo dva časové úseky, z nichž každý trvá nejméně 60 minut, na rozpravu o tématech s klíčovým významem pro politiku Evropské unie.

2. Každá politická skupina má právo navrhnout aktuální téma dle svého výběru na nejméně jednu takovou rozpravu ročně. Konference předsedů zajistí, aby byl výkon tohoto práva v průběhu jakéhokoli období jednoho roku spravedlivě rozdělen mezi politické skupiny.

3. Politické skupiny sdělí zvolené aktuální téma písemně předsedovi před vypracováním konečného návrhu pořadu jednání Konferencí předsedů. Musí být plně dodržen čl. 39 odst. 1 jednacího řádu týkající se práv, svobod a zásad uznaných článkem 6 Smlouvy o Evropské unii a hodnot zakotvených v článku 2 uvedené Smlouvy.

4. Konference předsedů stanoví, ve kterém časovém úseku se bude rozprava konat. Většinou čtyř pětina poslanců Parlamentu může Konference předsedů rozhodnout o zamítnutí určitého tématu navrženého skupinou.

5. Rozpravu uvede zástupce politické skupiny, která dané aktuální téma navrhla. Po tomto úvodu je řečnická doba rozdělena v souladu s čl. 171 odst. 4 a 5.

6. Rozprava se ukončuje bez přijetí usnesení.

Článek 163

Postup pro naléhavé případy

1. Žádost, aby rozprava o návrhu, který byl Parlamentu předložen podle čl. 48 odst. 1, byla považována za naléhavou, může podat Parlamentu předseda, výbor, politická skupina, poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty, Komise nebo Rada. Tato žádost se podává písemně a musí být odůvodněna.

2. Jakmile předseda obdrží žádost o naléhavou rozpravu, oznámí to Parlamentu. O žádosti se hlasuje na začátku zasedání následujícího po zasedání, během něhož byla žádost oznámena, pokud návrh, k němuž se žádost vztahuje, byl poslancům rozeslán ve všech úředních jazycích. Je-li podáno více žádostí o naléhavou rozpravu týkajících se stejné záležitosti, vztahuje se schválení nebo zamítnutí žádosti o naléhavou rozpravu na všechny žádosti týkající se téže záležitosti.

3. Před hlasováním může vystoupit pouze osoba, která podává žádost, a jeden řečník proti žádosti, spolu s předsedou nebo zpravodajem příslušného výboru či oběma. Žádný z řečníků nesmí vystoupit po dobu delší než tři minuty.

4. Body, které se mají projednat postupem pro naléhavé případy, mají přednost před ostatními body pořadu jednání. Předseda stanoví dobu rozpravy a hlasování.

HLAVA VII Článek 164

5. Postup pro naléhavé případy se může konat bez zprávy nebo výjimečně na základě ústní zprávy příslušného výboru.

Použije-li se postup pro naléhavé případy a probíhá-li interinstitucionální jednání, nepoužijí se články 70 a 71. Článek 74 se použije obdobně.

Článek 164

Společná rozprava

Kdykoli je možno rozhodnout o konání společné rozpravy o podobných nebo věcně souvisejících bodech pořadu jednání.

Článek 165

Lhůty

S výjimkou naléhavých případů uvedených v člancích 144 a 163 nelze přistoupit k rozpravě a k hlasování o textu, pokud nebyl text dán k dispozici poslancům nejméně dvacet čtyři hodin předem.

KAPITOLA 3

OBECNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ

Článek 166

Přístup do jednacího sálu

1. Do jednacího sálu nesmí vstoupit nikdo jiný než poslanci Parlamentu, členové Komise nebo Rady, generální tajemník Parlamentu, zaměstnanci, jejichž povinnosti vyžadují jejich přítomnost v sále, a osoby, které pozval předseda.

2. Vstup na galerie je dovolen pouze držitelům propustky řádně vydané předsedou nebo generálním tajemníkem Parlamentu.

3. Zástupci veřejnosti, kterým byl dovolen vstup na galerie, musí během jednání v tichosti sedět. Osoba, která projeví souhlas nebo nesouhlas, bude okamžitě vykázána službou v sále.

Článek 167

Jazyky

1. Všechny dokumenty Parlamentu se vyhotovují v úředních jazycích.

2. Každý poslanec má právo hovořit v Parlamentu úředním jazykem dle svého výběru. Projevy přednášené v jednom z úředních jazyků jsou simultánně tlumočeny do ostatních úředních jazyků a také do jakéhokoli jiného jazyka, který považuje předsednictvo za nezbytný.

3. Při schůzích výborů nebo delegací je zajištěno tlumočení z úředních jazyků a do úředních jazyků, které používají a o něž požádají členové a náhradníci v daném výboru nebo delegaci.

4. Při schůzích výborů nebo delegací mimo běžná pracovní místa je zajištěno tlumočení z jazyků a do jazyků poslanců, kteří potvrdili účast na dané schůzi. Tento režim může být výjimečně uplatňován pružněji. Předsednictvo přijme nezbytná ustanovení.

5. Po oznámení výsledku hlasování rozhodne předseda o případných žádostech týkajících se údajných rozdílů mezi různými jazykovými zněními.

Článek 168

Přechodná ustanovení

1. V přechodném období trvajícím do konce devátého volebního období³⁰, jsou přípustné výjimky z článku 167 v případě, že pro některý z úředních jazyků není přes náležitá opatření dostatečný počet tlumočnicků nebo překladatelů.

2. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka a s náležitým ohledem na dočasná zvláštní opatření uvedená v odstavci 3 stanoví, kdy jsou pro jednotlivé dotčené úřední jazyky splněny předpoklady uvedené v odstavci 1. Předsednictvo na základě zprávy o pokroku generálního tajemníka každých šest měsíců přezkoumá své rozhodnutí o připuštění výjimky. Předsednictvo přijme potřebná prováděcí opatření.

3. Použijí se dočasná zvláštní opatření přijatá Radou na základě Smluv týkající se navrhování právních aktů.

4. Na odůvodněné doporučení předsednictva může Parlament tento článek kdykoliv zrušit nebo po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 rozhodnout o prodloužení jeho platnosti.

Článek 169

Rozesílání dokumentů

Dokumenty, z nichž vycházejí parlamentní rozpravy a rozhodnutí, jsou dány k dispozici poslancům.

Aniž je dotčeno použití prvního pododstavce, poslanci a politické skupiny mají přímý přístup k internímu počítačovému systému Evropského parlamentu za účelem nahlédnutí do jakéhokoli přípravného dokumentu, který nemá důvěrnou povahu (návrh zprávy, návrh doporučení, návrh stanoviska, pracovní dokument, pozměňovací návrhy předložené ve výborech).

Článek 170

Elektronické dokumenty

Dokumenty Parlamentu mohou být vypracovány, podepisovány a rozesílány v elektronické podobě. O technických specifikacích a konkrétní podobě této elektronické formy rozhodne předsednictvo.

Článek 171

Rozdělení řečnické doby a seznam řečníků³¹

1. Konference předsedů může Parlamentu navrhnout, aby byla u určité rozpravy rozdělena řečnická doba. Parlament rozhoduje o tomto návrhu bez rozpravy.

2. Poslanec nesmí hovořit, aniž mu předseda udělí slovo. Poslanci hovoří ze svých míst a obracejí se na předsedu. Jestliže se řečník odchýlí od tématu, předseda jej napomene.

³⁰ Prodlouženo rozhodnutím Parlamentu ze dne 12. března 2019.

³¹ Čl. 171 odst. 2 se použije obdobně na výbory (viz čl. 216 odst. 4).

HLAVA VII Článek 171

3. Předseda může vypracovat pro první část konkrétní rozpravy seznam řečníků, který obsahuje jedno nebo více kol řečníků z každé politické skupiny, které se rozpravy chtějí zúčastnit, v pořadí podle poměrné velikosti těchto politických skupin.
4. Řečnická doba se pro tuto část rozpravy rozdělí v souladu s těmito kritérii:
 - (a) první část řečnické doby se rozdělí rovným dílem mezi všechny politické skupiny;
 - (b) druhá část se rozdělí mezi politické skupiny v poměru k celkovému počtu jejich členů;
 - (c) nezařazeným poslancům se přidělí celková řečnická doba podle částí přidělených každé politické skupině podle písmen a) a b);
 - (d) při přidělení řečnické doby v plénu se bere zřetel na skutečnost, že poslanci se zdravotním postižením mohou potřebovat více času.
5. Pokud je rozdělení celkové řečnické doby stanoveno hromadně pro několik bodů pořadu jednání, informují politické skupiny předsedu, jaké části přiděleného času využijí pro jednotlivé body. Předseda zajistí, aby byly tyto řečnické doby dodrženy.
6. Zbývající část času rozpravy se předem konkrétním způsobem nepřiděluje. Namísto toho může předseda poslance vyzvat, aby hovořili zpravidla nejdéle jednu minutu. Předseda v nejvyšší možné míře zajistí, aby dostávali slovo střídavě řečníci, kteří mají různé politické názory a kteří pocházející z různých členských států.
7. Na žádost může předseda Parlamentu dát přednost předsedovi a zpravodaji příslušného výboru, jakož i předsedům politických skupin, kteří si přejí vystoupit jménem těchto skupin, nebo řečníkům, kteří je zastupují.
8. Předseda může udělit slovo poslancům, kteří zvednutím modré karty signalizují, že chtějí jinému poslanci během jeho projevu položit otázku týkající se jeho vyjádření, jejíž délka nepřekročí půl minuty. Předseda tak učiní pouze, pokud s tím řečník souhlasí a pokud je předseda přesvědčen, že tím nedojde k narušení rozpravy, ani že nevznikne výrazná nerovnováha v politické příslušnosti tazatelů v této rozpravě v důsledku toho, že je položení otázek zvednutím modré karty uplatněno vícekrát po sobě.
9. Žádný poslanec nesmí hovořit déle než jednu minutu k jakémukoli z těchto témat: zápisy ze zasedání, procesní návrhy nebo změny konečného návrhu pořadu jednání či k pořadu jednání.
10. Komise a Rada vystoupí v rozpravě k určité zprávě zpravidla bezprostředně poté, co zpravodaj přednesl svoji zprávu. Komise, Rada a zpravodaj mohou vystoupit znovu, zejména v reakci na projevy poslanců Parlamentu.
11. Poslanci, kteří nevystoupili v rozpravě, mohou nejvýše jednou v průběhu jednoho dílčího zasedání odevzdat písemné prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou doslovného záznamu z rozpravy.
12. S ohledem na článek 230 Smlouvy o fungování Evropské unie usiluje předseda o dohodu s Komisí, Radou a předsedou Evropské rady o tom, jaká řečnická doba jim bude přidělena.

Článek 172**Jednominutové projevy**

Po dobu nejvýše třiceti minut v průběhu prvního denního zasedání každého dílčího zasedání udělí předseda slovo poslancům, kteří chtějí upozornit Parlament na důležitou otázku politické povahy. Řečnická doba pro každého poslance nepřesáhne jednu minutu. Předseda může dát poslancům opět tentýž časový prostor později v průběhu téhož dílčího zasedání.

Článek 173**Osobní prohlášení**

1. Poslanec, který požádá o příležitost učinit osobní prohlášení, vystoupí na konci rozpravy o bodu pořadu jednání, který se právě projednává, nebo ve chvíli, kdy se jedná o schválení zápisů ze zasedání, k němuž se vztahuje žádost o vystoupení.

Dotčený poslanec nesmí hovořit o věcných otázkách, ale musí se při svém projevu omezit na vyvracení poznámek, které zazněly o jeho osobě během rozpravy, nebo názorů, které mu byly prisuzovány, či na opravu výroků, které sám pronesl.

2. Pokud Parlament nerozhodne jinak, nesmí žádné osobní prohlášení trvat déle než tři minuty.

Článek 174**Předcházení případům narušování jednání³²**

Předseda má pravomoc zamezit podávání nadměrného počtu návrhů jako jsou procesní námitky, procesní návrhy nebo vysvětlení hlasování nebo žádostí o oddělené, dílčí nebo jmenovité hlasování, pokud má za to, že tyto návrhy nebo žádosti jsou zjevně určeny k dlouhodobému a vážnému narušení jednání Parlamentu nebo práv poslanců, a že by mohly k tomuto narušení vést.

KAPITOLA 4**OPATŘENÍ V PŘÍPADĚ NEDODRŽENÍ KODEXU CHOVÁNÍ****Článek 175****Okamžitá opatření**

1. Předseda napomene každého poslance, který poruší pravidla chování vymezená v čl. 10 odst. 3 nebo 4.

2. Jestliže se porušení pravidel opakuje, předseda poslance napomene podruhé a tato skutečnost je zanesena do zápisu ze zasedání.

3. Jestliže porušování pravidel pokračuje nebo se opakuje, může předseda odebrat poslanci slovo a vykázat jej z jednacího sálu pro zbytek denního zasedání. V mimořádně závažném případě může předseda rovněž přikročit k vykázaní poslance po zbytek denního zasedání okamžitě a bez druhého napomenutí. Generální tajemník neprodleně zajistí výkon tohoto disciplinárního opatření za pomoci služby v sále a v případě potřeby za pomoci bezpečnostní služby Parlamentu.

³² Článek 174 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

HLAVA VII Článek 176

4. Pokud hrozí, že narušování pořádku znemožní plynulý chod zasedání Parlamentu, předseda za účelem obnovy pořádku na určitou dobu přeruší nebo ukončí zasedání. Jestliže se mu nepodaří získat pozornost, opustí předsednické křeslo, což má za následek přerušování zasedání. Zasedání pokračuje poté, co jej předseda znovu svolá.

5. Předseda může přerušit přímý přenos ze zasedání, pokud některý z poslanců poruší čl. 10 odst. 3 nebo 4.

6. Předseda může nařídit vymazání částí projevů poslance, které jsou v rozporu s čl. 10 odst. 3 nebo 4, z audiovizuálního záznamu jednání.

Tento příkaz nabývá účinku okamžitě. Musí však být potvrzen předsednictvem nejpozději čtyři týdny po jeho přijetí nebo, pokud se v tomto období schůze předsednictva nekonala, na příští schůzi předsednictva.

7. Pravomoci vymezené v odstavcích 1 až 6 obdobně náleží i předsedajícím na schůzích orgánů, výborů a delegací, jak je stanoví tento jednací řád.

8. S ohledem na závažnost porušení pravidel chování poslanců může předsedající dílčího zasedání, schůze orgánu, výboru nebo delegace požádat nejpozději na nejbližším dílčím zasedání nebo na následující schůzi tohoto orgánu, výboru nebo delegace předsedu Parlamentu o uplatnění článku 176.

Článek 176

Sankce

1. V případě závažného porušení čl. 10 odst. 2 až 9 předseda přijme odůvodněné rozhodnutí o uložení přiměřené sankce v souladu s tímto článkem.

Ve vztahu k čl. 10 odst. 3 nebo 4 může předseda přijmout odůvodněné rozhodnutí podle tohoto článku bez ohledu na to, zda bylo vůči dotčenému poslanci přijato okamžité opatření ve smyslu článku 175 či nikoliv.

Ve vztahu k čl. 10 odst. 6 může předseda přijmout odůvodněné rozhodnutí podle tohoto článku až poté, co bylo v souladu s příslušnými interními administrativními postupy pro obtěžování a jeho prevenci zjištěno, že došlo k obtěžování.

Předseda může uložit poslanci sankci v případech, kdy se podle ustanovení tohoto jednacího řádu nebo podle rozhodnutí přijatého předsednictvem podle článku 25 použije tento článek.

2. Před přijetím rozhodnutí vyzve předseda dotčeného poslance k předložení písemných připomínek. Předseda může namísto toho svolat ústní slyšení, pokud je to vhodnější.

Rozhodnutí o uložení sankce je oznámeno dotčenému poslanci doporučeným dopisem nebo v naléhavých případech prostřednictvím služby v sále.

Poté, co bylo rozhodnutí oznámeno dotčenému poslanci, oznámí předseda v Parlamentu sankci uloženou poslanci. Předsedové orgánů, výborů a delegací, jejichž členem je dotčený poslanec, jsou rovněž informováni.

Jakmile je sankce uložena s konečnou platností, musí být zveřejněna, a to po celý zbytek daného volebního období, na dobře viditelném místě internetových stránek Parlamentu.

3. Při posuzování nevhodného chování poslanců je nutno brát v úvahu, zda je toto chování

ojedinělé, opakované či soustavné, a zvažovat míru jeho závažnosti. Rovněž se případně přihlédne k možné újmě na důstojnosti a dobré pověsti Parlamentu.

4. Sankce může mít formu jednoho nebo více níže uvedených opatření:
 - (a) udělení důtky;
 - (b) ztráta nároku na příspěvek na pobyt na dobu dvou až třiceti dnů;
 - (c) dočasné vyloučení ze zasedání Parlamentu nebo schůzí kteréhokoli z jeho orgánů, výborů nebo delegací, tedy z účasti na veškerých parlamentních činnostech nebo na části těchto činností, a to na dobu od dvou do třiceti dnů, aniž by byl dotčen výkon hlasovacího práva v plénu a v tomto případě s výhradou důsledného dodržení kodexu chování;
 - (d) zákaz zastupovat Parlament v meziparlamentních delegacích, na meziparlamentních konferencích a na interinstitucionálních fórech na dobu nejvýše jednoho roku;
 - (e) omezení práv na přístup k důvěrným nebo utajovaným informacím na dobu nejvýše jednoho roku v případě porušení důvěrnosti;

5. V případě, že k porušování pravidel dochází opakovaně nebo pokud se poslanec odmítá podřídit opatření přijatému podle čl. 175 odst. 3, mohou být sankce stanovené v odst. 4 písm. b) až e) zdvojnásobeny.

6. Kromě toho může předseda předložit Konferenci předsedů návrh, aby byla poslanci v souladu s postupem podle článku 21 pozastavena jedna nebo více funkcí, které tento poslanec zastává v Parlamentu, nebo aby jich byl zbaven.

Článek 177

Vnitřní odvolání

Dotčený poslanec může podat vnitřní odvolání k předsednictvu ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy mu předseda oznámil uložení sankce podle čl. 176 odst. 1 až 5. Odvoláním se platnost sankce pozastavuje. Předsednictvo může nejpozději do čtyř týdnů po podání odvolání, popřípadě na své nejbližší schůzi, pokud se v uvedeném období žádná schůze nekoná, uloženou sankci zrušit, potvrdit nebo změnit, aniž jsou dotčeny právní možnosti vnějšího odvolání, které má dotčený k dispozici. Jestliže předsednictvo ve stanovené lhůtě nerozhodne, považuje se sankce za neplatnou.

KAPITOLA 5

USNÁŠENÍŠCHOPNOST, POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY A HLASOVÁNÍ

Článek 178

Usnášeníschopnost

1. Parlament může jednat, rozhodovat o pořadu jednání a schvalovat zápis ze zasedání bez ohledu na počet přítomných poslanců.
2. Parlament je usnášeníschopný, pokud je v jednacím sále přítomna třetina všech poslanců Parlamentu.

HLAVA VII Článek 179

3. Každé hlasování je platné při jakémkoli počtu hlasujících, pokud předseda na žádost, kterou před začátkem hlasování podá nejméně 40 poslanců, nekonstatuje, že Parlament není usnášeníschopný. Není-li počet přítomných poslanců dostatečný pro dosažení usnášeníschopnosti, oznámí předseda, že Parlament není usnášeníschopný, a hlasování bude zařazeno na pořad jednání příštího denního zasedání.

Elektronické hlasovací zařízení lze použít ke zjištění, zda je dosažena hranice 40 poslanců, avšak nelze je použít k ověření usnášeníschopnosti. Dveře jednacího sálu nesmějí být zavřeny.

4. Poslanci, kteří žádají o zjištění usnášeníschopnosti, musí být v okamžiku podání žádosti přítomni v jednacím sále a počítají se jako přítomní ve smyslu odstavců 2 a 3 i v případě, že jednací sál poté opustili.

5. Je-li přítomno méně než 40 poslanců, může předseda rozhodnout, že Parlament není usnášeníschopný.

Článek 179

Prahové hodnoty³³

1. Pokud není uvedeno jinak, použijí se pro účely tohoto jednacího řádu tyto definice:
 - (a) „nízkou prahovou hodnotou“ se rozumí jedna dvacetina všech poslanců Parlamentu nebo členů politické skupiny;
 - (b) „střední prahovou hodnotou“ se rozumí jedna desetina všech poslanců Parlamentu, kterou tvoří jedna či více politických skupin nebo jednotliví poslanci nebo jejich kombinace;
 - (c) „vysokou prahovou hodnotou“ se rozumí jedna pětina všech poslanců Parlamentu, kterou tvoří jedna či více politických skupin nebo jednotliví poslanci nebo jejich kombinace.
2. Pokud je pro účely zjištění toho, zda bylo dosaženo potřebné prahové hodnoty, nezbytný podpis poslance, může mít tento podpis formu buď vlastnoručního podpisu, nebo elektronického podpisu vytvořeného v systému elektronického podpisu Parlamentu. V příslušných lhůtách může poslanec vzít svůj podpis zpět, ale poté jej nesmí znovu připojit.
3. Pokud je pro dosažení určité prahové hodnoty nezbytná podpora politické skupiny, jedná skupina prostřednictvím svého předsedy nebo prostřednictvím osoby, kterou předseda tímto jednáním pověřil.
4. Při uplatnění střední a vysoké prahové hodnoty se podpora politické skupiny počítá takto:
 - pokud je článek, který takovou prahovou hodnotu stanoví, uplatněn v průběhu zasedání nebo schůze: všichni poslanci, kteří jsou členy skupiny podporující návrh a kteří jsou fyzicky přítomni;
 - ve všech ostatních případech: všichni poslanci, kteří jsou členy skupiny podporující návrh.

³³ Článek 179 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

Článek 180**Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů³⁴**

1. Pozměňovací návrhy k projednání v plénu může předložit příslušný výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty. Jména všech signatářů se zveřejní.

Pozměňovací návrhy se předkládají písemně a musí být podepsány autory.

Pozměňovací návrhy k návrhům právně závazných aktů mohou být doprovázeny stručným odůvodněním. Za tato odůvodnění je odpovědný autor a nehlasuje se o něm.

2. S výhradou omezení stanovených v článku 181 se může pozměňovací návrh týkat kterékoli části textu. Cílem pozměňovacího návrhu může být zrušení, doplnění nebo nahrazení slov či číslic.

„Textem“ se v tomto článku a článku 181 rozumí celý návrh usnesení/návrh legislativního usnesení, návrh rozhodnutí nebo návrh právně závazného aktu.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předkládání pozměňovacích návrhů.

4. Pozměňovací návrh může přednést během rozpravy jeho autor nebo jiný poslanec, kterého určil autor jako svého zástupce.

5. Vezme-li pozměňovací návrh jeho autor zpět, nebere se v potaz, pokud jej ihned nepřevzme jiný poslanec.

6. O pozměňovacích návrzích se hlasuje až poté, co jsou dány k dispozici ve všech úředních jazycích, pokud Parlament nerozhodne jinak. Parlament nemůže rozhodnout jinak, pokud je proti nejméně 40 poslanců. Parlament neučiní rozhodnutí, která by poslance používající určité jazyky nepřijatelně znevýhodňovala.

Pokud je přítomno méně než 100 poslanců, nemůže Parlament rozhodnout jinak, jestliže má nejméně desetina přítomných poslanců vznesl námitku.

Na návrh předsedy se ústní pozměňovací návrhy nebo všechny jiné ústní změny považují za pozměňovací návrhy, které nebyly dány k dispozici ve všech úředních jazycích. Pokud předseda rozhodne o jejich přijatelnosti na základě čl. 181 odst. 2 a není-li vznesena námitka podle čl. 180 odst. 6, hlasuje se o nich podle stanoveného pořadí hlasování.

Počet hlasů ve výboru potřebných ke vznesení námitky vůči tomu, aby se o takových pozměňovacích návrzích nebo změnách hlasovalo, se stanoví na základě článku 219, a to úměrně k počtu stanovenému pro plenární zasedání a v případě potřeby se zaokrouhlí nahoru na nejbližší celé číslo.

Článek 181**Přípustnost pozměňovacích návrhů³⁵**

1. Aniž jsou dotčeny další podmínky stanovené v čl. 54 odst. 4 týkajícím se zpráv z vlastního podnětu a v čl. 68 odst. 2 týkajícím se pozměňovacích návrhů k postoji Rady, pozměňovací návrh

³⁴ Článek 180 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

³⁵ Článek 181 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

není přípustný, jestliže:

- (a) jeho obsah přímo nesouvisí s textem, který má za cíl změnit;
- (b) je jeho cílem zrušit nebo nahradit celý text;
- (c) je jeho cílem změnit více než jeden článek nebo odstavec textu, ke kterému se vztahuje, s výjimkou kompromisních pozměňovacích návrhů a pozměňovacích návrhů, jejichž cílem je změnit určitý slovní tvar v celém textu;
- (d) je jeho cílem změnit návrh na kodifikaci právních předpisů Unie; avšak čl. 109 odst. 3 druhý pododstavec se použije obdobně;
- (e) je jeho cílem změnit ty části návrhu na přepracování právních předpisů Unie, které zůstávají v tomto návrhu nezměněny; avšak čl. 110 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 110 odst. 3 třetí pododstavec se použijí obdobně;
- (f) je jeho cílem zajistit pouze opravu jazykových chyb nebo sjednocení terminologie textu v jazyce, v němž se pozměňovací návrh předkládá; v tomto případě hledá předseda spolu s těmi, kterých se to týká, vhodné jazykové řešení.

2. O přípustnosti pozměňovacích návrhů rozhodne předseda.

Rozhodnutí předsedy podle odstavce 2 týkající se přípustnosti pozměňovacích návrhů nevychází výlučně z ustanovení odstavce 1 tohoto článku, ale z ustanovení jednacího řádu obecně.

3. Politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty mohou předložit alternativní návrh usnesení k návrhu nelegislativního usnesení obsaženému ve zprávě výboru.

V tomto případě nesmí skupina nebo dotčení poslanci předložit pozměňovací návrhy k návrhu usnesení příslušného výboru. Alternativní návrh usnesení nesmí být delší než návrh výboru. O návrhu se hlasuje v jediném hlasování v plénu bez možnosti předkládat pozměňovací návrhy.

Ustanovení čl. 132 odst. 4 a odst. 5 týkající se společných návrhů usnesení se použije obdobně.

4. Se souhlasem předsedy lze ve výjimečných případech překládat pozměňovací návrhy po uplynutí lhůty pro jejich předkládání, jde-li o kompromisní pozměňovací návrhy nebo pokud se vyskytnou technické obtíže. O přípustnosti takových pozměňovacích návrhů rozhodne předseda. Před hlasováním o těchto pozměňovacích návrzích musí předseda získat souhlas Parlamentu.

O přípustnosti kompromisních pozměňovacích návrhů lze rozhodnout na základě těchto obecných kritérií:

- *kompromisní pozměňovací návrhy se zpravidla vztahují k těm částem textu, k nimž byly předloženy pozměňovací návrhy ve lhůtě pro jejich předkládání;*
- *kompromisní pozměňovací návrhy zpravidla předkládají politické skupiny, které představují většinu v Parlamentu, předsedové nebo zpravodajové příslušných výborů nebo autoři jiných pozměňovacích návrhů;*
- *s předložením kompromisních pozměňovacích návrhů je zpravidla spojeno zpětvzetí ostatních pozměňovacích návrhů týkajících se stejné části textu.*

Pouze předseda může navrhnout, aby byl kompromisní pozměňovací návrh projednán. Aby mohlo

být o kompromisním pozměňovacím návrhu hlasováno, musí předseda získat souhlas Parlamentu dotazem, zda jsou proti takovému hlasování nějaké námitky. Pokud je námitka vznesena, rozhodne Parlament v dané věci většinou odevzdaných hlasů.

Článek 182

Postup hlasování³⁶

1. Není-li v tomto jednacím řádu uvedeno jinak, u textů předložených Parlamentu se použije tento postup hlasování:

- (a) nejprve se hlasuje o případných pozměňovacích návrzích k návrhu právně závazného aktu,
- (b) poté se případně hlasuje o návrhu jako celku, změněném či nezměněném,
Není-li návrh právně závazného aktu, změněného či nezměněného, podpořen ve výboru většinou odevzdaných hlasů, navrhne následně výbor Parlamentu, aby tento návrh zamítl.
- (c) poté se hlasuje o veškerých pozměňovacích návrzích k návrhu usnesení či k návrhu legislativního usnesení,
- (d) nakonec se hlasuje o návrhu usnesení jako celku (konečné hlasování).

Parlament nehlasuje o vysvětlujícím prohlášení obsaženém ve zprávě.

2. Při hlasování o návrzích právně závazných aktů a o návrzích nelegislativních usnesení se hlasuje nejprve o hlavní části, potom o právních východiscích a o bodech odůvodnění.

3. Pozměňovací návrh se nebere v potaz, pokud není v souladu s rozhodnutími, která byla k danému textu dříve přijata během téhož hlasování.

4. Jediným poslancem, který může vystoupit během hlasování, je zpravodaj, popřípadě namísto něho předseda výboru. Tento poslanec musí mít možnost stručně vyjádřit stanovisko příslušného výboru k pozměňovacím návrhům, o nichž se hlasuje.

Článek 183

Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích³⁷

1. Pozměňovací návrhy mají přednost před textem, k němuž se vztahují, a hlasuje se o nich před tímto textem.

2. Jestliže byly předloženy dva nebo více vzájemně se vylučujících pozměňovacích návrhů ke stejné části textu, má přednost pozměňovací návrh, který se nejvíce odchyluje od původního znění, a hlasuje se o něm nejdříve. Jestliže je přijat, jsou ostatní pozměňovací návrhy považovány za zamítnuté; jestliže je zamítnut, hlasuje se o dalším pozměňovacím návrhu podle priority a tento postup se opakuje u každého ze zbývajících pozměňovacích návrhů. Pokud jsou pochybnosti o tom, který návrh má přednost, rozhodne předseda. Jestliže byly všechny pozměňovací návrhy zamítnuty, považuje se za přijaté původní znění, pokud není ve stanovené lhůtě požadováno oddělené hlasování.

³⁶ Článek 182 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

³⁷ Článek 183 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

HLAVA VII Článek 184

3. Pokud se však předseda domnívá, že se tím usnadní hlasování, může předložit k hlasování nejprve původní text nebo dát hlasovat před pozměňovacím návrhem, který se nejvíce odchyľuje od původního znění, o jiném návrhu znění, který je bližší původnímu návrhu.

Získá-li kterýkoli z těchto textů většinu, neberou se ostatní předložené pozměňovací návrhy k téže části textu v potaz.

4. Hlasuje-li se o kompromisních pozměňovacích návrzích, má toto hlasování přednost.

5. V případě hlasování o kompromisním pozměňovacím návrhu není přípustné dílčí hlasování.

6. Pokud příslušný výbor předložil pozměňovací návrhy k textu, kterého se týká zpráva, předseda o nich dá hlasovat najednou, nepožádá-li politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty u určitých bodů o oddělené nebo dílčí hlasování, nebo nejsou-li předloženy jiné konkurenční pozměňovací návrhy.

7. Předseda může dát hlasovat o několika pozměňovacích návrzích najednou, pokud se tyto návrhy vzájemně doplňují, nepožádá-li politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty o oddělené nebo dílčí hlasování. Autoři pozměňovacích návrhů mohou rovněž navrhnout, aby se o jejich pozměňovacích návrzích hlasovalo najednou.

8. Předseda může po přijetí nebo zamítnutí určitého pozměňovacího návrhu rozhodnout, že se o několika jiných pozměňovacích návrzích s podobným obsahem nebo cílem bude hlasovat najednou. Předseda může před tímto rozhodnutím požádat Parlament o souhlas.

Tento soubor pozměňovacích návrhů se může vztahovat k různým částem původního textu.

9. Pokud dva nebo více stejných pozměňovacích návrhů předložili různí autoři, hlasuje se o nich jako o jednom návrhu.

10. O pozměňovacích návrzích, u nichž bylo požádáno o jmenovité hlasování, se hlasuje odděleně od ostatních pozměňovacích návrhů.

Článek 184

Filtrování plenárních pozměňovacích návrhů ve výborech

Pokud bylo k textu předloženému výborem, který má Parlament projednat, předloženo více než 50 pozměňovacích návrhů nebo žádostí o dílčí nebo oddělené hlasování, může předseda požádat tento výbor po konzultaci s předsedou tohoto výboru, aby hlasoval o každém z těchto pozměňovacích návrhů nebo žádostí. O pozměňovacím návrhu nebo žádosti o dílčí nebo oddělené hlasování, které nezískají alespoň jednu třetinu hlasů členů výboru, se v Parlamentu nehlasuje.

Článek 185

Dílčí hlasování³⁸

1. Jestliže text, o kterém se má hlasovat, obsahuje dvě nebo více ustanovení nebo se dotýká dvou nebo více otázek nebo může být rozdělen do dvou nebo více částí, které mají svůj ucelený smysl nebo normativní hodnotu, může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty požádat o dílčí hlasování.

³⁸ Čl. 185 odst. 1 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

2. Tuto žádost je nutno podat nejpozději večer přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu. O žádosti rozhodne předseda.

Článek 186

Hlasovací právo³⁹

Právo hlasovat je právem osobním.

Poslanci hlasují jednotlivě a osobně.

Jakékoli porušení tohoto článku se považuje za závažné porušení čl. 10 odst. 3.

Článek 187

Hlasování⁴⁰

1. Zpravidla se v Parlamentu hlasuje zvednutím ruky.

Předseda však může kdykoli rozhodnout, že se hlasování uskuteční prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení.

2. Předseda prohlašuje hlasování za zahájené a za ukončené.

Jestliže již předseda prohlásil hlasování za zahájené, nesmí nikdo - kromě předsedy samotného - promluvit, dokud nebude hlasování prohlášeno za ukončené.

3. Pro zjištění, zda byl určitý text přijat nebo zamítnut, se berou v úvahu pouze hlasy pro a proti, kromě případů, kdy je ve Smlouvách stanovena zvláštní většina.

4. Jestliže předseda rozhodne, že výsledek hlasování zvednutím ruky není jednoznačný, hlasuje se znovu s použitím elektronického hlasovacího zařízení, a pokud toto zařízení nefunguje, hlasuje se tak, že poslanci zůstanou sedět nebo povstanou.

5. Předseda zjistí výsledek hlasování a oznámí jej.

6. Výsledek hlasování se zaznamená.

Článek 188

Konečné hlasování

Při rozhodování na základě zprávy Parlament pro jakékoli jediné nebo konečné hlasování uplatní jmenovité hlasování v souladu s čl. 190 odst. 3.

Ustanovení článku 188 týkající se jmenovitého hlasování se nepoužijí na zprávy stanovené v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 4, 7 a 9 v rámci řízení souvisejících s poslanceckou imunitou.

³⁹ Článek 186 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

⁴⁰ Článek 187 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

Článek 189

Rovnost hlasů⁴¹

1. V případě rovnosti hlasů podle čl. 182 odst. 1 písm. b) nebo d) se text jako celek vrátí výboru. Totéž platí pro hlasování podle článků 3 a 9.
2. V případě rovnosti hlasů při hlasování o textu předloženém k dílčímu hlasování podle článku 185 se text považuje za přijatý.
3. Ve všech ostatních případech rovnosti hlasů, aniž jsou dotčeny články, které vyžadují kvalifikovanou většinu, se text nebo návrh považuje za zamítnutý.

Článek 189 odst. 3 se má vykládat tak, že v případě rovnosti hlasů při hlasování o návrhu doporučení podle čl. 149 odst. 4 nevystupovat při řízení před Soudním dvorem Evropské unie, tato rovnost hlasů neznamena přijetí doporučení, že by Parlament měl v tomto řízení vystoupit. V tomto případě se má za to, že příslušný výbor nevydal žádné doporučení.

Předseda výboru může hlasovat, při rovnosti hlasů však nemá rozhodující hlas.

Článek 190

Jmenovité hlasování⁴²

1. Kromě případů stanovených v tomto jednacím řádu se hlasuje jmenovitě, požádá-li o to písemně politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty nejpozději večer přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu.

Ustanovení článku 190 týkající se jmenovitého hlasování se nepoužijí na zprávy stanovené v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 4, 7 a 9 v rámci řízení souvisejících s poslaneckou imunitou.

2. Každá politická skupina může v průběhu jednoho dílčího zasedání předložit nejvýše sto žádostí o jmenovité hlasování.
3. Jmenovité hlasování se provede s použitím elektronického hlasovacího zařízení.

Nelze-li toto zařízení z technických důvodů použít, může se hlasovat v abecedním pořadí počínaje jménem poslance, kterého určí los. Předseda hlasuje jako poslední. Hlasování proběhne ústně a vyjádří se slovem „ano“, „ne“ nebo „zdržuji se“.

4. Hlasování se zaznamená do zápisů ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí a u každého je uvedeno, jak hlasoval.

Článek 191

Tajné hlasování⁴³

1. V případě jmenování se hlasuje tajně, aniž jsou dotčeny čl. 15 odst. 1 a čl. 213 odst. 2 první pododstavec.

Při sčítání odevzdaných hlasů se berou v potaz jen hlasovací lístky se jmény jmenovaných

⁴¹ Článek 189 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

⁴² Čl. 190 odst. 3 a 4 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

⁴³ Článek 191 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

kandidátů.

2. Tajné hlasování se koná rovněž na žádost poslanců nebo jedné či více poslaneckých skupin dosahujících přinejmenším vysoké prahové hodnoty. Tuto žádost je nutno vznést před zahájením hlasování.

3. Žádost o tajné hlasování má přednost před žádostí o jmenovité hlasování.

4. Pokud hlasování neprobíhá elektronicky, sečte hlasy odevzdané při tajném hlasování dva až osm skrutátorů, kteří jsou vylosováni mezi poslanci.

Při hlasování podle odstavce 1 nesmějí kandidáti vykonávat funkci skrutátorů.

Jména poslanců, kteří se zúčastnili tajného hlasování, se zaznamenají do zápisu ze zasedání, při kterém se tajné hlasování konalo.

Článek 192

Používání elektronického hlasovacího zařízení⁴⁴

1. Po technické stránce je používání elektronického hlasovacího zařízení upraveno pokyny předsednictva.

2. Při elektronickém hlasování, nejedná-li se o jmenovité hlasování, se zaznamená pouze číselný výsledek hlasování.

3. Předseda může kdykoli rozhodnout o použití elektronického hlasovacího zařízení ke kontrole, zda byla dosažena prahová hodnota.

Článek 193

Spory týkající se hlasování⁴⁵

1. Procesní námitky týkající se platnosti hlasování mohou být vzneseny poté, co předseda prohlásí hlasování za ukončené.

2. Po oznámení výsledku hlasování provedeného zvednutím ruky může poslanec požadovat, aby byl tento výsledek ověřen s použitím elektronického hlasovacího zařízení.

3. Předseda rozhodne, zda je oznámený výsledek platný. Jeho rozhodnutí je konečné.

Článek 194

Vysvětlení hlasování

1. Po ukončení hlasování může kterýkoli poslanec podat ústní vysvětlení jediného nebo konečného hlasování o bodu předloženém Parlamentu v rozsahu nejvýše jedné minuty. Každý poslanec může podat maximálně tři ústní vysvětlení svého hlasování v průběhu jednoho dílčího zasedání.

Každý poslanec může k tomuto hlasování podat písemné vysvětlení obsahující nejvýše 200 slov, které se umístí na stránku daného poslance na internetových stránkách Parlamentu.

⁴⁴ Článek 192 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

⁴⁵ Článek 193 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

Kterákoli politická skupina může podat vysvětlení hlasování v rozsahu nejvýše dvou minut.

Po zahájení prvního vystoupení s vysvětlením hlasování o prvním bodu nejsou žádné další žádosti o podání vysvětlení hlasování přípustné.

Vysvětlení hlasování je přípustné po jediném nebo konečném hlasování o jakémkoli bodu předloženém Parlamentu. Pro účely tohoto článku výraz „konečné hlasování“ nepředjímá typ hlasování, ale rozumí se jím poslední hlasování o jakémkoli bodu.

2. Vysvětlení hlasování není přípustné v případě tajného hlasování nebo hlasování o procesních otázkách.

3. Pokud byl na pořad jednání Parlamentu zařazen bod bez pozměňovacích návrhů nebo bez rozpravy, mohou poslanci podat pouze písemná vysvětlení hlasování podle odstavce 1.

Vysvětlení hlasování podaná buď ústně, nebo písemně se musí týkat přímo bodu předloženého Parlamentu.

KAPITOLA 6

PROCESNÍ NÁMITKY A PROCESNÍ NÁVRHY

Článek 195

Procesní námitky⁴⁶

1. Poslanci může být uděleno slovo, aby upozornil předsedu na jakékoli porušení jednacího řádu Parlamentu. Poslanec nejprve uvede, na který článek se odvolává.

2. Žádosti o vznesení procesní námitky mají přednost před ostatními žádostmi o udělení slova nebo před procesními návrhy.

3. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.

4. Předseda okamžitě rozhodne o opodstatněnosti procesních námitek v souladu s jednacím řádem a oznámí své rozhodnutí ihned po vznesení námitky. O jeho rozhodnutí se nehlasuje.

5. Výjimečně může předseda prohlásit, že své rozhodnutí oznámí později, avšak vždy do dvaceti čtyř hodin po vznesení procesní námitky. Odklad tohoto rozhodnutí nemá za následek odročení rozpravy. Předseda může postoupit záležitost příslušnému výboru.

Žádost o vznesení procesní námitky se musí týkat právě projednávaného bodu pořadu jednání. Předseda může procesní námitku, která se týká jiné věci, odkázat na vhodnou dobu, např. po skončení projednávání aktuálního bodu pořadu jednání nebo před přerušением denního zasedání.

Článek 196

Procesní návrhy

1. Následující procesní návrhy týkající se:

- (a) nepřípustnosti věci (článek 197);

⁴⁶ Článek 195 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

- (b) vrácení výboru (článek 198);
- (c) ukončení rozpravy (článek 199);
- (d) odročení rozpravy nebo odkladu hlasování (článek 200); nebo
- (e) přerušeni nebo ukončení denního zasedání (článek 201)

se projednávají přednostně.

Kromě navrhovatele se mohou k těmto návrhům vyjádřit pouze tito poslanci: jeden řečník proti návrhu a předseda nebo zpravodaj příslušného výboru.

2. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.

Článek 197

Námitka nepřipustnosti věci

1. Na začátku rozpravy o určitém bodu pořadu jednání může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty vznést námitku nepřipustnosti. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

Záměr vznést námitku nepřipustnosti věci je oznámen nejméně 24 hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. Jestliže je námitka přijata, přistoupí Parlament ihned k dalšímu bodu pořadu jednání.

Článek 198

Vrácení výboru

1. Při stanovení pořadu jednání nebo před zahájením rozpravy může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty požádat o vrácení věci výboru.

Záměr navrhnout vrácení věci výboru je oznámen nejméně 24 hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. Návrh na vrácení věci výboru může rovněž předložit politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty před hlasováním nebo v jeho průběhu. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

3. Tento návrh lze vznést pouze jednou při každém z těchto tří procesních kroků uvedených v odstavcích 1 a 2.

4. Vrácením věci výboru se přerušuje projednávání tohoto bodu.

5. Parlament může stanovit lhůtu, v níž musí výbor oznámit své závěry.

Článek 199

Ukončení rozpravy

1. Rozprava může být na návrh předsedy, nebo na žádost politické skupiny či poslanců dosahujících přinejmenším nízké prahové hodnoty ukončena dříve, než je vyčerpán seznam řečníků. O tomto návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje

HLAVA VII Článek 200

2. Jestliže jsou návrh nebo žádost přijaty, může se k nim vyjádřit pouze jeden poslanec z každé politické skupiny, která dosud nezasáhla do dané rozpravy.
3. Po projevech uvedených v odstavci 2 je rozprava ukončena a Parlament hlasuje o věci, která byla jejím předmětem, pokud není předem stanovena doba hlasování.
4. Jestliže jsou návrh nebo žádost zamítnuty, nemůže je během téže rozpravy znovu podat nikdo kromě předsedy.

Článek 200

Odročení rozpravy nebo odklad hlasování⁴⁷

1. Na začátku rozpravy o některém bodu pořadu jednání může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty předložit návrh, aby byla rozprava odročena na určitý den a hodinu. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

Záměr odročit rozpravy je oznámen předsedovi nejméně 24 hodin předem. Předseda o každém oznámení ihned informuje Parlament.

2. Jestliže je tento návrh přijat, přikročí Parlament k dalšímu bodu pořadu jednání. Odročená rozprava se uskuteční v určený den a hodinu.
3. Jestliže je tento návrh zamítnut, nelze jej předložit znovu během téhož dílčího zasedání.
4. Před hlasováním nebo v jeho průběhu může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty navrhnout, aby bylo hlasování odloženo. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

Článek 201

Přerušeni nebo ukončení denního zasedání⁴⁸

Denní zasedání může být přerušeno nebo ukončeno během rozpravy nebo během hlasování, jestliže tak rozhodne Parlament na návrh předsedy nebo na žádost poslanců nebo jedné či více politických skupin dosahujících přinejmenším vysoké prahové hodnoty. O tomto návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.

Je-li předložena žádost o přerušeni nebo ukončení denního zasedání, má se o ní hlasovat bez zbytečného odkladu. Měly by být použity obvyklé prostředky pro oznamování hlasování v plénu a v souladu s dosavadní praxí by poslanci měli mít dostatek času na to, aby se dostali do jednacího sálu.

Je-li žádost zamítnuta, analogicky s ustanovením čl. 158 odst. 2 druhého pododstavce nelze podobnou žádost tentýž den znovu předložit. V souladu s článkem 174 má předseda právo zamezit nadužívání možnosti předkládat žádosti podle tohoto článku.

⁴⁷ Článek 200 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

⁴⁸ Článek 201 se použije obdobně na výbory (viz článek 219).

KAPITOLA 7

VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ

Článek 202

Zápis

1. Zápis z každého denního zasedání, obsahující popis jednání, jména řečníků a rozhodnutí Parlamentu, včetně výsledků každého hlasování o pozměňovacích návrzích, je dán k dispozici nejméně půl hodiny před zahájením odpolední části následujícího denního zasedání.
2. Seznam dokumentů, z nichž vycházejí parlamentní rozpravy a rozhodnutí, se zveřejní v zápisu.
3. Na začátku odpolední části denního zasedání předseda předloží Parlamentu zápis z předchozího denního zasedání ke schválení.
4. Jestliže jsou k zápisům vneseny námitky, Parlament v případě potřeby rozhodne, zda se mají požadované změny zohlednit. Žádný poslanec nesmí o tématu hovořit déle než jednu minutu.
5. Zápis podepisuje předseda a generální tajemník a je uložen do archivu Parlamentu. Zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 203

Přijaté texty

1. Texty přijaté Parlamentem se zveřejňují ihned po hlasování. Předkládají se Parlamentu spolu se zápisem z příslušného zasedání a uchovávají se v záznamech Parlamentu.
2. Texty přijaté Parlamentem podléhají konečné právně-jazykové redakci, za kterou je odpovědný předseda. Pokud jsou dané texty přijaty na základě dohody mezi Parlamentem a Radou, tuto redakci provádějí oba orgány v úzké spolupráci a na základě vzájemné dohody.
3. Pokud jsou k zajištění koherence a kvality textu v souladu s vůlí vyjádřenou Parlamentem nezbytné úpravy, jež jdou nad rámec oprav typografických chyb či oprav nezbytných pro zajištění vzájemného souladu všech jazykových verzí a jejich jazykové správnosti a terminologické jednotnosti, použije se postup stanovený v článku 241.
4. Postoje přijaté Parlamentem řádným legislativním postupem mají formu textu v úplném znění. Nebylo-li hlasování v Parlamentu založeno na dohodě s Radou, vyznačí se v úplném znění veškeré přijaté pozměňovací návrhy.
5. Po provedení konečné právně-jazykové redakce podepisuje přijaté texty předseda a generální tajemník a zveřejňují se v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 204

Doslovné záznamy⁴⁹

1. Doslovný záznam každého denního zasedání se vyhotovuje jako mnohojazyčný dokument,

⁴⁹ Čl. 204 odst. 2, 3 a 5 se použije obdobně na výbory tam, kde je vypracován doslovný záznam (viz čl. 216 odst. 5).

HLAVA VII Článek 205

v němž jsou veškeré ústně pronesené příspěvky uvedeny v původním úředním jazyce.

2. Aniž jsou dotčeny jeho další disciplinární pravomoci, může předseda nechat z těchto doslovných záznamů vymazat projevy poslanců, kteří hovořili bez vyzvání nebo kteří pokračovali v projevu po uplynutí doby, jež jim byla vyhrazena.

3. Řečníci mohou provést opravy v přepisu znění svých ústně pronesených příspěvků nejpozději do pěti pracovních dnů. V této lhůtě jsou opravy zaslány sekretariátu.

4. Mnohojazyčný doslovný záznam se zveřejňuje jako příloha *Úředního věstníku Evropské unie* a je uložen v archivu Parlamentu.

5. Překlad vybrané pasáže doslovného záznamu do jakéhokoli úředního jazyka se pořizuje, jestliže byl vyžádán poslancem. Je-li to nezbytné, musí být překlad zajištěn v nejkratším možném termínu.

Článek 205

Audiovizuální záznam ze zasedání

1. Zasedání Parlamentu v jazycích, v nichž probíhá, a s mnohojazyčným zvukovým záznamem ze všech aktivních tlumočnických kabin se vysílá na jeho internetových stránkách v reálném čase.

2. Ihned po každém denním zasedání je pořízen indexovaný audiovizuální záznam z tohoto zasedání v jazycích, v nichž probíhalo, s mnohojazyčným zvukovým záznamem ze všech tlumočnických kabin a je zpřístupněn na internetových stránkách Parlamentu po zbývající dobu daného volebního období a po dobu následujícího volebního období a poté je uložen do archivu Parlamentu. Tento audiovizuální záznam je odkazem propojen s mnohojazyčnými doslovnými záznamy, jakmile jsou k dispozici.

HLAVA VIII

VÝBORY A DELEGACE

KAPITOLA 1

VÝBORY

Článek 206**Zřizování stálých výborů**

Na návrh Konference předsedů zřídí Parlament stálé výbory. Jejich působnost je vymezena v příloze jednacího řádu⁵⁰. Tato příloha se přijímá většinou odevzdaných hlasů. Jejich členové jsou jmenováni během prvního dílčího zasedání, které následuje po novém zvolení Parlamentu.

Působnost stálých výborů může být opětovně vymezena v jiné době než při zřizování výboru.

Článek 207**Zvláštní výbory**

1. Na návrh Konference předsedů může Parlament kdykoli zřídit zvláštní výbory, jejichž působnost, početní složení a funkční období se stanoví současně s přijetím rozhodnutí o jejich zřízení.
2. Funkční období zvláštních výborů nesmí překročit 12 měsíců, ledaže by Parlament toto funkční období prodloužil před jeho uplynutím. Nestanoví-li rozhodnutí Parlamentu, kterým se zvláštní výbor zřizuje, jinak, začíná jeho funkční období dnem, kdy proběhla jeho ustavující schůze.
3. Zvláštní výbory nejsou oprávněny předkládat stanoviska jiným výborům.

Článek 208**Vyšetřovací výbory**

1. V souladu s článkem 226 Smlouvy o fungování Evropské unie a článkem 2 rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO⁵¹ může Parlament na žádost čtvrtiny všech poslanců zřídit vyšetřovací výbor, který se zabývá případy údajného porušení práva Unie nebo nesprávným úředním postupem při jeho uplatňování, kterého se dopustil orgán nebo instituce Evropské unie, orgán veřejné moci členského státu nebo osoby, jimž právo Unie dává pravomoc provádět toto právo.

K předmětu vyšetřování tak, jak byl vymezen jednou čtvrtinou všech poslanců Parlamentu, a k období pro vyšetřování stanovenému v odstavci 11 nelze předkládat pozměňovací návrhy.

2. Rozhodnutí o zřízení vyšetřovacího výboru se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* do jednoho měsíce od jeho přijetí.

⁵⁰ Viz příloha VI.

⁵¹ Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných ustanoveních o výkonu vyšetřovacího práva Evropského parlamentu (Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1).

HLAVA VIII Článek 209

3. Způsob práce vyšetřovacího výboru se řídí ustanoveními jednacího řádu vztahujícími se na výbory, pokud není v tomto článku a v rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO stanoveno jinak.
 4. V žádosti o zřízení vyšetřovacího výboru musí být přesně uveden předmět vyšetřování a žádost musí obsahovat podrobné odůvodnění. Parlament na návrh Konference předsedů rozhodne, zda výbor zřídí, a pokud ano, stanoví jeho početní složení.
 5. Vyšetřovací výbory nejsou oprávněny předkládat stanoviska jiným výborům.
 6. Ve vyšetřovacím výboru mohou ve všech jednotlivých fázích řízení hlasovat pouze jeho řádní členové nebo v případě jejich nepřítomnosti jejich náhradníci.
 7. Vyšetřovací výbor zvolí svého předsedu a místopředsedu a jmenuje jednoho nebo více zpravodajů. Výbor může rovněž svěřit odpovědnosti, povinnosti nebo zvláštní úkoly svým členům, kteří musí následně podrobně informovat výbor o jejich plnění.
 8. V době mezi schůzemi vykonávají v naléhavých případech nebo v případech potřeby pravomoci výboru koordinátoři a jejich kroky musí tento výbor schválit na své nejbližší schůzi.
 9. Pokud jde o použití jazyků, použije vyšetřovací výbor článek 167. Předsednictvo výboru však:
 - může omezit tlumočení na úřední jazyky členů výboru, kteří se těchto jednání účastní, pokud tento krok považuje za nezbytný z důvodu zachování důvěrnosti;
 - rozhodne o překladu obdržených dokumentů, aby bylo zajištěno, že daný výbor bude moci konat svá jednání účelně a rychle, jakož i zajištěno, že bude zachováno nezbytné utajení a důvěrnost jednání.
 10. V případě, kdy údajné porušení práva Unie nebo nesprávný úřední postup při jeho uplatňování nasvědčuje tomu, že by za ně mohl odpovídat subjekt nebo orgán členského státu, může vyšetřovací výbor požádat parlament dotčeného členského státu o spolupráci při vyšetřování.
 11. Vyšetřovací výbor ukončí svou činnost předložením zprávy o výsledcích své činnosti Parlamentu nejpozději do dvanácti měsíců od své ustavující schůze. Parlament může dvakrát rozhodnout o prodloužení tohoto období, a to vždy o tři měsíce. Zpráva může případně obsahovat i menšinové postoje v souladu s podmínkami stanovenými v článku 55. Tato zpráva se zveřejní.
- Na žádost vyšetřovacího výboru koná Parlament rozpravu o zprávě na dílčím zasedání, které následuje po jejím předložení.
12. Výbor může Parlamentu předložit rovněž návrh doporučení určeného orgánům a institucím Evropské unie nebo členských států.
 13. Předseda Parlamentu pověří příslušný výbor podle přílohy VI jednacího řádu sledováním opatření přijatých na základě výsledků práce vyšetřovacího výboru a požádá výbor, aby o nich informoval Parlament. Předseda Parlamentu učiní veškerá další opatření nezbytná k zajištění praktického uplatnění závěrů vyšetřování.

Článek 209

Složení výborů

1. Členové výborů, zvláštních výborů a vyšetřovacích výborů jsou jmenováni politickými skupinami a nezařazenými poslanci.

Konference předsedů stanoví lhůtu, v níž politické skupiny a nezařazení poslanci mají sdělit jimi jmenované poslance předsedovi, který oznámí jejich jména Parlamentu.

2. Složení výborů odráží v co nejvyšší míře složení Parlamentu. Rozdělení křesel ve výborech mezi politické skupiny musí odpovídat buď nejbližšímu celému číslu vyššímu než průměrný výpočet, nebo nejbližšímu celému číslu nižšímu než poměrný výpočet.

V případě, že se politické skupiny na poměrném rozdělení křesel v rámci jednoho nebo několika konkrétních výborů nedohodnou, rozhodne Konference předsedů.

3. Rozhodne-li se politická skupina nezasednout ve výboru, nebo nejmenuje-li členy výboru ve lhůtě, kterou stanovila Konference předsedů, zůstanou dotčená křesla neobsazena. Výměna křesel mezi politickými skupinami není povolena.

4. Pokud poslanec změní politickou skupinu a tato změna povede k narušení poměrného rozdělení křesel ve výboru vymezeného v odstavci 2, a jestliže se politické skupiny nedohodnou na způsobu dodržení zásad stanovených v uvedeném odstavci, přijme Konference předsedů nezbytná rozhodnutí.

5. Veškeré změny, o nichž bylo rozhodnuto v souvislosti se jmenováním členů výborů politickými skupinami a nezařazenými poslanci, se sdělují předsedovi, který je oznámí v Parlamentu nejpozději na začátku příštího denního zasedání. Tato rozhodnutí nabývají účinnosti dnem jejich oznámení.

6. Politické skupiny a nezařazení poslanci mohou jmenovat náhradníky pro každý výbor v počtu nepřesahujícím počet řádných členů, který smí daná politická skupina nebo nezařazení poslanci do daného výboru jmenovat. Předseda je o tom informován. Tito náhradníci jsou oprávněni účastnit se schůzí výboru, vystupovat na nich a v případě nepřítomnosti řádného člena se účastnit hlasování.

7. V případě nepřítomnosti řádného člena a v případě, že nebyli jmenováni náhradníci nebo jsou rovněž nepřítomni, může řádný člen zajistit, aby byl na schůzi zastupován jiným členem své politické skupiny, popřípadě je-li nezařazeným poslancem, jiným nezařazeným poslancem, který je oprávněn hlasovat. Předseda výboru je o tom uvědoměn nejpozději před zahájením hlasování.

Oznámení předem, stanovené v poslední větě odstavce 7, musí být provedeno před ukončením rozpravy nebo před zahájením hlasování o bodu nebo bodech, při nichž má být řádný poslanec nahrazen.

Podle tohoto článku:

- *postavení řádného člena výboru nebo jeho náhradníka závisí výlučně na členství v dané politické skupině;*
- *pokud se počet řádných členů politické skupiny ve výboru změní, změní se odpovídajícím způsobem i nejvyšší možný počet stálých náhradníků, které může tato politická skupina do výboru jmenovat;*
- *poslanci, kteří změní politickou skupinu, si nesmějí ponechat postavení řádného člena nebo náhradníka výboru, které měli jako členové své původní politické skupiny;*
- *člen výboru nesmí být za žádných okolností náhradníkem za kolegu, který patří do jiné politické skupiny.*

Článek 210

Povinnosti výborů

1. Stálé výbory zkoumají otázky, které jim postoupí Parlament nebo během odročení zasedání předseda Parlamentu jménem Konference předsedů.

2. Spadá-li určitá otázka do působnosti dvou nebo více stálých výborů, je jeden výbor ustanoven jako příslušný výbor a ostatní jako výbory, od nichž se žádá stanovisko.

Otázka však není postoupena současně více než třem výborům, pokud není rozhodnuto odchýlit se od tohoto článku za podmínek stanovených v odstavci 1.

3. Kterékoli dva výbory nebo více výborů či podvýborů mohou společně zkoumat záležitosti spadající do jejich působnosti, nemohou však společně přijímat rozhodnutí, s výjimkou případů, kdy se použije článek 58.

4. Kterýkoli výbor může se souhlasem příslušných orgánů Parlamentu pověřit jednoho nebo více svých členů úkolem provést studii nebo vykonat pracovní cestu ke zjištění potřebných údajů.

Článek 211

Otázka příslušnosti

1. Jestliže stálý výbor prohlásí, že není příslušný k projednání určité věci, nebo jestliže vznikne spor o příslušnost dvou nebo více stálých výborů, je otázka příslušnosti postoupena do čtyř týdnů poté, co je v Parlamentu oznámeno postoupení věci výboru, Konferenci předsedů výborů.

2. Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů od předložení dané otázky na základě doporučení Konference předsedů výborů, nebo pokud takové doporučení nebylo vydáno, na základě doporučení svého předsedy. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené.

3. Předsedové výborů mohou s předsedy jiných výborů uzavřít dohodu o přidělení určitých věcí konkrétnímu výboru, která případně podléhá schválení postupem s přidruženými výbory podle článku 57.

Článek 212

Podvýbory

1. Podvýbory mohou být zřízeny podle článku 206. Stálý nebo zvláštní výbor rovněž může pro potřeby své práce a s předchozím svolením Konference předsedů jmenovat jeden nebo více podvýborů, přičemž zároveň určí v souladu s příslušnými ustanoveními článku 209 složení takových podvýborů, jakož i jejich působnost, která musí spadat do oblasti působnosti výboru, který jej zřídil. Podvýbory se ze své činnosti zodpovídají výboru, který je zřídil.

2. Není-li v jednacím řádu stanoveno jinak, je postup jednání v podvýborech stejný jako ve výborech.

3. Řádní členové podvýboru jsou voleni ze členů výboru, který jej zřídil.

4. Náhradníkům je dovoleno účastnit se práce podvýborů za stejných podmínek jako u výborů.

5. Předseda výboru, který podvýbor zřídil, může předsedům podvýborů umožnit, aby se účastnili práce koordinátorů nebo jim povolil předsedat rozpravám v tomto výboru o otázkách, kterými se daný podvýbor zabývá, pokud je tento postup předložen předsednictvu výboru k projednání a je schválen.

Článek 213

Předsednictva výborů

1. Na první schůzi výboru po jmenování členů výboru podle článku 209 a opětovně po dvou a půl letech zvolí výbor odděleným hlasováním předsednictvo složené z předsedy výboru a místopředsedů výborů, kteří jsou zvoleni z řádných členů tohoto výboru. O počtu místopředsedů výborů, jež mají být zvoleni, rozhodne Parlament na návrh Konference předsedů. Ve složení předsednictva každého výboru se musí odrážet rozmanitost Parlamentu. Není přípustné, aby bylo předsednictvo složeno pouze z mužů či pouze z žen nebo aby všichni místopředsedové pocházeli z téhož členského státu.

2. Pokud počet kandidátů odpovídá počtu volných míst, která mají být obsazena, proběhne volba aklamací. Je-li však na určité volné místo více kandidátů, nebo pokud poslanci nebo jedna či více politických skupin požádá o hlasování, proběhne volba tajným hlasováním.

Je-li pouze jediný kandidát, je zvolen na základě absolutní většiny odevzdaných hlasů, kterými jsou hlasy pro a proti.

Je-li více kandidátů, je zvolen kandidát, který v prvním kole hlasování získá absolutní většinu odevzdaných hlasů. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získá nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů je zvolen nejstarší kandidát.

3. Pro výbory se použijí obdobně tyto články týkající se funkcí v Parlamentu: článek 14 (Dočasný předseda), článek 15 (Nominace a obecná ustanovení), článek 16 (Volba předsedy - úvodní projev), článek 19 (Délka funkčního období nejvyšších funkcionářů) a článek 20 (Uvolněné funkce).

Článek 214

Koordinátoři výborů

1. Politické skupiny mohou v každém z výborů určit jednoho ze svých členů koordinátorem.

2. V případě potřeby předseda svolává schůzi koordinátorů výboru, aby připravili rozhodnutí, která má výbor přijmout, zejména rozhodnutí o postupu a o jmenování zpravodajů. Výbor může koordinátory pověřit pravomocí přijímat určitá rozhodnutí, s výjimkou rozhodnutí, jež se týkají přijímání zpráv, návrhů usnesení, stanovisek nebo pozměňovacích návrhů.

K účasti na schůzích koordinátorů výboru mohou být v poradní funkci přizváni místopředsedové.

Pokud shody nelze dosáhnout, mohou koordinátoři jednat, pouze pokud získají většinu, která s ohledem na příslušnou sílu jednotlivých politických skupin jasně představuje velkou většinu výboru.

Předseda výboru oznámí ve výboru všechna rozhodnutí a doporučení koordinátorů, která se v případě, že vůči nim nejsou vzneseny námitky, považují za přijatá. Musí být řádně uvedena v zápisu ze schůze výboru.

Nezařazení poslanci nejsou politickou skupinou ve smyslu článku 33, a proto nemohou určit

HLAVA VIII Článek 215

koordinátory, kteří mají jako jediní ze všech poslanců právo účasti na schůzích koordinátorů.

V každém případě však musí být zaručeno právo nezařazených poslanců na přístup k informacím v souladu se zásadou zákazu diskriminace, a to předáváním informací a účastí některého z členů sekretariátu nezařazených poslanců na schůzích koordinátorů.

Článek 215

Stínoví zpravodajové

Politické skupiny mohou pro každou zprávu jmenovat stínového zpravodaje, který sleduje pokrok v souvislosti s příslušnou zprávou a snaží se jménem skupiny dosahovat v rámci výboru kompromisů. Jména stínových zpravodajů jsou oznámena předsedovi.

Článek 216

Schůze výborů

1. Výbor se schází, když jej svolá jeho předseda, nebo na žádost předsedy Parlamentu.

Při svolávání schůze výboru jeho předseda předloží návrh pořadu jednání. O návrhu pořadu jednání rozhodne výbor na začátku schůze.

2. Na schůzích výboru může vystoupit Komise, Rada a další orgány Unie, přizve-li je k účasti jménem výboru jeho předseda.

Na základě rozhodnutí výboru může být přizvána jakákoli osoba, aby se zúčastnila schůze a vystoupila na ní.

Příslušný výbor může se svolením předsednictva uspořádat slyšení odborníků, pokud toto slyšení považuje za nezbytné pro úspěšný výkon své práce týkající se určité otázky.

3. Aniž je dotčen čl. 56 odst. 8 a pokud výbor nerozhodne jinak, poslanci, kteří se účastní schůzí výborů, ke kterým nenáleží, se nemohou zapojit do jejich jednání.

Výbor jim však může povolit účast na své schůzi s poradním hlasem.

4. Čl. 171 odst. 2 o rozdělení řečnické doby se použije obdobně na výbory.

5. V případě vypracovávání doslovného záznamu se použije obdobně čl. 204 odst. 2, 3 a 5.

Článek 217

Zápisy ze schůzí výborů

Zápis z každé schůze výboru je dán k dispozici všem jeho členům a předkládá se výboru ke schválení.

Článek 218

Hlasování ve výboru

1. Aniž je dotčen čl. 65 odst. 3 o druhém čtení, pozměňovací návrhy nebo návrhy na zamítnutí předložené k projednání ve výboru musí vždy podepsat řádný člen příslušného výboru nebo jeho náhradník nebo spolupodepsat alespoň jeden takový člen.

2. Hlasování ve výboru je platné, je-li přítomna čtvrtina jeho členů. Požádá-li však o to šestina členů výboru před začátkem hlasování, je hlasování platné, pouze pokud se jej zúčastní většina jeho členů.

3. Jediné hlasování nebo konečné hlasování ve výboru o zprávě nebo stanovisku probíhá formou jmenovitého hlasování podle čl. 190 odst. 3 a 4. Hlasování o pozměňovacích návrzích a ostatní hlasování probíhá zvednutím ruky, pokud předseda výboru nerozhodne, že hlasování proběhne za použití elektronického hlasovacího zařízení nebo pokud čtvrtina členů výboru požádá o jmenovité hlasování.

Ustanovení čl. 218 odst. 3 týkající se jmenovitého hlasování se nepoužijí na zprávy stanovené v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 4, 7 a 9 v rámci řízení souvisejících s poslaneckou imunitou.

4. S ohledem na předložené pozměňovací návrhy může výbor místo hlasování požádat zpravodaje o předložení nového návrhu, který by zohlednil co nejvíce pozměňovacích návrhů. Pro pozměňovací návrhy se stanoví nová lhůta.

Článek 219

Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru

Pro výbory se použijí obdobně tyto články týkající se hlasování, procesních námitek a procesních návrhů: článek 174 (Předcházení případům narušování jednání), článek 179 (Prahové hodnoty), článek 180 (Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů), článek 181 (Přípustnost pozměňovacích návrhů), článek 182 (Postup hlasování), článek 183 (Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích), čl. 185 odst. 1 (Dílčí hlasování), článek 186 (Hlasovací právo), článek 187 (Hlasování), článek 189 (Rovnost hlasů), čl. 190 odst. 3 a 4 (Jmenovité hlasování), článek 191 (Tajné hlasování), článek 192 (Používání elektronického hlasovacího zařízení), článek 193 (Spory týkající se hlasování), článek 195 (Procesní námítka), článek 200 (Odročení rozpravy nebo odklad hlasování) a článek 201 (Přerušování nebo ukončení denního zasedání).

Článek 220

Doba vyhrazená pro otázky ve výboru

O době vyhrazené pro otázky rozhodne výbor. Každý výbor si stanoví vlastní pravidla pro průběh doby vyhrazené pro otázky.

Článek 221

Postup při přístupu členů výboru k důvěrným informacím na neveřejné schůzi výboru

1. Pokud má Parlament právní povinnost zacházet se získanými informacemi důvěrně, použije předseda příslušného výboru automaticky důvěrný postup stanovený v odstavci 3.

2. Aniž je dotčen odstavec 1 a pokud neexistuje žádná právní povinnost zacházet se získanými informacemi důvěrně, může výbor z vlastního podnětu použít důvěrný postup stanovený v odstavci 3 pro informace nebo dokument, které takto označí jeden z jeho členů v písemné nebo ústní žádosti. K přijetí rozhodnutí o použití důvěrného postupu je v tomto případě potřebná dvoutřetinová většina hlasů přítomných členů výboru.

3. Jakmile předseda výboru prohlásí, že se použije důvěrný postup, je schůze neveřejná a smí se jí zúčastnit jen členové výboru a náhradníci. Výbor může v souladu s příslušným interinstitucionálním právním rámcem povolit účast na schůzi jiným poslancům podle čl. 216 odst.

HLAVA VIII Článek 222

3. Schůze se rovněž mohou zúčastnit osoby, které předem určí předseda výboru, neboť potřebují příslušné informace pro výkon svých povinností, při řádném dodržení jakýchkoli omezení vyplývajících z platných předpisů o nakládání s důvěrnými informacemi v Parlamentu. Pokud je vyžadován přístup k utajovaným informacím na úrovni CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a vyšší nebo přístup podléhá specifickým omezením na základě interinstitucionálního právního rámce, mohou být uplatněna další omezení.

Dokumenty se rozdají na začátku schůze a jsou opět vybrány na jejím konci. Dokumenty musí být očíslovány. Není dovoleno pořizovat si z nich poznámky ani fotokopie.

Zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem. Lze pouze zaznamenat příslušné rozhodnutí, je-li přijato.

4. Aniž by byly obecně dotčeny platné předpisy o porušení důvěrnosti, poslanci nebo jedna či více politických skupin dosahující přinejmenším střední prahové hodnoty ve výboru, který použil důvěrný postup, mohou požádat o projednání, zda došlo k porušení důvěrnosti. Tato žádost může být zařazena na pořad jednání příští schůze výboru. Výbor může rozhodnout většinou hlasů svých členů, že daná věc bude postoupena předsedovi Parlamentu k dalšímu projednání podle článků 10 a 176.

Tento článek se uplatní v rozsahu, v jakém uplatňovaný právní rámec týkající se nakládání s důvěrnými informacemi stanoví možnost zpřístupnění těchto důvěrných informací na neveřejné schůzi mimo zabezpečené prostory.

Článek 222

Veřejná slyšení a rozpravy o občanských iniciativách

1. Poté, co Komise zveřejnila občanskou iniciativu v příslušném registru v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011⁵², předseda Evropského parlamentu na návrh předsedy Konference předsedů výborů:

- (a) uloží výboru příslušnému pro danou otázku na základě přílohy VI, aby uspořádal veřejné slyšení v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 211/2011; výbor příslušný pro petice je automaticky přidružen podle článku 57 jednacího řádu;
- (b) je-li téma dvou či více občanských iniciativ zveřejněných v příslušném registru na základě čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 211/2011 podobné, může po konzultaci s organizátory rozhodnout, že bude uspořádáno společné veřejné slyšení, na kterém se bude ke všem dotčeným občanským iniciativám přistupovat stejně.

2. Věcně příslušný výbor:

- (a) prověří, zda jsou organizátoři Komisi přijati na patřičné úrovni v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 211/2011;
- (b) v případě potřeby za pomoci Konference předsedů výborů zajistí, aby se Komise na pořádání daného veřejného slyšení řádně podílela a aby byla při té příležitosti zastoupena na patřičné úrovni.

3. Předseda věcně příslušného výboru svolá veřejné slyšení na vhodné datum, vždy však do

⁵² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě (Úř. věst. L 65.11.3.2011, s. 11).

tří měsíců od předložení iniciativy Komisi v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 211/2011.

4. Věcně příslušný výbor uspořádá veřejné slyšení v Parlamentu, případně ve spolupráci s ostatními orgány a institucemi Unie, které si přejí se jej zúčastnit. K účasti může přizvat i další zainteresované strany.

Věcně příslušný výbor pozve skupinu osob zastupující organizátory, jejímž členem je vždy alespoň jedna z kontaktních osob uvedených v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 211/2011 a která danou iniciativu představí na slyšení.

5. Předsednictvo přijme v souladu s podmínkami, které byly dohodnuty s Komisí, pravidla týkající se náhrady veškerých vzniklých nákladů.

6. Předseda Parlamentu může výkonem pravomocí na základě tohoto článku pověřit místopředsedu a předseda Konference předsedů výborů může takto pověřit jiného předsedu výboru.

7. Pokud jsou splněny podmínky stanovené v člancích 57 nebo 58, použijí se tato ustanovení obdobně pro ostatní výbory. Použijí se rovněž články 210 a 211.

Na veřejná slyšení o občanských iniciativách se nevztahuje čl. 25 odst. 9.

8. Na dílčím zasedání následujícím po veřejném slyšení uskuteční Parlament rozpravu o občanské iniciativě zveřejněné v registru podle čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 211/2011 a při zařazení rozpravy na pořad jednání rozhodne, zda bude rozprava zakončena přijetím usnesení. Rozprava není zakončena usnesením, pokud je na pořadu téhož nebo příštího dílčího zasedání zpráva o stejném nebo podobném tématu, nepředloží-li předseda z mimořádných důvodů jiný návrh. Rozhodne-li Parlament zakončit rozpravu usnesením, může věcně příslušný výbor, politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty podat návrh usnesení. Ustanovení čl. 132 odst. 3 až 8 týkající se předkládání návrhů usnesení a hlasování o nich se použijí obdobně.

9. V návaznosti na sdělení Komise, kterým se stanoví její právní a politické závěry ohledně konkrétní občanské iniciativy, posoudí Parlament opatření, která Komise v důsledku tohoto sdělení učinila. Nepředloží-li Komise k občanské iniciativě odpovídající návrh, může věcně příslušný výbor ve spolupráci s organizátory občanské iniciativy uspořádat slyšení. Parlament může dále rozhodnout, zda uskuteční rozpravu v plénu a zda bude tato rozprava zakončena přijetím usnesení. Postup podle odstavce 8 se použije obdobně. Parlament může rovněž rozhodnout, že využije práva, které mu uděluje článek 225 Smlouvy o fungování Evropské unie, a zahájí tak postup podle článku 47 jednacího řádu.

KAPITOLA 2

MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE

Článek 223

Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly

1. Na návrh Konference předsedů zřizuje Parlament stálé meziparlamentní delegace a rozhoduje o jejich povaze a počtu jejich členů s přihlédnutím k jejich úkolům. Členové jsou jmenováni politickými skupinami a nezařazenými poslanci na celé volební období na prvním nebo druhém dílčím zasedání po nové volbě Parlamentu.

HLAVA VIII Článek 224

2. Politické skupiny zajistí pokud možno spravedlivé zastoupení členských států, politických názorů a obou pohlaví. Není přípustné, aby více než třetina členů delegace měla stejnou státní příslušnost. Článek 209 se použije obdobně.
3. Předsednictva delegací se vytvářejí postupem stanoveným pro stálé výbory podle článku 213.
4. Parlament stanoví obecnou působnost jednotlivých delegací. Tuto působnost může Parlament kdykoli rozšířit nebo omezit.
5. Prováděcí ustanovení pro práci delegací přijme Konference předsedů na návrh Konference předsedů delegací.
6. Předseda delegace pravidelně informuje výbor příslušný pro zahraniční věci o činnosti delegace.
7. Předseda delegace má právo vystoupit ve výboru, pokud je na pořadu bod, který se týká působnosti delegace. Totéž platí na schůzích delegace pro předsedu nebo zpravodaje tohoto výboru.

Článek 224

Smíšené parlamentní výbory

1. Evropský parlament může zřídit smíšené parlamentní výbory s parlamenty států přidružených k Unii nebo států, s nimiž byla zahájena jednání o přistoupení.

Tyto výbory mohou vypracovávat doporučení pro dotčené parlamenty. V případě Evropského parlamentu jsou tato doporučení postoupena příslušnému výboru, který předloží návrhy, jak v dané věci postupovat.

2. Obecnou působnost různých smíšených parlamentních výborů vymezí Evropský parlament v souladu s dohodami se třetími zeměmi.
3. Smíšené parlamentní výbory se řídí postupy stanovenými v uvedených dohodách. Tyto postupy vycházejí ze zásady parity mezi delegací Evropského parlamentu a delegací dotčeného parlamentu.
4. Smíšené parlamentní výbory vypracují svůj vlastní jednací řád a předloží jej ke schválení předsednictvu Evropského parlamentu a příslušnému orgánu dotčeného parlamentu třetí země.
5. Jmenování členů delegací Evropského parlamentu ve smíšených parlamentních výborech a vytvoření předsednictva těchto delegací se uskuteční postupem stanoveným pro meziparlamentní delegace.

Článek 225

Spolupráce s Parlamentním shromážděním Rady Evropy

1. Orgány Parlamentu, a zejména jeho výbory, spolupracují se svými protějšky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy v oblastech společného zájmu především s cílem zlepšit svou výkonnost a zamezit překrývání činností.
2. O podmínkách této spolupráce rozhodne po dohodě s příslušnými orgány Parlamentního shromáždění Rady Evropy Konference předsedů.

HLAVA IX

PETICE

Článek 226

Petiční právo

1. V souladu s článkem 227 Smlouvy o fungování Evropské unie má každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě právo předložit samostatně či společně s dalšími občany nebo osobami petici Parlamentu ve věci, která spadá do oblasti činnosti Evropské unie a která se jich dotýká.

2. V peticích předložených Parlamentu musí být uvedeno jméno a trvalé bydliště každého předkladatele.

3. Podání Parlamentu, která nejsou zjevně zamýšlena jako petice, se jako petice neevidují, nýbrž jsou bez prodlení postoupena příslušnému útvaru k dalšímu zpracování.

4. Pokud petici podepsalo několik fyzických nebo právnických osob, určí její signatáři zástupce a náhradní zástupce, kteří jsou pro účely této hlavy považováni za předkladatele.

Pokud nebyly tyto osoby určeny, je za předkladatele považován první podepsaný nebo jiná vhodná osoba.

5. Každý předkladatel může svůj podpis pod peticí kdykoliv zrušit.

Pokud zruší svůj podpis pod peticí všichni předkladatelé, stává se petice neplatnou.

6. Petice musí být vyhotoveny v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Petice vyhotovené v jiném jazyce jsou brány v potaz pouze tehdy, pokud předkladatel přiloží překlad v jednom z úředních jazyků. Korespondence předkladatelů s Parlamentem se vede v úředním jazyce, do něhož je dokument přeložen.

Předsednictvo může rozhodnout o tom, že petice a korespondence s předkladateli mohou být vypracovány v jiných jazycích, jež jsou podle ústavního řádu těchto členských států úředními jazyky na jejich celém území nebo jeho části.

7. Petice lze předkládat buď poštou, nebo prostřednictvím petičního portálu, který je k dispozici na internetových stránkách Parlamentu a na němž je uveden návod, jak formulovat petici, aby splňovala požadavky odstavců 1 a 2.

8. Pokud je předloženo několik petic týkajících se obdobné záležitosti, lze je projednávat společně.

9. Petice se zapisí do rejstříku v pořadí, v jakém byly obdrženy, pokud splňují podmínky stanovené v odstavci 2. Petice, které tyto podmínky nesplňují, budou odloženy a předkladatel bude informován o důvodech tohoto postupu.

10. Petice zapsané do rejstříku předá předseda výboru příslušnému pro petice, který nejprve stanoví, zda je petice přípustná ve smyslu článku 227 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Nedosáhne-li výbor shody o přípustnosti petice, je tato petice prohlášena za přípustnou na základě žádosti nejméně třetiny členů výboru.

HLAVA IX Článek 227

11. Petice, které výbor prohlásil za nepřijatelné, jsou odloženy a předkladatel je informován o tomto rozhodnutí a o jeho důvodech. Pokud je to možné, mohou být doporučeny jiné prostředky nápravy.

12. Petice se po zapsání stávají veřejným dokumentem a Parlament může jméno předkladatele, jakož i případných spolupředkladatelů a podporovatelů petice a obsah petice z důvodu transparentnosti zveřejnit. Předkladatel petice, spolupředkladatelé a podporovatelé petice jsou o tom informováni.

13. Bez ohledu na odstavec 12 mohou předkladatelé, spolupředkladatelé nebo podporovatelé petice požadovat utajení svého jména za účelem ochrany svého soukromí; v tomto případě musí Parlament tento požadavek splnit.

Pokud předkladatelova stížnost nemůže být z důvodu jeho anonymity prošetřena, jsou s předkladem konzultovány následné kroky.

14. Za účelem ochrany práv třetích stran může Parlament z vlastního podnětu nebo na žádost dotčené třetí strany zacházet s peticí, případně s jinými údaji, které jsou v ní obsaženy, anonymně, považuje-li to za vhodné.

15. Petice zaslané Parlamentu fyzickými nebo právníckými osobami, které nejsou občany Evropské unie ani nemají bydliště nebo sídlo v členském státě, se zapisují do rejstříku a zakládají odděleně. Předseda zasílá výpis takových petic obdržných během uplynulého měsíce s uvedením jejich předmětu výboru příslušnému k posuzování petic. Tento výbor si může vyžádat ty petice, které chce projednávat.

Článek 227

Posuzování petic

1. Přípustné petice posuzuje výbor příslušný pro petice v rámci své běžné činnosti; projedná je buď na řádné schůzi, nebo písemným postupem. Předkladatelé mohou být pozváni na schůzi výboru, pokud je jejich petice projednávána, nebo pokud o to sami požádají. Je na úvaze předsedy, zda udělí předkladatelům slovo.

2. S ohledem na přípustnou petici výbor může rozhodnout předložit Parlamentu stručný návrh usnesení, pokud je o tom předem informována Konference předsedů výborů a pokud proti tomu nevznesou Konference předsedů námitky. Tyto návrhy usnesení se zařadí na pořad jednání dílčího zasedání nejpozději osm týdnů poté, co výbor tyto návrhy usnesení přijal. O těchto návrzích usnesení se hlasuje v jediném hlasování. Konference předsedů může navrhnout použití článku 160, a nenavrhne-li jej, hlasuje se o těchto návrzích bez rozpravy.

3. Pokud výbor zamýšlí vypracovat s ohledem na přípustnou petici zprávu z vlastního podnětu podle čl. 54 odst. 1, která by se zabývala zejména uplatňováním či výkladem práva Unie nebo navrhovanými změnami stávajícího práva, přidruží se věcně příslušný výbor v souladu s články 56 a 57. Návrhy k začlenění do návrhu usnesení zaslané příslušným výborem přijme výbor bez hlasování, pokud se tyto návrhy týkají uplatňování či výkladu práva Unie či změn stávajícího práva. Pokud výbor tyto návrhy nepřijme, může je věcně příslušný výbor předložit přímo v plénu.

4. Signatáři mohou vyjádřit podporu nebo zrušit podporu přípustné petici na petičním portálu. Tento portál je k dispozici na internetových stránkách Parlamentu.

5. Výbor může požádat Komisi o pomoc, zejména o poskytnutí informací o uplatňování či

dodržování práva Unie nebo o poskytnutí jakýchkoli informací či dokumentů týkajících se petice. Zástupci Komise jsou zváni na schůze výboru.

6. Výbor může požádat předsedu Parlamentu, aby předal jeho stanovisko nebo doporučení Komisi, Radě nebo příslušným orgánům členských států, aby učinily opatření nebo se k němu vyjádřily.

7. Výbor informuje Parlament každoročně o výsledcích svých jednání, případně o opatřeních přijatých Radou nebo Komisí na základě petic, které jim Parlament postoupil.

Jakmile je projednávání přípustné petice dokončeno, je petice rozhodnutím výboru prohlášena za uzavřenou.

8. Předkladatel petice je informován o všech relevantních rozhodnutích, která výbor učinil, a o jejich důvodech.

9. Projednávání petice lze na základě rozhodnutí výboru obnovit, byl-li výbor upozorněn na nové významné skutečnosti a požaduje-li to předkladatel petice.

10. Výbor přijme hlasy většiny svých členů pokyny k zacházení s peticemi v souladu s jednacím řádem.

Článek 228

Vyšetřovací mise

1. Při prošetřování petic, zjišťování skutečností a hledání řešení může výbor uskutečnit vyšetřovací misi do členského státu nebo do oblasti, jichž se přípustné petice, které již byly projednány ve výboru, týkají. Tyto mise se zpravidla týkají záležitostí, které byly předmětem několika petic. Použijí se pravidla předsednictva, kterými se řídí delegace výborů v rámci Evropské unie.

2. Členy mise nesmějí být poslanci zvolení v cílovém členském státě. Tito poslanci se mohou účastnit vyšetřovací mise ex officio.

3. Po každé misi vypracují oficiální členové delegace zprávu o misi. Vypracovávání zprávy koordinuje vedoucí delegace, který usiluje o dosažení shody mezi oficiálními členy delegace ohledně jejího obsahu za rovných podmínek. Nedospěje-li se ke shodě, uvedou se ve zprávě o misi odlišná stanoviska.

Členové, kteří se delegace zúčastnili ex officio, se na přípravě zprávy nepodílí.

4. Zpráva o misi se spolu s případnými doporučeními předloží výboru. Členové výboru mohou předkládat pozměňující návrhy k doporučením, nikoli však k těm částem zprávy, které se týkají skutečností, jež delegace zjistila.

Výbor nejdříve hlasuje o případných pozměňovacích návrzích k doporučením a poté o zprávě o misi jako celku.

Pokud je zpráva o misi přijata, je pro informaci předána předsedovi Parlamentu.

Článek 229

Oznamování petic

1. Petice, které byly zapsány do rejstříku podle čl. 226 odst. 9, a hlavní procesní rozhodnutí v případě těchto petic se oznámí v Parlamentu. Tato oznámení jsou uvedena v zápisu.
2. Název a shrnutí textů petic zapsaných do rejstříku spolu se stanovisky a nejdůležitějšími rozhodnutími v souvislosti s projednáváním petic jsou přístupné veřejnosti na petičním portálu na internetových stránkách Parlamentu.

Článek 230

Občanská iniciativa

1. Pokud je Parlament informován, že Komise byla vyzvána k předložení návrhu právního aktu podle čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v souladu s nařízením (EU) č. 211/2011, výbor příslušný pro petice ověří, zda tento akt může svou povahou ovlivnit činnost tohoto výboru, a případně o něm informuje předkladatele petice k souvisejícím tématům.
2. Navržené občanské iniciativy, které byly zaregistrovány v souladu s článkem 4 nařízení (EU) č. 211/2011, jež však nemohou být předloženy Komisi v souladu s článkem 9 uvedeného nařízení, neboť nebyly dodrženy všechny stanovené příslušné postupy a podmínky, může projednat výbor příslušný pro petice, pokud se domnívá, že je vhodné dále se jimi zabývat. Články 226, 227, 228 a 229 jednacího řádu se použijí obdobně.

HLAVA X

VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

Článek 231

Volba veřejného ochránce práv

1. Na počátku každého volebního období nebo v případě úmrtí, odstoupení nebo odvolání veřejného ochránce práv vyzve předseda Parlamentu k předložení nominací na úřad veřejného ochránce práv a stanoví lhůtu pro jejich předložení. Příslušné oznámení s výzvou k předložení nominací se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Nominovaní kandidáti musí mít podporu nejméně 40 poslanců, kteří jsou státními příslušníky nejméně dvou členských států.

Každý poslanec může podporovat pouze jednoho nominovaného kandidáta.

Nominace musí obsahovat všechny doklady nezbytné k tomu, aby bylo jednoznačně prokázáno, že kandidát splňuje podmínky stanovené v čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262/ESUO, ES, Euratom⁵³.

3. Nominace jsou předány příslušnému výboru. Úplný seznam poslanců, kteří podpořili kandidáty, se včas zveřejní.

4. Příslušný výbor může požádat o slyšení kandidátů. Na tato slyšení mají přístup všichni poslanci.

5. Abecední seznam nominací, které splňují stanovené podmínky, se poté předkládá plénu k hlasování.

6. Veřejný ochránce práv se volí většinou odevzdaných hlasů.

Pokud po prvních dvou kolech není zvolen žádný kandidát, zůstávají pouze ti dva kandidáti, kteří získali ve druhém kole největší počet hlasů.

V případě rovnosti hlasů je rozhodnuto ve prospěch nejstaršího kandidáta.

7. Před zahájením hlasování předseda zajistí, aby v Parlamentu byla přítomna nejméně polovina všech poslanců.

8. S výjimkou úmrtí nebo odvolání vykonává veřejný ochránce práv svůj úřad, dokud se funkce neujme jeho nástupce.

Článek 232

Činnost veřejného ochránce práv

1. Příslušný výbor prošetří případy nesprávného úředního postupu, o nichž jej informoval veřejný ochránce práv v souladu s čl. 3 odst. 6 a 7 rozhodnutí 94/262/ESUO, ES, Euratom, a může poté rozhodnout, že vypracuje zprávu podle článku 54 jednacího řádu.

⁵³ Rozhodnutí Evropského parlamentu 94/262/ESUO, ES, Euratom ze dne 9. března 1994 o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv (Úř. vest. L 113, 4.5.1994, s. 15).

Příslušný výbor posoudí zprávu, kterou předkládá veřejný ochránce práv v souladu s čl. 3 odst. 8 rozhodnutí 94/262/ESUO, ES, Euratom na konci každého výročního zasedání o výsledcích svých šetření. Příslušný výbor může předložit Parlamentu usnesení, pokud se domnívá, že Parlament by měl zaujmout stanovisko k některému z aspektů uvedené zprávy.

2. Veřejný ochránce práv může rovněž informovat příslušný výbor, pokud o to tento výbor požádá, nebo z vlastního podnětu ve výboru vystoupit.

Článek 233

Odvolání veřejného ochránce práv

1. Jedna desetina všech poslanců může žádat odvolání veřejného ochránce práv, jestliže již nesplňuje podmínky stanovené pro výkon úřadu nebo jestliže se dopustí závažného pochybení. Pokud se o žádosti o odvolání veřejného ochránce práv hlasovalo v předcházejících dvou měsících, může být nová žádost podána pouze jednou pětinou všech poslanců Parlamentu.

2. Žádost je předána veřejnému ochránci práv a příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu, rozhodne-li většina jeho členů, že důvody pro odvolání jsou oprávněné. Jestliže o to veřejný ochránce práv požádá, má právo se před hlasováním o zprávě vyjádřit. Po rozpravě Parlament rozhodne v tajném hlasování.

3. Před hlasováním předseda zajistí, aby byla přítomna nejméně polovina všech poslanců Parlamentu.

4. Jestliže je výsledkem hlasování schválení žádosti o odvolání veřejného ochránce práv a on následně neodstoupí ze svého úřadu, předseda nejpozději na následujícím dílčím zasedání požádá Soudní dvůr, aby neprodleně vydal rozhodnutí o odvolání veřejného ochránce práv.

Tento postup končí odstoupením veřejného ochránce práv.

HLAVA XI

SEKRETARIÁT PARLAMENTU

Článek 234

Sekretariát

1. Parlamentu je nápomocen generální tajemník jmenovaný předsednictvem.

Generální tajemník se před předsednictvem slavnostně zaváže, že bude plnit své povinnosti svědomitě a naprosto nestranně.

2. Generální tajemník řídí sekretariát, jehož složení a organizaci stanoví předsednictvo.

3. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu Parlamentu a stanoví předpisy týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.

Předseda Parlamentu o tom informuje příslušné orgány Evropské unie.

HLAVA XII

PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE EVROPSKÝCH POLITICKÝCH STRAN
A EVROPSKÝCH POLITICKÝCH NADACÍ

Článek 235

Pravomoci týkající se evropských politických stran a evropských politických nadací⁵⁴

1. Pokud se v souladu s čl. 65 odst. 1 finančního nařízení Parlament rozhodne vyhradit si právo schvalovat výdaje, činí tak prostřednictvím předsednictva.

Předsednictvo je tak příslušné k přijímání rozhodnutí podle článků 17, 18, 24, čl. 27 odst. 3 a článku 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1141/2014⁵⁵.

Jednotlivá rozhodnutí, která přijme předsednictvo na základě tohoto odstavce, podepíše jeho jménem předseda Parlamentu a jsou oznámena žadateli nebo příjemci v souladu s článkem 297 Smlouvy o fungování Evropské unie. Jednotlivá rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění v souladu s čl. 296 druhým pododstavcem uvedené Smlouvy.

Předsednictvo si může kdykoli vyžádat stanovisko Konference předsedů.

2. Na žádost jedné čtvrtiny všech poslanců Parlamentu, kteří zastupují nejméně tři politické skupiny, Parlament hlasuje o rozhodnutí požádat v souladu s čl. 10 odst. 3 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 Úřad pro evropské politické strany a evropské politické nadace, aby ověřil, zda určitá registrovaná evropská politická strana nebo registrovaná evropská politická nadace splňuje podmínky registrace stanovené v čl. 3 odst. 1 písm. c) a čl. 3 odst. 2 písm. c) nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

3. Na základě čl. 10 odst. 3 prvního pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 může skupina nejméně 50 občanů předložit odůvodněnou žádost, aby Parlament požádal o ověření podle odstavce 2. Tuto odůvodněnou žádost nesmí iniciovat ani podepsat poslanci Parlamentu. Žádost musí obsahovat závažné důkazy, že daná evropská politická strana nebo evropské politické nadace nespĺňuje podmínky uvedené v odstavci 2.

Předseda předá přípustné žádosti podané skupinou občanů příslušnému výboru k dalšímu posouzení.

Po tomto posouzení, které proběhne do čtyř měsíců poté, co předseda žádost výboru postoupil, může příslušný výbor většinou všech svých členů zastupujících alespoň tři politické skupiny rozhodnout o předložení návrhu na přijetí opatření na základě žádost a informovat o tom předsedu.

Skupina občanů musí být informována o závěru, k němuž výbor dospěl.

Po obdržení návrhu výboru předseda oznámí žádost Parlamentu.

Po tomto oznámení Parlament většinou odevzdaných hlasů rozhodne, zda bude podána žádost Úřadu pro evropské politické strany a evropské politické nadace.

⁵⁴ Článek 235 se vztahuje pouze na evropské politické strany a evropské politické nadace ve smyslu čl. 2 odst. 3 a 4 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014.

⁵⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 1141/2014 ze dne 22. října 2014 o statusu a financování evropských politických stran a evropských politických nadací (Úř. vest. L 317, 4.11.2014, s. 1).

Výbor přijme pokyny pro vyřizování těchto žádostí podaných skupinami občanů.

4. Na žádost jedné čtvrtiny všech poslanců Parlamentu, kteří zastupují nejméně tři politické skupiny, Parlament hlasuje o návrhu odůvodněného rozhodnutí vznést v souladu s čl. 10 odst. 4 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 námitky vůči rozhodnutí Úřadu pro evropské politické strany a evropské politické nadace o zrušení registrace evropské politické strany nebo evropské politické nadace ve lhůtě tří měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí.

Příslušný výbor předloží návrh odůvodněného rozhodnutí. Je-li tento návrh zamítnut, má se za to, že bylo přijato opačné rozhodnutí.

5. Na návrh příslušného výboru Konference předsedů jmenuje dva členy výboru nezávislých významných osobností podle čl. 11 odst. 1 nařízení (EU, Euratom) č. 1141/2014 .

HLAVA XIII

UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU

Článek 236

Uplatňování jednacího řádu

1. Jestliže vznikne pochybnost týkající se uplatnění nebo výkladu tohoto jednacího řádu, může předseda postoupit věc příslušnému výboru k posouzení.

Pokud taková pochybnost vznikne v průběhu práce výboru a souvisí s ní, mohou tak učinit předsedové výborů.

2. Výbor rozhodne, zda je nutno navrhnout změnu jednacího řádu. V takovém případě postupuje podle článku 237.

3. Jestliže výbor rozhodne, že postačí podat výklad jednacího řádu, zašle svůj výklad předsedovi, který informuje Parlament na jeho dalším dílčím zasedání.

4. Jestliže politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty zpochybní výklad výboru do 24 hodin po jeho oznámení, hlasuje o věci Parlament. Text je přijat většinou odevzdaných hlasů za předpokladu, že je přítomna alespoň jedna třetina všech poslanců. V případě jeho zamítnutí je věc vrácena výboru.

5. Nezpochybněné výklady a výklady přijaté Parlamentem se připojí v kurzívě jako vysvětlující poznámky k příslušnému článku nebo článkům jednacího řádu.

6. Vysvětlující poznámky musí být zohledněny při budoucím uplatnění a výkladu příslušných článků.

7. Jednací řád a výklady pravidelně přezkoumává příslušný výbor.

8. Pokud tento jednací řád uděluje práva určitému počtu poslanců, upraví se tento počet automaticky na nejbližší celé číslo představující stejné poměrné zastoupení poslanců v Parlamentu, kdykoli se změní celkový počet poslanců Parlamentu, zejména v důsledku rozšíření Evropské unie.

Článek 237

Změna jednacího řádu

1. Každý poslanec může navrhnout změnu jednacího řádu a jeho příloh, popřípadě se stručným odůvodněním.

Příslušný výbor je projedná a rozhodne o jejich předložení Parlamentu.

Pro účely uplatňování článků 180, 181 a 183 při projednávání návrhů změn v Parlamentu se odkazy na „původní znění“ nebo na návrh právně závazného aktu v uvedených člancích považují za odkazy na právě platná ustanovení.

2. V souladu s článkem 232 Smlouvy o fungování Evropské unie jsou pro přijetí změn jednacího řádu zapotřebí hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

3. Pokud není při hlasování stanoveno jinak, vstupují změny jednacího řádu a jeho příloh

v platnost prvním dnem dílčího zasedání, které následuje po jejich přijetí.

HLAVA XIV

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 238

Symboly Unie

1. Parlament uznává a přijímá tyto symboly Unie:
 - vlajku, na níž je znázorněn kruh dvanácti zlatých hvězd na modrém pozadí;
 - hymnu vycházející z „Ódy na radost“ z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena;
 - heslo „Jednotná v rozmanitosti“.
2. Dne 9. května slaví Parlament Den Evropy.
3. Vlajka je vyvěšena ve všech prostorách Parlamentu a při příležitosti oficiálních událostí. Vlajka se používá ve všech zasedacích místnostech Parlamentu.
4. Hymna se hraje při zahájení každého ustavujícího zasedání a při dalších slavnostních denních zasedáních, zejména při příležitosti vítání hlav států či předsedů vlád nebo při vítání nových poslanců po rozšíření.
5. Heslo se uvádí na úředních dokumentech Parlamentu.
6. Další způsoby používání těchto symbolů v Parlamentu projedná předsednictvo. Předsednictvo stanoví prováděcí ustanovení k tomuto článku.

Článek 239

Začleňování hlediska rovnosti žen a mužů

Předsednictvo přijme akční plán v oblasti rovnosti pohlaví, jehož cílem je začlenění genderového rozměru do všech činností Parlamentu na všech úrovních a ve všech fázích. Akční plán v oblasti rovnosti pohlaví je dvakrát ročně monitorován a alespoň každých pět let podléhá přezkumu.

Článek 240

Nevyřízené záležitosti

Na konci posledního dílčího zasedání před volbami se veškeré nevyřízené záležitosti Parlamentu považují za ukončené, s výhradou ustanovení druhého pododstavce.

Na začátku každého volebního období rozhodne Konference předsedů o odůvodněných požadavcích parlamentních výborů a ostatních orgánů týkajících se obnovení nebo nového projednávání těchto záležitostí.

Tato ustanovení se nevztahují na petice, občanské iniciativy a sdělení, která nevyžadují rozhodnutí.

Článek 241**Opravy**

1. Pokud je v textu přijatém Parlamentem nalezena chyba, postoupí případně předseda návrh opravy příslušnému výboru.
2. Pokud je chyba nalezena v textu přijatém Parlamentem, s nímž vyslovily svůj souhlas jiné orgány, požádá předseda tyto orgány o schválení potřebných oprav a poté postupuje v souladu s odstavcem 1.
3. Příslušný výbor posoudí návrh opravy, a pokud souhlasí, že došlo k chybě, která může být opravena navrhovaným způsobem, předloží jej Parlamentu.
4. Oprava je oznámena na příštím dílčím zasedání. Pokud nejpozději do dvaceti čtyř hodin po tomto oznámení nepožádá politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty, aby se o této opravě hlasovalo, považuje se za schválenou. Pokud oprava schválena není, je vrácena příslušnému výboru, který může navrhnout její pozměněné znění, nebo postup ukončit.
5. Schválené opravy jsou zveřejněny stejným způsobem jako text, k němuž se vztahují. Článek 79 se použije obdobně.

PŘÍLOHA I

PŘÍLOHA I

KODEX CHOVÁNÍ POSLANCŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU V SOUVISLOSTI S FINANČNÍMI ZÁJMY A STŘETY ZÁJMŮ

Článek 1

Základní zásady

1. Poslanci Evropského parlamentu při výkonu svých povinností:
 - a) dbají následujících obecných zásad chování a dodržují je: nezainteresovanost, bezúhonnost, transparentnost, náležitá péče, čestnost, odpovědnost a respektování dobré pověsti Parlamentu,
 - b) jednají výhradně v obecném zájmu a nezískávají jakoukoli přímou či nepřímou finanční výhodu nebo jinou odměnu ani neusilují o její získání.

Článek 2

Základní povinnosti poslanců

Poslanci Evropského parlamentu při výkonu své funkce:

- a) neuzavřou žádnou dohodu, jež by je zavazovala jednat či hlasovat v zájmu jiné fyzické nebo právnické osoby a jež by omezovala jejich svobodu hlasování, která je zakotvena v článku 6 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách a v článku 2 statutu poslanců Evropského parlamentu,
- b) nežadají, nepřijímají ani nezískávají žádnou přímou či nepřímou výhodu nebo jinou peněžní či nepeněžní odměnu výměnou za konkrétní chování poslance v rámci jeho parlamentní činnosti a vědomě se snaží vyhybat jakékoli situaci, která by mohla působit dojmem podplácení, úplatkářství nebo nevhodného ovlivňování;
- c) neprovádějí placenou profesionální lobbistickou činnost, která má přímou spojitost s rozhodovacím procesem Unie.

Článek 3

Střety zájmů

1. Ke střetu zájmů dochází, pokud má poslanec Evropského parlamentu osobní zájem, jenž by mohl nevhodně ovlivňovat výkon jeho povinností jakožto poslance. Ke střetu zájmů nedochází, pokud získá poslanec výhodu pouze na základě toho, že patří k obyvatelstvu jako celku nebo k široké kategorii osob.

2. Každý poslanec, který zjistí, že u něj dochází ke střetu zájmů, neprodleně učiní kroky nezbytné k nápravě této situace v souladu se zásadami a ustanoveními tohoto kodexu chování. Pokud poslanec není schopen střet zájmů vyřešit, oznámí to písemně předsedovi Parlamentu. V případě nejasností se může poslanec obrátit na poradní výbor pro chování poslanců zřízený podle článku 7 a požádat jej důvěrně o stanovisko.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, zveřejní poslanci před vystoupením nebo hlasováním na plenárním zasedání nebo v některém z orgánů Parlamentu, či jsou-li navrženi na zpravodaje, jakýkoli skutečný nebo případný střet zájmů v souvislosti s projednávanou problematikou, pokud není tento střet zájmů zjevný z informací uvedených v prohlášení podle článku 4. Toto oznámení učiní písemně nebo ústně předsedovi v průběhu dotčené parlamentní rozpravy.

Článek 4

Prohlášení poslanců Evropského parlamentu

1. V zájmu transparentnosti poslanci Evropského parlamentu předloží na vlastní odpovědnost předsedovi Parlamentu prohlášení o finančních zájmech, a to před koncem prvního dílčího zasedání následujícího po volbách do Evropského parlamentu (nebo do 30 dnů poté, co v průběhu volebního období zahájí výkon mandátu v Parlamentu). Prohlášení předloží na formuláři přijatém předsednictvem podle článku 9. O veškerých změnách, které se dotýkají tohoto prohlášení, informují předsedu Parlamentu do konce měsíce následujícího po okamžiku, kdy ke změně došlo.

2. V prohlášení o finančních zájmech jsou přesným způsobem uvedeny tyto informace:

- a) profesní činnosti, které poslanec vykonával v posledních třech letech před zahájením výkonu mandátu v Parlamentu, a jeho členství v témže období ve výborech nebo správních radách podniků, nevládních organizací, sdružení nebo jiných organizací s právní subjektivitou,
- b) jakákoli odměna získaná za výkon mandátu v jiném parlamentu,
- c) jakákoli pravidelná výdělečná činnost vykonávaná poslancem souběžně s výkonem mandátu, a to jak v pozici zaměstnance, tak v pozici osoby samostatně výdělečně činné,
- d) členství ve výborech nebo správních radách podniků, nevládních organizací, sdružení a jiných organizací s právní subjektivitou nebo jakákoliv jiná vedlejší činnost, kterou poslanec vykonává, bez ohledu na to, zda jsou výdělečné nebo nevýdělečné,
- e) jakákoli příležitostná výdělečná vedlejší činnost (včetně autorských prací, přednášek nebo poskytování odborného poradenství), pokud celková odměna za veškerou příležitostnou externí činnost poslance přesáhne 5 000 EUR za kalendářní rok,
- f) podíl v podniku nebo v obchodním partnerství, pokud může mít dopad na veřejnou politiku nebo pokud tento podíl danému poslanci umožňuje významně ovlivňovat záležitosti dotčeného subjektu,
- g) jakákoli finanční, personální nebo materiální podpora, které se poslanci dostává vedle prostředků poskytovaných Parlamentem a kterou mu v souvislosti s jeho politickou činností poskytují třetí osoby, jejichž totožnost musí být uvedena,
- h) jakékoli další finanční zájmy, které by mohly ovlivnit výkon mandátu poslance.

U každého bodu prohlášení v souladu s prvním pododstavcem poslanec v náležitých případech uvede, zda za tuto činnost pobíral peněžitou odměnu; v případě písmen a), c), d), e) a f) poslanci uvedou rovněž jednu z těchto příjmových kategorií:

PŘÍLOHA I

- činnost vykonávaná bez odměny,
- 1 až 499 EUR měsíčně,
- 500 až 1 000 EUR měsíčně,
- 1 001 až 5 000 EUR měsíčně,
- 5 001 až 10 000 EUR měsíčně,
- více než 10 000 EUR měsíčně, s uvedením nejbližších 10 000 EUR.

Veškeré příjmy, které poslanec obdrží v souvislosti s jednotlivými body prohlášení podle prvního pododstavce, ale nikoli pravidelně, se vypočítají na ročním základě, vydělí dvanáctí a zařadí do jedné z kategorií uvedených ve druhém pododstavci.

3. Informace poskytnuté předsedovi Parlamentu podle tohoto článku se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu tak, aby byly snadno přístupné.

4. Pokud poslanec nepředložil prohlášení o finančních zájmech, nemůže být zvolen do žádné funkce v Parlamentu nebo v jeho orgánech, nemůže být jmenován zpravodajem, ani se nemůže účastnit oficiální delegace či interinstitucionálních jednání.

5. Pokud předseda obdrží informace, na jejichž základě se může domnívat, že prohlášení o finančních zájmech poslance je v podstatných bodech nepřesné nebo neaktuální, může konzultovat poradní výbor podle článku 7 a případně poslance požádá, aby prohlášení do deseti dnů opravil. Předsednictvo může rozhodnout o použití odstavce 4 v případě poslance, který nevyhoví předsedově žádosti o opravu.

6. Zpravodajové mohou ve vysvětlujícím prohlášení své zprávy uvést dobrovolně seznam zástupců zájmových skupin, s nimiž záležitosti související s předmětem zprávy konzultovali⁵⁶.

Článek 5

Dary a obdobné požitky

1. Poslanci Evropského parlamentu nesmějí přijmout při výkonu svých povinností žádné dary ani obdobné požitky s výjimkou těch, jejichž přibližná hodnota je nižší než 150 EUR a jež jsou projevem zdvořilosti, nebo těch, které jsou jim předány jako zdvořilost při oficiálním zastupování Parlamentu.

2. Veškeré dary, které poslanci obdrží podle odstavce 1 při oficiálním zastupování Parlamentu jsou předány předsedovi Parlamentu a nakládá se s nimi podle prováděcích opatření stanovených předsednictvem na základě článku 9.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na úhradu cestovních výdajů a výdajů na ubytování a pobyt poslanců ani na přímé platby za tyto výdaje od třetích osob v případě, že se poslanci účastní na základě pozvání a v rámci výkonu svých povinností jakýchkoli událostí pořádaných třetími osobami.

Působnost tohoto odstavce, zejména pravidel pro zajištění transparentnosti, je přesně vymezena v prováděcích opatřeních stanovených předsednictvem na základě článku 9.

⁵⁶ Viz rozhodnutí předsednictva ze dne 12. září 2016 o provádění interinstitucionální dohody o rejstříku transparentnosti.

Článek 6

Činnosti bývalých poslanců

Bývalí poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou profesionálně zapojeni do lobování nebo zastupování přímo spojeného s rozhodovacím procesem Unie, by o této skutečnosti měli informovat Evropský parlament a nesmí po celou dobu svého zapojení do této činnosti využívat zázemí poskytovaného bývalým poslancům podle pravidel, která pro tyto účely stanovilo předsednictvo⁵⁷.

Článek 7

Poradní výbor pro chování poslanců

1. Zřizuje se poradní výbor pro chování poslanců (dále jen „poradní výbor“).
2. Poradní výbor se skládá z pěti členů jmenovaných předsedou Parlamentu na začátku jeho funkčního období z řad členů Výboru pro ústavní záležitosti a Výboru pro právní záležitosti, přičemž se zohlední zkušenosti poslanců a politická vyváženost.

Každý člen poradního výboru vykonává na základě rotačního systému po dobu šesti měsíců funkci předsedy.

3. Předseda Parlamentu na začátku svého funkčního období jmenuje rovněž náhradníky poradního výboru, a to jednoho poslance z každé politické skupiny, která není v poradním výboru zastoupena.

V případě údajného porušení kodexu chování ze strany poslance, jehož politická skupina není v poradním výboru zastoupena, jedná příslušný náhradník při posuzování údajného porušení kodexu jako šestý řádný člen poradního výboru.

4. Na žádost poslance poskytne poradní výbor dotčenému poslanci poradenství ohledně výkladu a uplatňování ustanovení kodexu chování, a to důvěrně a do 30 kalendářních dnů. Dotčený poslanec má právo se na poskytnutou radu odvolávat.

Na žádost předsedy Parlamentu posuzuje poradní výbor také případy údajného porušení kodexu chování a poskytuje předsedovi Parlamentu rady týkající se přijetí vhodných opatření.

5. Poradní výbor může po konzultaci s předsedou Parlamentu požádat o externí odbornou radu.
6. Poradní výbor zveřejňuje výroční zprávu o své činnosti.

Článek 8

Postupy při případném porušení kodexu chování

1. Existují-li důvody domnívat se, že některý poslanec Evropského parlamentu mohl porušit kodex chování, předá předseda Parlamentu záležitost poradnímu výboru s výjimkou zjevně neopodstatněných případů.

⁵⁷ Rozhodnutí předsednictva ze dne 12. dubna 1999 o zázemí poskytovaném bývalým poslancům Evropského parlamentu.

PŘÍLOHA I

2. Poradní výbor přezkoumá okolnosti údajného porušení a může dotčeného poslance vyslechnout. Na základě závěrů ze svého šetření vydá předsedovi Parlamentu doporučení týkající se případného rozhodnutí.

Pokud se údajného porušení kodexu chování dopustil stálý člen nebo náhradník poradního výboru, zdrží se tento stálý člen nebo náhradník účasti na jednání poradního výboru o tomto údajném porušení.

3. Jestliže předseda Parlamentu dospěje s ohledem na toto doporučení a poté, co dotčeného poslance vyzve, aby se písemně vyjádřil, k závěru, že dotčený poslanec porušil kodex chování, přijme odůvodněné rozhodnutí o uložení sankce. Předseda parlamentu oznámí toto odůvodněné rozhodnutí dotčenému poslanci.

Sankce může spočívat v uplatnění jednoho nebo více opatření stanovených v čl. 176 odst. 4 až 6 jednacního řádu.

4. Dotčený poslanec může podat vnitřní odvolání podle článku 177 jednacního řádu.

Článek 9

Provádění

Předsednictvo stanoví prováděcí opatření k tomuto kodexu chování, včetně postupu kontroly, a v případě potřeby aktualizuje výši částek uvedených ve člancích 4 a 5.

Předsednictvo může předkládat návrhy revize kodexu chování.

PŘÍLOHA II

KODEX VHODNÉHO CHOVÁNÍ PRO POSLANCE EVROPSKÉHO PARLAMENTU PŘI PLNĚNÍ JEJICH POVINNOSTÍ

1. Poslanci Evropského parlamentu se při plnění svých povinností budou ke každému, kdo pracuje v Evropském parlamentu, chovat důstojně, zdvořile a s úctou, bez předsudků nebo diskriminace.
2. Při plnění svých povinností se poslanci budou chovat profesionálně a ve svých vztazích se zaměstnanci jsou povinni se zdržet zejména degradujícího, urážlivého, hrubého nebo diskriminačního vyjadřování nebo jakéhokoli jiného jednání, které je neetické, ponižující nebo protiprávní.
3. Poslanci nesmí svým jednáním podněcovat nebo vybízet pracovníky, aby porušovali, obcházeli nebo ignorovali platné právní předpisy, interní pravidla Parlamentu či tento kodex, nebo tolerovat takové jednání u zaměstnanců, kteří jsou jim podřízeni.
4. S cílem zajistit, aby Evropský parlament účinně fungoval, se budou poslanci snažit při uplatnění odpovídající diskrétnosti zajistit, aby se jakékoli neshody nebo konflikty mezi zaměstnanci, kteří jsou jim podřízeni, řešily ihned, spravedlivě a účinně.
5. V případě potřeby budou poslanci neprodleně a plně spolupracovat při využití postupů zavedených pro řešení konfliktních situací nebo obtěžování (psychologického či sexuálního), včetně okamžité reakce na jakékoli obvinění z obtěžování. Poslanci by se měli účastnit specializovaného jim určeného vzdělávání o předcházení konfliktům a obtěžování na pracovišti a o řádném vedení kanceláře.
6. Poslanci podepíší prohlášení, v němž potvrdí závazek, že budou tento kodex dodržovat. Všechna prohlášení, ať již podepsaná či nepodepsaná, se zveřejní na parlamentní webové stránce.
7. Pokud poslanec prohlášení týkající se tohoto kodexu nepodepíše, nemůže být zvolen do žádné funkce v Parlamentu nebo v jeho orgánech, nemůže být jmenován zpravodajem, ani se nemůže účastnit oficiální delegace či interinstitucionálních jednání.

PŘÍLOHA III

PŘÍLOHA III

KRITÉRIA PRO OTÁZKY K PÍSEMNÉMU ZODPOVĚZENÍ PODLE ČLÁNKŮ 138, 140 a 141 JEDNACÍHO ŘÁDU

1. Otázky k písemnému zodpovězení:
 - musí jednoznačně uvádět adresáta, kterému má být otázka běžnou interinstitucionální cestou doručena;
 - musí spadat výlučně do mezí působnosti adresáta stanovených v příslušných Smlouvách nebo v právních aktech Unie či do jeho oblasti činnosti;
 - musí být v obecném zájmu;
 - musí být věcné a obsahovat srozumitelný dotaz;
 - nesmí přesahovat 200 slov;
 - nesmí obsahovat urážlivá vyjádření;
 - se nesmí týkat čistě osobních záležitostí;
 - nesmějí obsahovat více než tři podotázky.
2. Otázky adresované Radě se nesmějí týkat záležitostí, které jsou předmětem probíhajícího řádného legislativního postupu, nebo rozpočtových funkcí Rady.
3. Na žádost poradí sekretariát autorům, jak v jednotlivých případech splnit kritéria stanovená v odstavci 1.
4. Pokud byla během předcházejících šesti měsíců položena a zodpovězena totožná či podobná otázka nebo pokud autor v otázce pouze požaduje informace o krocích navazujících na konkrétní usnesení Parlamentu, které Komise již v předcházejících šesti měsících poskytla v písemném sdělení o dalším postupu, předá sekretariát autorovi kopii předchozí otázky a odpovědi nebo sdělení o dalším postupu. Obnovená otázka nebude postoupena adresátovi, pokud předseda nerozhodne jinak na základě nových významných skutečností a odůvodněné žádosti autora.
5. Pokud autor v otázce požaduje věcné nebo statistické informace, které již mají k dispozici parlamentní výzkumné služby, otázka je postoupena spíše těmto službám, a nikoli adresátovi, pokud předseda na žádost autora nerozhodne jinak.
6. Otázky týkající se souvisejících záležitostí může sekretariát sloučit a lze je zodpovědět společně.

PŘÍLOHA IV

PRAVIDLA A OBECNÉ ZÁSADY PRO VÝBĚR TÉMAT, KTERÁ MAJÍ BÝT ZAŘAZENA NA POŘAD JEDNÁNÍ K ROZPRAVĚ O PŘÍPÁDECH PORUŠOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV, DEMOKRACIE A PRÁVNÍHO STÁTU PODLE ČLÁNKU 144 JEDNACÍHO ŘÁDU**Základní zásady**

1. Přednost mají návrhy usnesení, které mají vést k hlasování v Parlamentu a jsou určeny Radě, Komisi, členským státům, třetím zemím nebo mezinárodním organizacím před určitou událostí za předpokladu, že právě probíhající dílčí zasedání je jediným dílčím zasedáním Evropského parlamentu, na němž je možno hlasovat včas před danou událostí.
2. Návrhy usnesení nesmějí překročit 500 slov.
3. Témata vztahující se k působnosti Evropské unie stanovené ve Smlouvách mají přednost za předpokladu, že mají velkou důležitost.
4. Počet vybraných témat jednání má být takový, aby umožnil rozpravu odpovídající jejich závažnosti, a neměl by přesáhnout tři témata, včetně podkapitol.

Praktické podrobnosti

5. Základní zásady uplatňované při výběru témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, budou oznámena Parlamentu a politickým skupinám.

Omezení a rozdělení řečnické doby

6. Aby byl lépe využit čas, který je k dispozici, předseda Parlamentu se po konzultaci s předsedy politických skupin dohodne s Radou a Komisí na omezení doby pro případná vystoupení těchto dvou orgánů v rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů

7. Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů musí ponechat dostatek času mezi jejich rozesláním ve všech úředních jazycích a rozpravou o návrzích usnesení, aby je poslanci a politické skupiny mohli řádně prozkoumat.

PŘÍLOHA V

PŘÍLOHA V

POSTUP PŘI PROJEDNÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ ROZHODNUTÍ O UDĚLENÍ ABSOLUTORIA

Článek 1

Dokumenty

1. Vytištěny a rozdány budou tyto dokumenty:
 - a) výkaz příjmů a výdajů, finanční analýza a rozvaha zaslané Komisí;
 - b) výroční zpráva a zvláštní zprávy Účetního dvora spolu s odpověďmi orgánů;
 - c) prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a správnosti uskutečněných operací, které předloží Účetní dvůr podle článku 287 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - d) doporučení Rady.
2. Tyto dokumenty jsou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.
3. Chtějí-li zaujmout stanovisko i jiné výbory, stanoví předseda Parlamentu lhůtu pro sdělení jejich stanoviska příslušnému výboru.

Článek 2

Projednání zprávy

1. Parlament projedná zprávu příslušného výboru týkající se udělení absolutoria do 30. dubna roku následujícího po přijetí výroční zprávy Účetního dvora v souladu s finančním nařízením.
2. Pokud není v této příloze stanoveno jinak, použijí se články jednacího řádu Parlamentu týkající se pozměňovacích návrhů a hlasování.

Článek 3

Obsah zprávy

1. Zpráva o udělení absolutoria vypracovaná příslušným výborem obsahuje:
 - a) návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odložení rozhodnutí o udělení absolutoria (hlasování během dubnového dílčího zasedání) nebo návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria (hlasování během říjnového dílčího zasedání);
 - b) návrh rozhodnutí o uzavření účtů veškerých příjmů, výdajů, aktiv a pasiv Unie;
 - c) návrh usnesení s poznámkami k návrhu rozhodnutí uvedeném v písmenu a) obsahující hodnocení hospodaření Komise s rozpočtem v daném rozpočtovém roce a připomínky ohledně uskutečňování výdajů do budoucna;
 - d) v příloze seznam dokumentů, které výbor obdržel od Komise, a dále požadovaných

dokumentů, které však neobdržel;

e) stanoviska dotčených výborů.

2. Jestliže příslušný výbor navrhne odložení rozhodnutí o udělení absolutoria, v návrhu usnesení jsou mimo jiné uvedeny:

a) důvody odkladu;

b) očekávané další kroky Komise a příslušné lhůty;

c) dokumenty, které Parlament potřebuje, aby mohl rozhodnout se znalostí věci.

Článek 4

Projednávání a hlasování v Parlamentu

1. Jakákoli zpráva příslušného výboru týkající se udělení absolutoria se zařadí na pořad jednání prvního dílčího zasedání, které následuje po jejím předložení.

2. Přípustné jsou pouze pozměňovací návrhy k návrhu usnesení předloženému podle čl. 3 odst. 1 písm. c).

3. Nestanoví-li článek 5 jinak, hlasuje se o návrzích rozhodnutí a návrzích usnesení v pořadí stanoveném v článku 3.

4. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů podle článku 231 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 5

Varianty postupu

1. Hlasování během dubnového dílčího zasedání

V první fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit absolutorium, nebo odložit rozhodnutí o udělení absolutoria.

a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní závěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, považuje se udělení absolutoria za odložené a příslušný výbor předloží ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria.

b) Jestliže je návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria přijat, předloží příslušný výbor ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria. V tomto případě je rovněž odložena účetní závěrka a je znovu předložena v nové zprávě.

Jestliže návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí rovněž účetní závěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

2. Hlasování během říjnového dílčího zasedání

PŘÍLOHA V

Ve druhé fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit, nebo odmítnout udělit absolutorium.

a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní závěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, je tím udělení absolutoria odmítnuto. Formální návrh na účetní závěrku za daný rozpočtový rok je předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

b) Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria získá většinu, je formální návrh na účetní závěrku za daný rozpočtový rok předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí rovněž účetní závěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

3. Jestliže návrh usnesení nebo návrh na účetní závěrku obsahuje ustanovení, která jsou v rozporu s hlasováním Parlamentu o udělení absolutoria, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou příslušného výboru hlasování odložit a stanovit novou lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

Článek 6

Provádění rozhodnutí o udělení absolutoria

1. Předseda Parlamentu zašle jakékoli rozhodnutí nebo usnesení Parlamentu podle článku 3 Komisi a ostatním orgánům. Zajistí jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* v části věnované aktům legislativní povahy.

2. Příslušný výbor podá alespoň jednou ročně Parlamentu zprávu o opatřeních přijatých orgány v reakci na připomínky připojené k rozhodnutí o udělení absolutoria a na ostatní připomínky obsažené v usneseních Parlamentu týkajících se uskutečňování výdajů.

3. Na základě zprávy výboru příslušného pro rozpočtovou kontrolu může předseda Parlamentu podat jménem Parlamentu u Soudního dvora Evropské unie žalobu proti příslušnému orgánu podle článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie z důvodu neplnění povinností vyplývajících z připomínek připojených k rozhodnutí o udělení absolutoria nebo k ostatním usnesením týkajícím se uskutečňování výdajů.

PŘÍLOHA VI

PŮSOBNOST STÁLÝCH VÝBORŮ⁵⁸**I. Výbor pro zahraniční věci**

Tento výbor je příslušný pro podporu, provádění a sledování zahraniční politiky Unie, pokud jde o:

1. společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP); v této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro bezpečnost a obranu;
2. vztahy s ostatními orgány a institucemi Unie, s Organizací spojených národů a s ostatními mezinárodními organizacemi a meziparlamentními shromážděními v záležitostech, které spadají do jeho působnosti;
3. dohled nad Evropskou službou pro vnější činnost;
4. posilování politických vztahů se třetími zeměmi prostřednictvím komplexních programů zaměřených na spolupráci a pomoc nebo mezinárodních dohod, například dohod o přidružení a o partnerství;
5. zahájení, sledování a uzavření jednání týkajících se přistoupení evropských států k Unii;
6. veškeré právní úpravy, programování a kontroly činností prováděných v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva, evropského nástroje sousedství, nástroje předvstupní pomoci, nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru a nástroje partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi a politik, z nichž tyto nástroje vycházejí;
7. sledování a vyhodnocování mimo jiné evropské politiky sousedství, zejména pokud jde o výroční zprávy o pokroku této politiky;
8. otázky týkající se demokracie, právního státu, lidských práv, včetně práv menšin ve třetích zemích a zásad mezinárodního práva; v této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro lidská práva, který by měl zajišťovat soudržnost mezi všemi vnějšími politikami Unie a její politikou v oblasti lidských práv; členové ostatních výborů a orgánů příslušných pro tuto oblast jsou zváni k účasti na schůzích podvýboru, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy;
9. účast Parlamentu na misích ke sledování průběhu voleb, popřípadě ve spolupráci s ostatními příslušnými výbory a delegacemi.

Výbor provádí politický dohled a koordinuje práci smíšených parlamentních výborů, parlamentních výborů pro spolupráci, meziparlamentních delegací a delegací ad hoc v oblasti své působnosti.

II. Výbor pro rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

⁵⁸ Přijatá rozhodnutím Parlamentu ze dne 15. ledna 2014.

PŘÍLOHA VI

1. podpory, uplatňování a sledování politiky rozvoje a spolupráce Evropské unie, zejména:
 - a) politického dialogu s rozvojovými zeměmi jak na dvoustranné úrovni, tak v rámci příslušných mezinárodních organizací a meziparlamentních orgánů,
 - b) pomoci rozvojovým zemím a dohod o spolupráci s těmito zeměmi, a zejména dohledu nad efektivním financováním pomoci a hodnocením výsledků, a to i v souvislosti s úsilím o vymýcení chudoby,
 - c) sledování vztahu mezi politikami členských států a politikami uplatňovanými na úrovni Unie,
 - d) podpory demokratických hodnot, řádné správy věcí veřejných a lidských práv v rozvojových zemích,
 - e) uplatňování, sledování a zlepšování soudržnosti politiky v souvislosti s rozvojovou politikou,
2. veškeré právní úpravy, programování a kontroly činností prováděných v rámci finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci, Evropského rozvojového fondu (ERF) – v úzké spolupráci s vnitrostátními parlamenty – a nástroje pro humanitární pomoc, a také veškerých záležitostí souvisejících s humanitární pomocí v rozvojových zemích a s politikou, z níž vycházejí;
3. otázek týkajících se dohody o partnerství AKT-EU a vztahů s příslušnými orgány;
4. otázek týkajících se zámořských zemí a území;
5. účasti Parlamentu na misích vysílaných ke sledování průběhu voleb, popřípadě ve spolupráci s ostatními příslušnými výbory a delegacemi.

Výbor zajišťuje koordinaci prací meziparlamentních delegací a delegací ad hoc v oblasti své působnosti.

III. Výbor pro mezinárodní obchod

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se definování a uplatňování společné obchodní politiky Unie a vnějších hospodářských vztahů, zejména:

1. finančních, hospodářských a obchodních vztahů se třetími zeměmi a regionálními organizacemi;
2. společného vnějšího sazebníku a usnadnění obchodu, a také vnějších aspektů celních ustanovení a celní správy;
3. zahajování jednání o dvoustranných, vícestranných a mnohostranných dohodách, kterými se řídí hospodářské, obchodní a investiční vztahy se třetími zeměmi a regionálními organizacemi, a také sledování, uzavírání a vyhodnocování těchto dohod;
4. opatření pro harmonizaci a technickou normalizaci v oblastech upravených mezinárodním právem;
5. vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi, mezinárodními fóry týkajícími

se obchodních záležitostí a s organizacemi na podporu regionální hospodářské a obchodní integrace mimo Unii;

6. vztahů se Světovou obchodní organizací, včetně jejich parlamentního rozměru.

Výbor zajišťuje spojení s meziparlamentními delegacemi a delegacemi ad hoc příslušnými pro obchodní a hospodářské aspekty vztahů se třetími zeměmi.

IV. Rozpočtový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. víceletého finančního rámce příjmů a výdajů Unie a systému vlastních zdrojů Unie;
2. rozpočtových výsad Parlamentu, tzn. rozpočtu Unie a vyjednávání a uplatňování mezinárodních dohod v této oblasti;
3. odhadu příjmů a výdajů Parlamentu v souladu s postupem stanoveným v jednacím řádu;
4. rozpočtu decentralizovaných institucí;
5. finančních činností Evropské investiční banky, které nejsou součástí evropské správy ekonomických záležitostí;
6. zahrnutí Evropského rozvojového fondu do rozpočtu, aniž jsou dotčeny pravomoci výboru příslušného pro dohody o partnerství AKT-EU;
7. finančních dopadů aktů Unie a jejich slučitelnosti s víceletým finančním rámcem, aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných výborů;
8. sledování a hodnocení plnění rozpočtu na daný rozpočtový rok bez ohledu na čl. 98 odst. 1 jednacího řádu, převodu prostředků, postupů týkajících se plánů pracovních míst, správních prostředků a stanovisek k projektům týkajícím se nemovitostí, které mají značný finanční dopad;
9. finančního nařízení s výjimkou záležitostí týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

V. Výbor pro rozpočtovou kontrolu

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kontroly plnění rozpočtu Unie a Evropského rozvojového fondu a rozhodnutí o udělení absolutoria přijímaných Parlamentem, včetně vnitřního postupu udělování absolutoria a všech dalších opatření, která doprovázejí nebo provádějí tato rozhodnutí;
2. závěrky, předkládání a auditu účetních výkazů a rozvah Unie, jejích orgánů a jiných institucí financovaných Unii, včetně stanovení finančních prostředků, které mají být přeneseny, a vyrovnání salda;
3. kontroly finančních činností Evropské investiční banky;
4. sledování nákladů a užitku jednotlivých forem financování Unie při provádění

PŘÍLOHA VI

politik Unie, a to se zapojením specializovaných výborů a ve spolupráci s specializovanými výbory při přezkoumání zvláštních zpráv Účetního dvora, pokud si to v obou případech Výbor pro rozpočtovou kontrolu vyžádá;

5. vztahů s Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), vyšetřování podvodů a nesrovnalostí týkajících se plnění rozpočtu Unie, opatření, která mají za cíl prevenci a stíhání těchto případů, důsledné ochrany finančních zájmů Unie a příslušných kroků evropského veřejného žalobce v této oblasti;
6. vztahů s Účetním dvorem, jmenování jeho členů a projednávání jeho zpráv;
7. finančního nařízení, pokud jde o záležitosti týkající se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

VI. Hospodářský a měnový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. hospodářských a měnových politik Unie, fungování hospodářské a měnové unie a Evropského měnového a finančního systému (včetně vztahů s příslušnými orgány nebo organizacemi);
2. volného pohybu kapitálu a plateb (přeshraničních plateb, jednotného platebního prostoru, platebních bilancí, pohybů kapitálu a politik poskytnutých a získaných půjček, kontroly pohybů kapitálu pocházejícího ze třetích zemí, opatření pro posílení vývozu kapitálu Unie);
3. mezinárodního měnového a finančního systému (včetně vztahů s finančními a měnovými orgány a organizacemi);
4. pravidel hospodářské soutěže nebo pro státní podporu;
5. právních předpisů v oblasti daní;
6. právní úpravy finančních služeb, institucí a trhů a dohledu nad nimi, včetně finančních zpráv, účetních kontrol, předpisů týkajících se účetnictví, vedení společností a jiných otázek z oblasti práva společností týkajících se výhradně finančních služeb;
7. příslušných finančních činností Evropské investiční banky jako součásti evropské správy ekonomických záležitostí v eurozóně.

VII. Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky zaměstnanosti a všech aspektů sociální politiky, včetně pracovních podmínek, sociálního zabezpečení, sociálního začlenění a sociální ochrany;
2. práv pracovníků;
3. opatření k zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
4. Evropského sociálního fondu;

5. politiky odborného vzdělávání včetně odborných kvalifikací;
6. volného pohybu pracovníků a důchodců;
7. sociálního dialogu;
8. všech forem diskriminace jiných než diskriminace na základě pohlaví, ke kterým dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
9. vztahů s:
 - Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop),
 - Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek,
 - Evropskou nadací pro odborné vzdělávání,
 - Evropskou agenturou pro bezpečnost a zdraví při práci,

jakož i vztahů s dalšími příslušnými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi.

VIII. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky v oblasti životního prostředí a opatření pro ochranu životního prostředí týkajících se zejména:
 - a) změny klimatu,
 - b) znečištění ovzduší, půdy a vody, nakládání s odpadem a jeho recyklace, nebezpečných látek a přípravků, hladiny hluku a ochrany biologické rozmanitosti,
 - c) udržitelného rozvoje,
 - d) mezinárodních a regionálních opatření a dohod majících za cíl ochranu životního prostředí,
 - e) nápravy škod na životním prostředí,
 - f) civilní ochrany,
 - g) Evropské agentury pro životní prostředí,
 - h) Evropské agentury pro chemické látky;
2. veřejného zdraví, zejména:
 - a) programů a specifických činností v oblasti veřejného zdraví,
 - b) léčivých a kosmetických přípravků,
 - c) zdravotních aspektů bioterorismu,
 - d) Evropské agentury pro léčivé přípravky a Evropského centra pro prevenci a kontrolu nakažlivých chorob;
3. otázek bezpečnosti potravin, zejména včetně:

PŘÍLOHA VI

- a) označování a bezpečnosti potravin,
- b) veterinárních právních předpisů týkajících se ochrany před nebezpečím poškození lidského zdraví, hygienické kontroly potravin a systémů jejich výroby,
- c) Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a Evropského potravinového a veterinárního úřadu.

IX. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. průmyslové politiky Unie a s ní souvisejících opatření a využívání nových technologií, včetně opatření týkajících se malých a středních podniků;
2. politiky Unie v oblasti výzkumu a inovací, včetně vědy a techniky a šíření a využívání výsledků výzkumu;
3. evropské politiky pro oblast vesmíru;
4. činností Společného výzkumného střediska, Evropské rady pro výzkum, Evropského inovačního a technologického institutu a Institutu pro referenční materiály a měření, jakož JET, ITER a dalších projektů v této oblasti;
5. opatření Unie v oblasti energetické politiky obecně a v souvislosti s vytvořením a fungováním vnitřního trhu s energií, včetně opatření týkajících se:
 - a) bezpečnosti dodávek energie v Unii,
 - b) podpory energetické účinnosti, úspor energie a vývoje nových a obnovitelných forem energie,
 - c) podpory propojení energetických sítí a energetické účinnosti, zejména zřizování a rozvoje transevropských sítí v oblasti energetické infrastruktury;
6. Smlouvy o Euratomu a Zásobovací agentury Euratomu, jaderné bezpečnosti, odstavení zařízení a odstraňování jaderného odpadu;
7. informační společnosti, informačních technologií a komunikačních sítí a služeb, včetně technologických a bezpečnostních prvků, a zřizování a rozvoje transevropských sítí v oblasti telekomunikační infrastruktury a činností Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA).

X. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. koordinace vnitrostátních právních předpisů v oblasti vnitřního trhu a celní unie na úrovni Unie, týkajících se zejména:
 - a) volného pohybu zboží včetně harmonizace technických norem,
 - b) svobody usazování,
 - c) volného poskytování služeb, s výjimkou finančních a poštovních služeb;

2. fungování jednotného trhu, včetně opatření majících za cíl určení a odstranění možných překážek pro zavádění jednotného trhu, včetně jednotného digitálního trhu;
3. prosazování a ochrany hospodářských zájmů spotřebitelů, s výjimkou záležitostí týkajících se veřejného zdraví a bezpečnosti potravin;
4. politiky a právní úpravy týkající se prosazování pravidel jednotného trhu a práv spotřebitelů.

XI. Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. rozvoje společné politiky v oblasti železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy, jakož i námořní a letecké dopravy, a zejména:
 - a) společných pravidel v oblasti dopravy na území Evropské unie,
 - b) vytváření a rozvoje transevropských sítí v oblasti dopravní infrastruktury,
 - c) poskytování dopravních služeb a vztahů se třetími zeměmi v oblasti dopravy,
 - d) bezpečnosti dopravy,
 - e) vztahů s mezinárodními dopravními organizacemi,
 - f) Evropské agentury pro námořní bezpečnost, Agentury Evropské unie pro železnice, Agentury Evropské unie pro bezpečnost letectví a společného podniku SESAR;
2. poštovních služeb;
3. cestovního ruchu.

XII. Výbor pro regionální rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se

1. fungování a rozvoje politiky Unie v oblasti regionálního rozvoje a politiky soudržnosti, jak je stanoveno ve Smlouvách;
2. Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti a dalších nástrojů regionální politiky Unie;
3. posouzení dopadů jiných politik Unie na hospodářskou a sociální soudržnost;
4. koordinace strukturálních nástrojů Unie;
5. městské dimenze politiky soudržnosti;
6. nejvzdálenějších regionů a ostrovů a přeshraniční a meziregionální spolupráce;
7. vztahů s Výborem regionů, organizacemi pro meziregionální spolupráci a s orgány místní a regionální samosprávy.

XIII. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova

PŘÍLOHA VI

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné rybářské politiky a jejího řízení;
2. rozvoje venkova, včetně činností příslušných finančních nástrojů;
3. právních předpisů týkajících se:
 - a) veterinárních a rostlinolékařských záležitostí a krmiv pro zvířata, nemají-li tato opatření za cíl chránit před nebezpečím pro lidské zdraví,
 - b) chovu a dobrých životních podmínek zvířat;
4. zlepšování jakosti zemědělských produktů;
5. dodávek zemědělských surovin;
6. Odrůdového úřadu Společenství;
7. lesnictví a agrolesnictví.

XIV. Výbor pro rybolov

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné politiky rybolovu a jejího řízení;
2. zachovávání rybolovných zdrojů, řízení rybolovu a loďstev, která tyto zdroje využívají, mořského výzkumu a aplikovaného výzkumu v oblasti rybolovu;
3. společné organizace trhu s produkty rybolovu a akvakultury a jejich zpracovávání a dodávání na trh;
4. strukturální politiky v odvětví rybolovu a akvakultury, včetně finančních nástrojů a fondů pro orientaci rybolovu, které mají tato odvětví podporovat;
5. integrované námořní politiky, pokud jde o rybolovné činnosti;
6. dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, regionálních organizací pro rybolov a plnění mezinárodních závazků v oblasti rybolovu.

XV. Výbor pro kulturu a vzdělávání

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kulturních aspektů Evropské unie, zejména:
 - a) zlepšování znalostí a šíření kultury,
 - b) ochrany a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti,
 - c) zachování a ochrany kulturního dědictví, kulturní výměny a umělecké tvorby;
2. vzdělávacích politik Unie včetně vysokoškolského vzdělávání v Evropě, podpory systému evropských škol a celoživotního vzdělávání;
3. audiovizuální politiky a kulturních a vzdělávacích aspektů informační společnosti;

4. politiky péče o mládež;
5. vytváření politiky v oblasti sportu a využívání volného času;
6. informační a mediální politiky;
7. spolupráce v oblasti kultury a vzdělávání se třetími zeměmi a vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a orgány.

XVI. Výbor pro právní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. výkladu, uplatňování a sledování práva Unie, souladu aktů Unie s primárním právem, včetně volby právního základu a dodržování zásady subsidiarity a proporcionality;
2. výkladu a uplatňování mezinárodního práva, pokud se dotýká Evropské unie;
3. zdokonalení tvorby právních předpisů a zjednodušování práva Unie;
4. právní ochrany parlamentních práv a výsad, včetně zapojení Parlamentu do řízení před Soudním dvorem Evropské unie;
5. aktů Unie, které ovlivňují právní řády členských států, zejména v oblasti:
 - a) občanského a obchodního práva,
 - b) práva obchodních společností,
 - c) práva duševního vlastnictví,
 - d) procesního práva;
6. opatření týkající se soudní a správní spolupráce v občanských věcech;
7. odpovědnosti v oblasti životního prostředí a sankcí za trestné činy proti životnímu prostředí;
8. etických otázek spojených s novými technologiemi při použití postupu s přidruženými výbory mezi příslušnými výbory;
9. statutu poslanců a služebního řádu úředníků Evropské unie;
10. výsad a imunit a ověřování pověřovacích listin poslanců;
11. organizační struktury a statutu Soudního dvora Evropské unie;
12. Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví.

XVII. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. ochrany občanských práv, lidských práv a základních svobod na území Unie, včetně ochrany menšin, ve smyslu Smluv a Listiny základních práv Evropské unie;

PŘÍLOHA VI

2. opatření nezbytných pro boj se všemi formami diskriminace jinými než diskriminace na základě pohlaví nebo s diskriminací, ke které dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
3. právních předpisů v oblasti transparentnosti a ochrany fyzických osob při zpracování osobních údajů;
4. vytváření a rozvíjení prostoru svobody, bezpečnosti a práva při dodržování zásad subsidiarity a proporcionality, zejména:
 - a) opatření týkajících se vstupu a pohybu osob, azylu a přistěhovalectví,
 - b) opatření týkajících se integrovaného systému řízení vnějších hranic,
 - c) opatření týkajících se policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, včetně terorismu, a věcných a procesních opatření v souvislosti s vytvořením soudržnějšího přístupu Unie k trestnímu právu;
5. Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost, Agentury Evropské unie pro základní práva, Europolu, Eurojustu, Cepolu, Úřadu evropského veřejného žalobce a jiných institucí a subjektů činných v těchto oblastech;
6. zjištění zjevného nebezpečí závažného porušení společných zásad členských států ze strany členského státu.

XVIII. Výbor pro ústavní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. institucionálních aspektů procesu evropské integrace, zejména přípravy, zahajování a průběhu řádných a zjednodušených postupů revize Smlouvy;
2. provádění Smluv a hodnocení jejich fungování;
3. institucionálních důsledků jednání o rozšíření Unie nebo vystoupení z ní;
4. interinstitucionálních vztahů, včetně posuzování interinstitucionálních dohod podle čl. 148 odst. 2 jednacího řádu s ohledem na jejich schválení Parlamentem;
5. jednotného postupu konání voleb;
6. politických stran a politických nadací na evropské úrovni, aniž jsou dotčeny pravomoci předsednictva;
7. zjištění závažného a trvajících porušení společných zásad sdílených členskými státy ze strany členského státu;
8. výkladu a používání jednacího řádu Parlamentu a návrhů změn tohoto řádu.

XIX. Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. vymezení, prosazování a ochrany práv žen v Unii a opatření, která za tímto účelem Unie přijala;

2. prosazování práv žen ve třetích zemích;
3. politiky rovných příležitostí, včetně prosazování rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti;
4. odstranění všech forem násilí a diskriminace založených na pohlaví;
5. zavádění a dalšího začlenění zásady rovných příležitostí ve všech oblastech;
6. plnění a uplatňování mezinárodních dohod a úmluv týkajících se práv žen;
7. podpory informovanosti o právech žen.

XX. Petiční výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. petic;
2. pořádání veřejných slyšení o občanských iniciativách podle článku 222 jednacího řádu;
3. vztahů s evropským veřejným ochráncem práv.

PŘÍLOHA VII

PŘÍLOHA VII

SCHVALOVÁNÍ EVROPSKÉ KOMISE A SLEDOVÁNÍ PLNĚNÍ ZÁVAZKŮ PŘIJATÝCH V PRŮBĚHU SLYŠENÍ

Část I – Schválení celého sboru komisařů Parlamentem

Článek 1

Základ pro hodnocení

1. Parlament hodnotí kandidáty na komisaře na základě jejich celkové způsobilosti, evropanství a osobní nezávislosti. Hodnotí znalosti v jejich budoucí oblasti působnosti a jejich komunikační schopnosti.
2. Parlament bere zvláštní ohled na rovnováhu mezi počtem žen a mužů. Může se vyjádřit k rozdělení oblastí působnosti nově zvoleným předsedou.
3. Parlament může požadovat jakékoli informace podstatné pro jeho rozhodnutí o způsobilosti kandidátů na komisaře. Očekává úplné zveřejnění informací týkajících se jejich finančních zájmů. Prohlášení o zájmech kandidátů na komisaře se zasílají k přezkoumání výboru příslušnému pro právní záležitosti.

Článek 2

Posouzení prohlášení o finančních zájmech

1. Výbor příslušný pro právní záležitosti přezkoumá prohlášení o finančních zájmech a posoudí, zda je prohlášení kandidáta na komisaře přesné a úplné a zda z něj lze vyvozovat střet zájmů.
2. Výrok výboru příslušného pro právní záležitosti, který potvrzuje vyloučení jakéhokoli střetu zájmů, je základním předpokladem pro konání slyšení u věcně příslušného výboru. Bez tohoto výroku se postup jmenování kandidáta na komisaře pozastaví a použije se postup stanovený v odst. 3 písm. c).
3. Při kontrole prohlášení o finančních zájmech, kterou provádí výbor příslušný pro právní záležitosti, se uplatňují následující pokyny:
 - a) jestliže při kontrole prohlášení o finančních zájmech má výbor příslušný pro právní záležitosti na základě předložených dokumentů za to, že je prohlášení o finančních zájmech přesné, úplné a že neobsahuje žádnou informaci svědčící o skutečném či potenciálním střetu zájmů v souvislosti s oblastí působnosti kandidáta na komisaře, zašle jeho předseda dopis potvrzující tento závěr výborům příslušným pro slyšení nebo dotčeným výborům, jestliže se jedná o postup v průběhu funkčního období komisaře;
 - b) jestliže má výbor příslušný pro právní záležitosti za to, že prohlášení o zájmech kandidáta na komisaře obsahuje neúplné nebo rozporuplné informace, nebo pokud jsou potřeba další informace, požádá v souladu s rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí kandidáta na komisaře, aby bez zbytečného odkladu poskytl dodatečné informace, které před přijetím rozhodnutí zváží a řádně analyzuje; výbor příslušný pro právní záležitosti může případně

pozvat kandidáta na komisaře na jednání;

- c) jestliže výbor příslušný pro právní záležitosti na základě prohlášení o finančních zájmech nebo dodatečných informací poskytnutých kandidátem na komisaře konstatuje střet zájmů, vypracuje doporučení s cílem střet zájmů ukončit; tato doporučení mohou zahrnovat zřeknutí se daných finančních zájmů nebo změnu oblasti působnosti kandidáta na komisaře, o níž rozhodne předseda Komise; jestliže se v závažnějších situacích nenajde žádné řešení tohoto střetu zájmů, může výbor příslušný pro právní záležitosti dojít v krajním případě k závěru, že kandidát na komisaře není schopen vykonávat svou funkci v souladu se Smlouvami a kodexem chování; předseda Parlamentu poté požádá předsedu Komise o informaci o tom, jaké další kroky hodlá předseda Komise učinit.

Článek 3

Slyšení

1. Každý kandidát na komisaře bude vyzván k účasti na jednom slyšení v příslušném výboru nebo výborech. Tato slyšení jsou veřejná.
2. Slyšení jsou pořádána Konferencí předsedů na základě doporučení Konference předsedů výborů. Za konkrétní postup odpovídají předseda a koordinátoři jednotlivých výborů. Mohou být jmenováni zpravodajové.
3. Pokud se oblasti působnosti prolínají, učiní se příslušná opatření za účelem sdružení příslušných výborů. Mohou nastat tři případy:
 - a) oblast působnosti kandidáta na komisaře se shoduje s oblastí působnosti jediného výboru; v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře tento jediný výbor (příslušný výbor);
 - b) oblast působnosti kandidáta na komisaře se shoduje přibližně rovnoměrně s oblastí působnosti několika výborů; v tomto případě pořádají slyšení kandidáta na komisaře společně dané výbory (společná schůze výborů); a
 - c) oblast působnosti kandidáta na komisaře se z velké části shoduje s oblastí působnosti jednoho výboru a pouze okrajově s oblastí působnosti jiného nebo několika dalších výborů; v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře hlavní příslušný výbor za účasti jednoho nebo více dalších výborů (přidružené výbory).
4. Praktická opatření budou plně konzultována s nově zvoleným předsedou Komise.
5. Parlamentní výbory předloží kandidátům na komisaře v dostatečném časovém předstihu před slyšeními otázky k písemnému zodpovězení. Každému kandidátovi na komisaře se kladou dvě společné otázky vypracované Konferencí předsedů výborů, z nichž první se týká problematiky celkové způsobilosti, evropanství a osobní nezávislosti a druhá způsobu správy dané oblasti působnosti a spolupráce s Parlamentem. Příslušný výbor předloží pět dalších otázek; předkládat dílčí otázky není povoleno. V případě společné schůze výborů má každý z výborů právo předložit tři otázky.

Životopis kandidátů na komisaře a jejich odpovědi na písemné otázky jsou před slyšením zveřejněny na internetových stránkách Parlamentu.

PŘÍLOHA VII

6. Každé slyšení by mělo být naplánováno na nejméně tři hodiny. Slyšení probíhají za takových okolností a podmínek, které kandidátům na komisaře poskytnou rovnou a spravedlivou příležitost představit sebe i své názory.

7. Kandidáti na komisaře jsou vyzváni k úvodnímu ústnímu prohlášení, které nepřesáhne patnáct minut. Během slyšení je možné položit až 25 otázek seskupených pokud možno podle témat. V rámci přidělené doby lze bezprostředně položit jednu doplňující otázku. Větší část řečnické doby je v souladu s článkem 171 jednacího řádu přidělena politickým skupinám. Cílem slyšení je rozvinout mnohostranný politický dialog mezi kandidáty na komisaře a poslanci. Před ukončením slyšení je kandidátům na komisaře poskytnuta příležitost učinit stručné závěrečné prohlášení.

8. Slyšení jsou audiovizuálně přenášena a poskytnuta bezplatně veřejnosti a sdělovacím prostředkům. Do 24 hodin je veřejnosti k dispozici indexovaný záznam slyšení.

Článek 4

Hodnocení

1. Předseda výboru a koordinátoři se sejdou neprodleně po ukončení slyšení a provedou hodnocení jednotlivých kandidátů na komisaře. Tyto schůze jsou neveřejné. Koordinátoři jsou vyzváni, aby se vyjádřili k tomu, zda jsou kandidáti na komisaře podle jejich názoru způsobilí být členy sboru a vykonávat specifické úkoly, které jim byly přiděleny. S cílem napomoci průběhu hodnocení vypracuje Konference předsedů výborů vzor zprávy.

2. V případě společné schůze výborů postupují předsedové a koordinátoři dotčených výborů společně po celou dobu tohoto postupu.

3. Na každého kandidáta na komisaře je vypracován jeden hodnotící dopis. Zahrnuje stanoviska všech výborů, které se zúčastnily slyšení.

4. Na hodnocení vypracovaná koordinátory se vztahují tyto zásady:

- a) Pokud koordinátoři kandidáta na komisaře jednomyslně schválí, předloží předseda výboru jejich jménem dopis schvalující daného kandidáta.
- b) Pokud koordinátoři kandidáta na komisaře jednomyslně zamítnou, předloží předseda výboru jejich jménem dopis zamítající daného kandidáta.
- c) Pokud koordinátoři představující alespoň dvoutřetinovou většinu členů výboru kandidáta na komisaře schválí, předloží předseda výboru jejich jménem dopis, v němž uvede, že velká většina členů výboru kandidáta na komisaře schvaluje. Na požádání se uvedou i menšinové názory.
- d) Pokud koordinátoři nejsou schopni dosáhnout ke schválení kandidáta alespoň dvoutřetinové většiny členů výboru:
 - požádají nejprve o další informace formou dodatečných písemných otázek;
 - nepovažují-li koordinátoři odpovědi na dodatečné písemné otázky za uspokojivé, požádají o pokračování slyšení, které bude trvat další 1,5 hodiny, pokud to Konference předsedů schválí.
- e) Pokud v návaznosti na uplatnění postupu uvedeného v písmeni d) koordinátoři

představující alespoň dvoutřetinovou většinu členů výboru kandidáta na komisaře schválí, předloží předseda výboru jejich jménem dopis, v němž uvede, že velká většina členů výboru kandidáta na komisaře schvaluje. Na požádání se uvedou i menšinové názory.

- f) Pokud v návaznosti na uplatnění postupu uvedeného v písmeni d) stále ještě není dosaženo většiny koordinátorů představujících alespoň dvě třetiny členů výboru, která by kandidáta na komisaře schválila, svolá předseda schůzi výboru a dá hlasovat o dvou otázkách uvedených v odstavci 1. Předseda předloží dopis, v němž uvede hodnocení výboru.

5. Hodnotící dopisy výborů jsou předány do 24 hodin po ukončení hodnotícího postupu. Dopisy projedná Konference předsedů výborů a následně je postoupí Konferenci předsedů. Po výměně názorů prohlásí Konference předsedů slyšení za uzavřená, pokud se nerozhodne požádat o další informace, a udělí souhlas se zveřejněním všech hodnotících dopisů.

Článek 5

Představení sboru komisařů

1. Nově zvolený předseda Komise je vyzván, aby představil celý sbor kandidátů na komisaře a jejich program na zasedání Parlamentu, na které jsou přizváni předseda Evropské rady a předseda Rady. Po představení následuje rozprava. Na závěr rozpravy může politická skupina nebo poslanci dosahující přinejmenším nízké prahové hodnoty předložit návrh usnesení. Použije se čl. 132 odst. 3 až 8 jednacího řádu.

2. Po hlasování o návrhu usnesení hlasuje Parlament o tom, zda souhlasí nebo nesouhlasí se jmenováním nově zvoleného předsedy a kandidátů na komisaře jako celku. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů, hlasuje se jmenovitě. Parlament může hlasování odložit na následující zasedání.

Článek 6

Sledování plnění závazků přijatých v průběhu slyšení

V rámci každoročního strukturovaného dialogu s Komisí, který je veden v souladu s bodem 1 přílohy 4 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí, příslušný výbor po celou dobu trvání mandátu kontroluje plnění závazků, které kandidáti na komisaře přijali, a priorit, které uvedli v průběhu slyšení.

PŘÍLOHA VII

Část II – Významná změna oblasti působnosti nebo změna složení Komise během jejího funkčního období

Článek 7

Uvolněný mandát

Pokud je třeba obsadit mandát uvolněný z důvodu odstoupení, odvolání nebo úmrtí, vyzve Parlament neodkladně kandidáta na komisaře k účasti na slyšení za stejných podmínek, jako jsou podmínky stanovené v části I.

Článek 8

Přistoupení nového členského státu

V případě přistoupení nového členského státu vyzve Parlament kandidáta na komisaře k účasti na slyšení za stejných podmínek, jako jsou podmínky uvedené v části I.

Článek 9

Významná změna oblasti působnosti

V případě významné změny v oblasti působnosti v průběhu funkčního období Komise jsou příslušní komisaři, než se ujmou své nové funkce, vyzváni k účasti na slyšení za stejných podmínek jako jsou podmínky uvedené v části I.

Článek 10

Hlasování v plénu

Odchylně od postupu stanoveného v čl. 125 odst. 7 jednacího řádu se v případě, kdy se hlasování v plénu týká jmenování jediného komisaře, hlasuje tajně.

PŘÍLOHA VIII

POŽADAVKY NA VYPRACOVÁVÁNÍ AKTŮ PŘIJÍMANÝCH V SOULADU S
ŘÁDNÝM LEGISLATIVNÍM POSTUPEM

1. V aktech se označuje druh aktu, za nímž následují názvy obou orgánů, které jej přijímají, referenční číslo, datum podpisu aktu a předmět.
2. Akty obsahují:
 - (a) slova „Evropský parlament a Rada Evropské unie“;
 - (b) odkaz na ustanovení, na základě kterých byl akt přijat, uvedený slovy „s ohledem na“;
 - (c) právní východisko obsahující odkaz na předložené návrhy, obdržaná stanoviska a provedené konzultace;
 - (d) odůvodnění daného aktu uvedené slovy „vzhledem k těmto důvodům“;
 - (e) jednu z formulací „přijaly toto nařízení“ nebo „přijaly tuto směrnici“ nebo „přijaly toto rozhodnutí“, za kterou následuje normativní text aktu.
3. Akty se člení na články, které jsou v případě potřeby seskupeny do částí, hlav, kapitol a oddílů.
4. V posledním článku je uveden den vstupu aktu v platnost, je-li toto datum dřívější nebo pozdější než dvacátý den po vyhlášení.
5. Za posledním článkem aktu následuje:
 - odpovídající formulace podle příslušných ustanovení Smluv, pokud jde o použitelnost aktu;
 - „V ... dne ...“ a dále datum podpisu aktu;
 - „Za Evropský parlament předseda nebo předsedkyně“, „Za Radu předseda nebo předsedkyně“ a jméno předsedy či předsedkyně Parlamentu a úřadujícího předsedy či předsedkyně Rady v době podpisu aktu.